

پنجاب کی قومی کتب خانہ
گورنمنٹ آف پنجاب
لاہور

536

دنغہوکاروان

ہولوونکی : نصر اللہ حافظ

دنگمو کاروان

تولونکی :

نصرالله حافظ

د پښتني کتاب خپرونو موسسه

۱۳۵۶ = د زمري ۱۵

کتابخانه عمومی

د نغمود کار وانه جرس غزیزی

دمقصود دمنزلگاه په لوری یون دی

مونزله مخی څاروانان د دی کار وان یو

یومو خدای یو موهیواد یو مو ترون دی

د نغمود کار وانه جرس غزیزی

۲۵۶۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰

يادونه

په راډيو افغانستان کې د پښتو سندرو و دا مجموعه چې د «نغمو کاروان» په نوم په دوو وروستيو پيړيو کې د پښتو د چاپ شوو آثارو د سيمينار» په مناسبت چاپ شوی ده د جمهوري دولت د کلتوري پالیسي هغه برخه بشپړوي چې د اطلاعاتو او کلتور وزارت لخوا د شعر هنر او موسیقي د مېشتی پراختیا او پیاوړتیا په باب هیله لري. پښتو سندري او نغمی زمونږ د لرغونې هیواد ډیره پخوانی ادبی او هنري شتمنی ده. چې له پېر پو پېر یو راپه دي خواتی خپل لرغونی رنگ او خوند ساتلی دي. په دغو سندرو او نغمو کې د بل هر څه نه د هیواد سره مینه او د هیواد آبادولو او ښادولو ته د خلکو جهد او کوشش ډیر ستایل شوی دي چې زمونږ همدغسی هڅوته په اوس وخت کې زیاته اړتیا لرو.

دا سندری او نغمی چې زمونږ په گران هیواد کې د شعر او موسیقي د هر ډیره ښه نمایندگی کوی او تر اوسه پوری یوازی د غورونو له لاری ورسره زمونږ خلک آشناوو د راډيو افغانستان د نغمو د کاروان په مجموعه کې د سندرو د شعرونو متن او خپله د سندرو غاری انځور هم گتلی شی. زه باور لرم چې زمونږ گران هیواد وال او د ذوق خاوندان به له دغی مجموعه څخه په زړه پوری استفاده وکړی او د پخوانه په زیات د ملی سندرو او موسیقي سره مینه او علاقه پیدا کړی.

پوهان د کلتور نوین

د اطلاعات او کلتور وزیر

د نغمو کا روان

سریرہ:

پہ دی نامہ دشعرو نویوہ مجموعہ بناغلی حافظ صاحب را آتو کہ کری ده
 دا اشعار تول پهر ادبو کی ہا رمونیزہ شوی او بیادخو ژوسند زغارو له خوا
 و یل شوی دی دا اشعار به تخیله ہا ز موئیزہ متنکل د اناغستان د زادیوہ
 ار شیف کی ، ہر لیتو پرا تہوہ ، چی بناغلی حافظ طور تہ د اقعان اولین زاہرہ
 او یوان تہ د بنوئو ، ست و کبر . بناغلی حافظ د آیتدی نغمی د یل و
 زروئو د پنداری بہ غرض د افغانی بزم متحف تہ راہلی اودادی د اشعارو
 د بناہستہ غہری د غونگوالی بہ برخہ کی بی زہم ختو یل غوارم :

واہی ککله چی لومرئی انسان د سادہ او لومرئی تولید ختہ و کزہ دا
 ختہ د انسان د ژونڈہ بہ برخہ کی لومرئی پانہوہ ، چی و او پتہ دا ہفتہ
 او پتہ نوہ چی دانسان لوی والی او عظمت تہ دلومرئی وار د پارہ ست
 پکیتی نغمیتی و :

ہفتہ ختہ ختہ ککله لہ پوئی خواد تولید بہ ہککله حرکت بالہ کوئیدہ لہ بلہ
 پلوہ د نظم بہت تہ ہم یوہ بلنہ ککله شوی تہ ، چی ختہ ختہ پد پتہ د
 کوسیتی د پیندا ککید لوخپتہ ایردی او ضربی آلات پدرا کوی ، پتہ ختہ دی
 داوران کی پی ژ پلیرہ د بڑہ ، متشکلہ کیری «نظم» ککلو ساگری کیری
 یاد چی ختہ ختہ پروستہ د شعرد مرحلی د خلاصید لودا ، ادگی پرا و باہستی ،
 پتہ ختہ دی انسان پوئمان ختہ ختہ بکارہ کوی پین لومرئی انسان د ختہ ژونڈہ

په شروع کې هنر د خان منگري پاله ، چې نڅاه موسیقي او سرودونه (شعرونه) یې لویه برخه وه وایی :

نڅاه غږیو ، دودی دپاره او موسیقي د فکري غښتلتوب دپاره ومخو سرودونه دالفاظ دښه آهنگ پیدا کیدلو دپاره وچې له یوی خوار نکیڼی پکښې پیداشی ، او دپلی خوا د عواطفو په پارونه کې مرسته وگرېدی د عواطفو دپارونې او الفاظو دښه آهنگ تڼده دخلکود پر گڼو، دژوند او دنیا کې دپاره داو لاس پېژندنې (Folklore) یا خلکي ادبیاتو پرمخ وړ خلاص کړ چې وروسته یې وپش دا بولی :

دخلکو گیسې

دخلکو خطای

دخلکو قرانی

دخلکو هنر

څرنگه چې ژبو نړید خبرو مخه د شعریاتو ترانولوری ته ده نو باید ووايو : درې نیم زره گناه پخوا داریائی تکم وپشيانو (شاعرانو او مبلغینو) اول دباختر په سیمو او پادهندو کښ په لڼوگي ، خپلی دپلرونو کارناسی مذهبی احساسات دود او دستور روایات او نوری ، اخلاقی لارښوونې په شعر کې لڼای گړی دي ، او ددی کار علت هم داؤ چې د خپلو نیکوونو او پلرونو گټه وړه ، راتلونکي نسلونو ته وسپاری دا کار (ویدا) د سرودونو او د (اوستا) د گاتونو په رنگ پښتو ته پري نیول شوي دي ، چې ننی پښتانه هم دغه سلسله ساتي .

په همدی اساس پښتانه خپل روایات ، افسانې اخلاقی او مذهبی لارښوونې ، حتی خپلی لومړني او ښکې لومړني خنداوی لومړني مینې او لومړني دردونه او غمونه مونږ ته رارسوی دا کار چا گړی دي ؟ دخلکو سندر او د فولکلور همدغې برخې ، نو ځکه ما کسیم گورگي وایی هزه بیاستا سوپام دی ټکی ته اړوم چې فلکلور دخلقو دژبی محصول دی یا دا چې دوی له دغې لاری د پریپاوری اتلان ، چې په هنري لحاظ د پراگمیل تمپونه بلل گړی پیداکړی دی . یاد اچې خلکو په خپلو فلکلوری آثارو

کلی هنره نړۍ شهرې جوړولی ، چې په پیدا ا کیدلو کې یې له عقل ، ابتکار
 فکر او احساس څخه کار اخستل شوی دی په دې برخه کې انگریزي
 مشتشرق مستر اورتی وایی : پښتانه که څه هم ور لځپانې نه لری
 بیا هم ددوي هنې عامیانه او خلکي اشعار ، او بدلی چې په عام ډول د
 خلکو په واسطه وپل شوې دې ددوې تاریخ او ور لځپانې گڼل کېدای شي .
 خو بیا هم دا اشعار او بدلی د خلکي والی او خصوصیت په لحاظ پردوه
 ډوله دي :

- ۱- هغه دخلکو او عوامو عمومی سندري چې شاعر نه بښی یا خو نه دي معلوم
- ۲- هغه سندري اشعار او بدلی دي ، کومې چې شاعر یې معلوم یا کوم
 چاته منسوی وي .

په عین حال کې دا ادبیات ، پردو برخو ویشل شوي دي ، چې یوه برخه
 یې د اتني ناري یا با بولالی - د کاکړو ناري یا غاري ، دشین خالو ناري
 یا غاري غرانگي نیمکي یا سرو کي - چارزیتي - لوبه یا بگتي ، بدلی
 رباعی یا غلور پښی ته یې یا لنډی چې د ادول ادبیات د وزن مله ادبیات
 دي مگر دوم گروپ وزن لري خو پښتانه ورته اشعار نه وایی لکه :
 متلونه ، لنډي کیسی - اساطیري اسانی ، غیر مهدی کو میده ی
 کیسی - تمثیلی متلونه ما شوما نوته دیند و خبري - د لو پو په وخت کې
 ما شوما نوته مسجع خبري .

چې دخلکو د ادبیاتو دا برخه د لومړی برخې په اند ازه دوزنی اصول
 پا بنده نه ده په هر تقدیر کله چې مونږ د ملت نوم اخلو مطلبه پکښی د یوه
 ملت د ژوند فکري - انگریو نوا احساساتو ، شته مراد دي ، چې په دې
 برخه کې ، د مستر اورتی په قول د پښتون ملت د تاریخ فکر ، احساساتو
 انگریو نویوازیتمی اخبار د پښتو خلکي ادبیات او بدلی او اشعار گڼل
 کېږي چې په دې مجموعه کې راټول شوي او سوړ دي ته اړ یاسی ، چې د هر
 ډول شعر یوه لنډه هر گنده ونه هم وښوونو خود څه تر څه باید د او واپو
 چې ددی مجموعه موضوع دخلکي ادب کومه برخه ده .

په دې کتاب کې د خلکې ادب د اول پېرلی او اشعار را تېر شوي دي:

۱ - لوبه (پگتې)

۲ - قصه او داستانون

۳ - چاربيته (د خپلو ټولو انواعو سره)

۴ - نيمکې يې سروکې

۵ - تې پالندې

۶ - ناري

۷ - غزل

۸ - رهايي

۹ - ترانه

اوس به د دې دوو لوبو په برخه کې د پښتني تعريف - توپير او پيژندنې په

اساس لېوېږو په دې شان:

اول د پښتو د ادب يا تودا برخه داوزا لويه لفظ هم ډول ټولې لري؟

په دې برخه کې د اريايي ژبې اصول چې دويد بيا د ريکويډ اډيري څخه

درېشا نو څخه له شاعرانو او پوهانو څخه را پاته دي او د - کهوچه

Ghocha لوبو مو دره Lopamudra او ماته Mamala څخه چې

(۳۰۰ ق م) ته رسېږي دلته د شعر د سم او ناسم د پيژندلو لاره هجا او

سليټل گڼل شوي دي نه د دوهمې هجري پېرې د خليل بن احمد الفراهيد

وضع شوي عروضي تقطيع.

په همدې اساس زه د وزن لاره، د پښتو د اشعارو د پارمه د وود ليلونو

هېڅ او سليټلي لاره غوره بولم.

اول: دا چې د اريايي سروودونو او اشعارو د لغات پر عربي

اشعارو د مخه بولم

دوهم: - دا چې اريايي ژبې پر عکس د کلمې شروع په ساکن سره کولاي شي؟

او پښتې هم د اريايي ژبې لري څخه شمېرل کيږي د مثال په ډول د (۱۲۰۰ ق م)

د «اويستاد گاتونو» د اهار چه د آهنگ خاوند او هيجايي نظم په ډول منل

شوي دموگوري: (۱)

(۱) د هدايت صادق د تېټو پر کوياد اشتهونو څخه ۲۹۹ پاڼه

« و هو خشم و ریم و با غم ای بر بستم »
« یکیم و نای بزداو هستم تیت نه خوریت و رشانه »

به همدی شانده بیتورد چار بیتورد اسر تاسی و گوری چه داو لیبی
سی دسر کلمه بی به سا کن سره شروع کبیری او په عربی کی اصلاہ ابتدا
په سا کن نشته . « ستا په دین پی سوری وهم بیمار شومه » « ای لیوانیه
په پردی مال پی ژاری غله ؟ » په لومړی بیت کی « ستا » کلمه وگوری .
د(س) توری نه زور لری نه هم زیرا او پهن ، په همدی اساس مونږ باید و
وایو .

دبیتو اشعارو دسم او ناسم بیونه په هجا او سلیبل سره کیدلی
شی چی مونږ د ادبی دیوی سسرې یوه برخه د سلیبل او هجا په اساس وپشو :
ستا دده ی ، دن ، پ ، سی ، سو ، ری ، و ، هم ، یو ، ما ، ر ، شوه ، سه :
دایت (۱۴) سلیبله لری .

ای ، لی ، ون ، به ، به ، پر ، دی ، مال ، په ، سی ، ژا ، ری ، غه ، له ،
دایت بیلا (۱۵) سلیبله دی .

په دی ډول تطبیح کی دتور و دیروالی او لیروالی هیش اجبار نه لری .
خو هر ډول یا سلیبل دسم او ناسم معیار ویا کور د لیکه دخپل یو ښکارنده
دا یرو گوری کوم تصرف لپاره شوی دی دایشی د عربی مشتبه دایره
اصلاہ دخپل یو ووی اعتبار په دیتو کی له پی منلی کیدای .
په دی برخه کی دویل Veil هغه ایرادی دی د عروضو او صرفو او
نحوه په برخه کی پرا والد Ewald شوی او وایی او والد یونانی

او زان د عربی د پاره استفاده مول غوښت داسه نه وودلته هم که د عربی
عروضو قواعد پر هیتو تطبیقول غوښتل کبیری هغه ایراد ورته منگی دی .
دبیتو د اشعار و په برخه کی زمانه نظر نه چی د بیتو د مقایسه او
سنن یو ډول لپاره د کویار Guzard هغه نظریته کتل غووه یو لپاره
کوی چی د عربی قواعد د پیوستی د علم د توبانیو تابع کول غواړی .
دلته د هیتو د خاص صفتی دیرولی او شان و گرتول دیرودول لیس
نیولوپه اثر کله کله نه بلکه اکثر د چاهاسره په لاسی چی د دی ډول

انس نیو اولوې غنت د نوي فکر او نوي جهد یا پیدا ایښت مخه نهول دي په هر حال راشی چی دهمدي پروسی په تنده کی لږ او ډیرد (وزن) په برخه کی تر یوه حده رڼا و اچوو او دا ډول چی وزن څه نه وایه شی ؟
وزن : هغه برابري او نظم ته وایه شی ، کوم چه په رغونو کی شوي وي .

شعر وزن:

هغه نظم او برابري ته وایی کوم چی دوینا په رغونو کی پیدا کیږي

د شعر د وزن ویش :

وزن د کمیت Prosodique هغه وزن ته وایی کوم چی په هغه کی هجايي ، د کمیت لند والی او لوړ والی په اعتبار منظم شوي وي .
د تکیې کولو وزن Tonique چی په هغه کی هجا شدت او کراري د گمزوري په اعتبار ترتیب شوي دي وزن د زیر او بم Hauteur چی وینا پر یغ یا نډي بنا شوي وي . وزن د شمیر او عدد Vumerique چی د په هغه کی د هجا د برابري او شمیر هغه هم د وزن او مسریو په اعتبار جوړ شوي وي . په هر تقدیر شعر د رغونو مجموعی ته وایه شی خود لته باید وویل شی چی د شعر د آهنگ او وزن په برخه کی څه ویل د شعر د « اوریدنی » سره اړه لري نه دا چه د (لیکنی) سره اړه ولري .

گاتونه یا سرو دونه او شعر :

د دي ټولو وزنې او شعری یادونې څخه په لنډ ډول دا څرگندیدل ضرور دي چی د شعر د وزن په برخه کی د آریا نازاره ادبیات د وزن ملگری ؤ خود او ستاد نظمونو قواعد د عربی عروضی قواعدو سره اصلاً مشابهت نه لري بلکه اصلی مېنی په اریایي سرودونو او اشعارو کی د هجا و برابري ده چی د هری مصري په پرتله کی کتل کیږي .

دعری عروضا بنیاد پر متحرک او سا کتو تور واپسودل شوي دي
 او دی برخی ته توجه نه ده شوي چی سا کن یا صاعت **Consomine** دوینا په وخت
 کی نه تلفظ کیږي خو هغه وخت به تلفظ شی چی د حرکت ملگري شی نو په همدی
 اعتبار د لته دمصوتو **Cozelle** تور و سره چی دي توروته پور ور کوي
 دار یایی سرود کار شته د مثال په ډول د (سبب و تده - فاصله) په برخه کی
 چه د عروضا مقررات تا کی وایی .
 اول - کله که کلمه دوه توري ولري یو متحرک یو بل سا کن هغی ته «سپک
 سبب» او که د کلمی دوه توري متحرک وي لکه «ر مه» هغه ته در و تده سبب
 ویل کیږي .

۲ - کله چی د یو کلمی دوه توري متحرک او یو سا کن وي هغه ته
 مجموع و تده ، وایی لکه چمن او که اول او روستی توري متحرک کیږي
 او منځنی توري یی سا کنو هغه ته مفروق و تده ، وایی لکه واله .
 او د کثرت و تده هم د دوو متحرکو او دوو سا کنو سره وي لکه جهان

۳- که غلور تور یخه کلمه چی لومړنی دری توري یی متحرک او وروستی
 توري یی سا کن وي هغی ته صغری فاصله ، خو که د پنځمه توري یخه کلمی
 غلور توري متحرک او پنځم وروستی توري سا کن وی دی ته کبری فاصله
 وایی سپک سبب دفع پروزن در و تده سبب دفع پروزن او منځنی سبب دفع
 پروزن مجموع و تده فعل او - مفروق و تده دفاع پروزن راغی .
 په همدی شان هر اسباب او او تا د افاقه په و وزن لري .

خود عروضا مقرراتو د څرگندو نی سره څرنگه چی موږ پراهنگونه هم
 خبری لرو ، غواړم دا هنګونو د دوزن خصوصیت ته هم یوه لنډه کتنه
 وکړو اهنه دا چه یخ یا آهنګ د نغمو څخه جوړ شوي دي ، او نغمی د
 ایتاق او فترتی څخه جوړی شوی دی په همدی اساس ، د تولو اصل په
 حقیقت کی پر حرکت او سکون ولاړدی .
 مگر شعر !

شعر د مسرود افاقه غلو او افاقه هیل دوو تده سبب او فاصلی څخه جوړ شوی
 دی مثلاً په اهنګونو کی تن تن او تنن شته لکه په عروضا کی چی یخ فعل
 فعلن دا کار کوی .

داؤد شعر او آهنگ دوزن د اصولو کلیات خو په دی د وازو اصولو کی شرط او مفهده وژنی مبتداء گوته ده ۳

دا خبره د غور ورده ، په دي ډول چی دا هنگ تن تن او تن تن او شعر داغا عمل مع فعل او فعلن د حرکت مخه منشاء اخلی یعنی ابتدا په حرکت سره هنگه ای شی نه په حکون خو نه هفتو د ژبی شعر شاعری او آهنگ اصول وچ کلک په هجا یعنی ساهیل ولار دی نه پرغیا پس حرکت مشلا د (سر) کلامه جو ساهیل لری او توری بی دوی دی ابتدا چی یوسر حرکت لری هغه هم په او هم توری گنی یعنی (م) د حرکت لای دکنه خداد (و هغه) سبب او فاصلی اصول بر او په لای شی نه هم دا هنگ تن تن . . .

د دای بی مو لیز د هفتو شعر او یو سیتی یا شعر او آهنگ اصول د عری د هرو صو طو آهنگی او اعد و خطه بی او وازو او اهوره هفتو شعر او شاعری د منبر یزو اصولو سوه په جلا تعریف او جلا قواعد و سر او باید هر تله شی ، پی د دی پر کلی مفهده اصول د شعر د هجا او د هجا و هجه منده خو دا هنگه وایشی بی یا Forkood هر پخوانی و طبع شوی اصولو سکینه ای شی او په دی ډول .

- ۱- لوبه (هکتی)
- ۲- ککبه یا استان
- ۳- چهار بیته
- ۴- نمیکي یا سروکی
- ۵- رباعی
- ۶- غزل
- ۷- ناری
- ۸- سترانه
- ۹- تپی بالندی

دادی هغه مقامی یا د آهنگ په لحاظ د فورم او وزن کله لاد ما هیت لاسه و غور چی ، په سلی لحاظ لیزه توضیح خواړی په دی شان :
لویس یا گنی : گنی یا لویس د غزلو او چلار یو هجه منده گنی دی په گرم تال سره په توند او چا پک او از و پل کیوری .

بگتی کله ددو نفرو او کله دیوی دلی له خوا په گډه هم ویل کیږی او په
 ځینو بگتیو کې لنډی هم اچول کیږی. بگتی هغه ملی شعر دی چی د کلاسیکو
 شاعرانو په دیوانونو کې نه لیدل کیږی او د ملی شاعرانو مال ورته
 وایه شی .

بگتی هم لکه چار بېته او غزل چی یو سرلاری اوزیا تره یو بیت لری چی ددی
 بیت ددو اړو مسرېو قافیه سره برابره وی تر سرورو سته هندونه لری ا چی
 دهر بند په اخرئی بگتی ورسره راوړل کیږی .

کیسه یا داستان :

لکه چی و مو ویل چی درې زره کاله پخوا دار یایی اقوامو پشیمانو
 (شاعرانو او مبلغینو) لومړی د باختر په سیمو او بیا د هندو کښ په
 لمنو کې خپل دپلرونو کار نامی مذهبی احساسات دود او دستور
 روایات او نوری اخلاقی لارښوونی په شعر کی ځای کړی وې او دا
 ددی د پاره چی ددوی راتلونکی نسل دخپلو پلرونو خصوصیات او کړه
 وړه هیر نه کړی دویدا مجهول او معلوم سرودونه او داستاگانونه
 همدغه ریشمانو اشعار او خطا بې او لارښودنی دی چی د پښتو شاعرانو
 تر نن ورځی پوری دغه سلسله ساتلی ده او په شعر کی یی اخلاقی او
 مذهبی لارښودنی دکیسو او روایاتو په توگه راوړی دی .

هغه روایات او افسانې چی پښتني شاعرانو په نظم سره ویلی دشعري
 فن او ادبی خصوصیاتو له مخی په عمومی ډول دادی :

۱- اول کیسه: هغه شعرونه دي چی د چار بیتو په شان ویل کیږی او
 په همدغه ترتیب یی دوام موندلی دي تر هغه وخته چی کیسه خلاصیږی .

۲- د داستان په رنگ چی دا ډول شعر د عربی مثنوی په شان و ویل
 شوي دي—د شعر دا ډول سر نه لري او د بیت دواړي مسری یی پوهان
 قافیه لری داود کیسی او داستان په برخه کی یوه لنډه غرگندونه .

چار بیته (سندره) یا بدله :

چار بیته بدله او سندره د موضوع په لحاظ عشقی یا حماسی وي کیسی او نکلونه حتی داستانونه پکښې ویل کیږی بندونه یی د څلورو بیتو څخه یا خود څلور مسرېو څخه کم نه وی چار بیته د فورم په لحاظا پرساده اوزنجیري باندي ویشل کیږي . د مسرېو په اعتبار هم ویش لري څلورویا پنځو، شپږو، نوو، اتو، نهواو لسو مساوي لنډو یا اوږدو مسرېو باندي یی ویش کیدای شی . په چار بیتو کی هر کله اوږده موضوع چی اکثره عشقی او حماسی وی لکه د عروضی اشعارو قصیده او مثنوی افاده کیږي د چار بیتو ویل یوه غښتلی شعری قریحه غواړي او یوه څپانده استعداد ته ضرورت لری چار بیته لکه چار بیته بلل کیږی چی بندونه یی د څلورو مسرېو څخه نه شی لږیدلای .

چار بیتي ته لځینی خلک سندره وایی او نوري بدله بولی .
نیمکی یا سروکی :

د پښتو په اشعارو کی سرو کی سر نیمکی یوه ډیره په زړه پوری برخه ده .
 د اشعر دوه جزه لری یو جزئی مکرر راځی او هغه ته «سر» وایی او بل جزئی په منځ کی وراچوی هغه ته ټیکنی ویل کیږی .

(سر) عموما یو بیت یعنی دوه مسرې لری چی اوله اوږده او دو همه لنډه او کله دواړی مسرې برابرې هم وی او قافیه هم پکښې شرط نه وی نیمکی د پښتو د موسیقی دنیا هم پراخه کړی ده او هم یی خوږه کړی ده .

موږو یلای شو چی د پښتو موسیقی کی په سلو کی اتیا کمپوزه دنیمکیو

څخه الهام اخلی په سوو نو سوو نو نیمکی چی په پښتو کی موجودی دی هره یوه په موسیقی کی لځانته بل بل یوښه کمپوز او یوه خوږه نغمه لری .

نیمکی زیاتره د هندي کورس په شان د پوی ډنی له خوا په گڼه سره

ویل کیږی .

په موسیقی کی د نیمکی برخه و اتن ته یا د اتن ناروته ور کړه شوی

ده د اتن اکثره ناری په نیمکیو جوړیږی چی دا برخه یی داهنگ او شعر

پیوستون ښه شاهده ده نیمکی د اتن د ناری په اعتبار د ډول ویشل کیږی .

اول- هغه برخه چې په خاص ډول په اتني کې راځي .
 دوهم- هغه چې په اتني کې نه راځي او د نیمه کیو مستقل حیثیت لري .
 و باعی : رباعی په ورو او اوږده او از تر چار بیتولو بو غزلو او
 نورو شعرونو د سخه ویل کېږي رباعی د غلوریزی په نامه هم یاد ږیږي
 خو کله کله تر غلورو مسرېود شمیر په لحاظ ډیریدلای شی .
 په رباعی کې پنځه او نیمه حیثیت هم راځي او هره د ژوند هڅه پکښې
 تر سره ږیږي نو په دی لحاظ رباعیو ته غزل هم ویل کیدای شی .
 غزل ، ترانه :

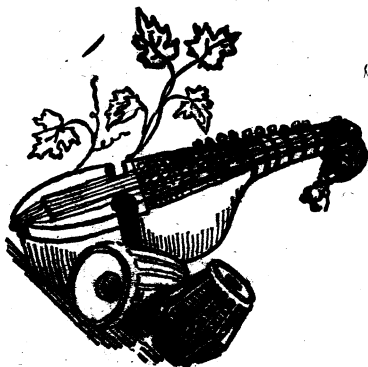
غزل د پښتو شعریو معرب او مغرب شوی شکل دی چې تر سرودونو،
 لنډو نارو سرو کو او چار بیتو وروسته ویل کیدای شی او په موسیقي
 کې نسبت نورو ډولونو ته لږ راځي یا خو خپل اصلی مقامی رنگ نه لري
 بلکه رنگ ور کول کیدای شی چې په دی کتاب کې یې که پوزی ډولونه
 ښودل شوی یا رمونیزه رنگ یې د سندر غاړو د پاره شته او پیدا
 کیدای شی .

ناری : دا ډول شعر په پښتو کې ډیر ډولونه لري چې د اتني، شیخانو
 کا گرو ناری یې نسبت د نکلونو نارو ته ډیری دی وزن یې خاص او
 آهنگونه یې هر لمخای بیل دی یاد اچي ناری د هندې راگونو په اصطلاح
 بهری ته وای او بهر غره ته ویل کېږي او ناری هم اکثر ادتال سره نه دی
 جوړی یا دا چې آزاد شوی آهنگ دی .

آرانه : ترانه په پښتو کې نوی رنگ دی چې د وطن او ملی غوښتنو
 او خوښیو تمثیل په کې کېږي ترانه د پښتو د شعرونو یوه نوی پیرایه ده
 یاد اچي د نویو مفاهیمو نوی فورم دی، چې دلته یا په دی کتاب کې
 تاسی ډول اورنگ ایدای شی داؤد پښتو د اشعارو او موسیقي سره د
 اشعارو پر ارتباط مخو خپری چې، دو زن ضرب هجا او سلیدیل سره په
 پرته ډول لږ او ډیر په ورغیدلو او د ښاغلی حافظ سره مود ده د ز یار په
 ویاړ خان شریک کړ .
 خیر نمل محمد دین «ژواک»

ددی سریزی دلیکلو په وخت کی دا اثار کتل شوی دی:

- ۱- دز بری گنهی د سپنتا مقالی
- ۲- دا کتر علی اکبر ټولنپېژندنه
- ۳- دخلکو سندرې - رفیع
- ۴- ترانه های کهسار
- ۵- پښتني فلکلور سیال گاگر (کوټه)
- ۶- پجورلا پجان، فرحت شیرازی
- ۷- دلیکونکی مخا نگرې یاداشتونه
- ۸- پښتني سندرې دو هم ټوک

ملي سرود

خوچی دازمکه آسمان وي

خوچی داجهان ودان وي

خوچی ژوند په دي جهان وي

خوچی پاتې يو افغان وي

تل به دا افغانستان وي

تل دی وي افغان ملت

تل دی وي جمهوريت

تل دی وي ملي وحدت

تل دی وي افغان ملت جمهوريت

تل دی وي افغان ملت جمهوريت

ملي وحدت ملي وحدت

۱۸۹ ر ۱

دخدای بخشنلی استاد غلام حسین
په آواز کی

سروکی

جاناندر اشه جاناندر اشه مالتانه بیلوینه جاناندر اشه

جانانز ما دجانانیم که په بازار سی خرخوی ورسره خمه

گل می په لاس درته ولاړیم

یامی گل واخله یار خصت را که چه خمه

جدائی را غله لاری دوی شوی

مرگ سی قبول دی جدائی نه قبلوومه

لوبه

مر او وکتودې په ما کړې پساتو نه یاره در پسی مرمه

مینه دې دومره اثر کړی قسم دی یاره قسم دی

په مائی هرڅوک خبر کړی » » »

اریا نادر یان یم چا نه وساتم حالونه یاره در پسی مرمه

غلبې نظر دی در په در کرم قسم دی یاره قسم دی

بیلتون دی لاخاوری په مرمه کرم » » »

اوس به در لیوم مپینی او ښکی سوغا تونه یاره در پسی مرمه

خوب او آرام په ما حرام دی قسم دی یاره قسم دی

ژوندون می واره نارام دی » » »

سیلاب خو تل وړی په سر سترگوستا نازو نه یاره در پسی مرمه

۵۱۵۷۴

دهیر من پر وین آواز

غزل

خمارو سترگو محورولی یمه لیونہی مہنی ژرولسی یمه

ستادخو پرو شو نندو خو پرو ستونو لکه ماشوم را پارولی یمه

دخو پدی مہنی دنگو ترنم عشق آسمان تہر سولنی یمه

د غلچکی نظر نخر و سیلابہ

پہ لورو خو پرو گرزولی یمه

راکھ راکھ زہری بیماری

5.

First musical staff with notes and rests. Includes the word "آواز" (Awar) written below the staff.

Second musical staff with notes and rests.

Third musical staff with notes and rests. Includes the word "موزیک" (Music) written below the staff.

Fourth musical staff with notes and rests.

Fifth musical staff with notes and rests.

Sixth musical staff with notes and rests. Includes the word "آواز" (Awar) written below the staff.

Two empty musical staves at the bottom of the page.

۳۱۵۹۷

د پروین اودهغنی دملگرو آوازونه

لوبه

راخه راخه زړه می بیماردی ارسلاخان ته می پلار نه ور کوی خواردی
راخه راخه

• • •

راشه زما دسترگو توره غمونو ستا کرم تکه توره
دنیا په ماشوله نسکوره

خبرسی واخله چه می عمر په افکار دی راخه راخه

* * *

خوب او خوراك شو نه راهاتی منی په ما و کړی پساتی
په جانان کړسه ننوتی

چه خپه نه شی زما څه واکی او اختیار دی راخه راخه

• • •

له ډیره غمه نه ژړیږمه همیشه تا پسی کړیږمه
دلخان په خور و ښو هیږمه

ستا د تومت زنجیر زما د غاړی هار دی راخه راخه

د پروین آواز

۳۱۳۳۳

سروکبی

راجه اختردی

په غاړه کړې مې د گلو ا میلونه

راجه اختردی

جنکې گرځی په نکریزو سره لاسونه

* * *

د اختر ورځ دده همزولو سره څمه

ادکې سو رسالومی را کړه

زه به داسری منگولې یارته ور کومه

اختر دتو لو مبارک شه

د رنه بد جا رکړم دسر کوشو نه و سرونه

که داختر په ورځی راغلی

* * *

۲۲۱۳۷۰

دمیرمن پروین آواز

سروکی

جانانه راشه چه دی سورپه دیدن کپسه لوری تیراته په بانله وراغلی یمه

* * *

بانله و ته نخکه خوشجا اییرم

چه توری زلفی بی دغرو شمال و هیینه

* * *

د جگو غرو سرو نه خوند کپری

نچونه خا نونه جوروی په بانله و نخینه

* * *

جانانه راشه که دیدن کپری

بیاسی بانله ی دستا په خنگ و هلی دینه

۵۱۳۲۲

دمیرمن پروین آواز

لویه

زړه سترگی دواړه فرش دې بی مثال له که راجی
 یو خوگیالی کووم درته بیگاله که راجی
 * * *

راخه چه خوبیالی کړو دواړه نوش سره دمیڼی
 په ژوند کی کله کله راجی داسی شپې رنگیڼی

راخه کیره وړه سسته دخیاله که راجی
 یو خوگیالی کووم درته بیگاله که راجی
 * * *

راخه چه د دنیا غمونه کیږدودواړه شاته
 توبه دغه توبه چه دتوبو هسی کړو ماته

بیاخلدای خبرچه غم کیږی سبا له که راجی
 * * *

راخه چه یوی شپې له کړو خان هرڅه نه بی غمه
 دنیا وهی دغم تالی چه غم به وی تردمه

نېټې به را کوی خو کال تر کاله چه راجی
 یو خوگیالی کووم درته بیگاله که راجی

غزل

یومی نازبل جفا خوروی
رنک پهر ننگ می آشنا خوروی
• • •

خیال او هوس رانه یاغی دی دوازه
شوخ نظرسی نن بیا خوروی

خلک بهد هجر کپراونه ژاپی
مایه کپس کپس خندا خوروی

په مینه مینه راته مه گوره نور
بیاسی دا تعاشا خوروی

میلا به بیا! غه لیوننی غوندی شوی
چی تش خیال دی دچا خوروی

لوبه

په کت کی پروت یمه رنخور شاه خوبا نه
 یوخل په ماشه مهربا نه
 راوړه ملهم دلپوسرو

خبر په حال می شه ضرور
 غمو زوستا کړمه چکچور
 په کت کی پروت یمه رنخور
 در پسی وینی غور خوسه لدها نه
 یوخل په ماشه مهربا نه
 راوړه ملهم دلپوسرو

زه د نارنج په شان زیږم
 په طبییا نو نه رغیرم
 په کت کی پروت یمه کړیرم
 علاج می و کړه خدا پرو مرمه بی لانا نه
 یوخل په ماشه مهربا نه
 راوړه ملهم دلپوسرو

خپلو پردوځنی جدا شوم
 لکه میجون سر په سارا شوم
 په تابی ندی شیدا شوم
 په غریبا نو لیر نظر و کړه چانا نه
 یوخل په ماشه مهربا نه
 راوړه ملهم دلپوسرو

داستاددري آواز

۱۵۱۱ م

سروکی

مه راوزه سازه لاسونه خوب موزنگوینه یاره وفاداره

* * *

خنکه کراره به ویده وی ماته په زمکه بیلتون خای نه را کوینه

راخه چی غم سره شریک کپو یوازی ما په غم کی مه سیزه مینه

عمر می ټول په غم کی تیر شو خاونده خدایه خوشحالی به کله وینه

داستادری آواز

۶۷۱۳۶

ترانه

وخت دنوبهار دی رنگارنگ ز پری گلونه دی شه عجب سیلونه دی

هر طرف کی اورم د بلبلو آوا زونه شه عجب سیلونه دی

• • •

وخت دنوبهار دی دسهار شمال لگیری زده می نه صبر پیری

وینم په دامان کی دلاله سوی داغونه دی شه عجب سیلونه دی

• • •

وخت دنوبهار دی زمانوی گل په کار دی زره می نا کرار دی

لحکه چه هر خوا کی راوتلی عالمونه دی شه عجب سیلونه دی

• • •

وخت دنوبهار دی خلک پول گلو گاشن ته می هم د یار دین ته می

بوی دارغوان اودشرا بودک جامونه دی شه عجب سیلونه دی

۳ ر ۱۳۳۹

داستاد دری آواز

غزل

پری و اخله له ریخته نقابه بنائسته ئی ترکل دکلا به
 پری حسن دباغ حرم ئی سترگی توری شهلا غنچه فم ئی
 ژرمی کاره دغم له دریا به

غنچه فم ئی صفامخ دی گل دی په تنه دی دی دزلفو کا کل دی
 تیک دزودی پاس په ور بل دی مست په مینه دی یم له شرا به
 ژرمی کاره دغم له دریا به

کلی کور او عالم راخبر شو زره بی زخم په تیغ دخنجر شو
 په رقیب او غماز لوی اختر شو چی راخی می له سترگو خونا به
 ژرمی کاره دغم له دریا به

* * *

داستادری آواز

۵۹۱۳۲۶

غزل

ستا په فرقت که هه یش سوی په انگار یمه جانانه راشه ډیر نا کرار یمه

* * *

شوندی دی سری که راشه زلفی خوری که راشه
دگودر لاره کی ولار په انتظار یمه ډیر نا کرار یمه

* * *

پیکلی دلبر می می ته دزرگی سرمی می ته
بی له تاپاره له ژوندون هخه بیزار یمه ډیر نا کرار یمه

* * *

ز باحیب راوی دزره طیب راوی
خوب او خند ارا هخه تلمی ده بیمار یمه ډیر نا کرار یمه

* * *

دری دی تل یادوی بلبل چه گل یا ډی
دشپی را نه غلی اوس په تمه دسهار یمه ډیر نا کرار یمه

دمیرمن رخشانی آواز

۲۲۳۶۳

لوبه

پیری می رده باغوانه باغچو ته نین تازه غونچوته چه گلونه تولومه
باغوانه

خانگی به نه ماتوم کوره در جاشم ته هم ماته گوره زه به بوتی لیبومه
باغوانه

سینه په گلو منظور پیری در جارشم نوی سپر لی دی یارته ورمه سوغا تونه
باغوانه

ستا په گلو نو برکت شه در جارشم زه به پلو دک کرم ته می و کره دید نونه
باغوانه

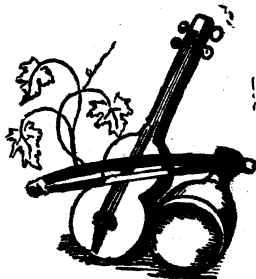
درزاقی سلام ته محمه در جارشم غاره کی ئی اچوم دگاو امیلونه
باغوانه

* * *

سروکی

کاروان روان دی مایلی ولاره دظریف دپدن کوینه
مه لجه ظریف خانه

چی دستر به نیلی سپور شوی
دز پرو گلو باغ په چا سپاری مپنه
کاروانه خدای دپاره تم شه
چه په کر ارد جان و کرم دید نونه
ظریفه به وار مخ راستون کړه
د سپیلنی په شان لوکی در پسی شومه

دمیرمن رخشانی آواز

۲۲۳۶

ترانه

بیکلی تپا توی د لوی افغانه گرانه هیواده افغانه نستانه
 زره د ایشائی جنت نشانه گرانه هیواده افغانه نستانه

• • •

ستا په گوگل کی ویده پراته دی زاره بر مونه تیر پرت مونه
 تادی روزلی په خپلی غیر کی لوی اتلان او ننگیالی مرونه
 ننگ دی په خاوره کی دی اغبرلی یاد په نری کی ئی په میرانه

زموږ هستی شه لوگی له تانه

خلیبری لمر د جمهوریت دی بر آسمان څکو او واوریتو غرونو
 پرسردرو او شینکورودونو پرور شوکا نوپر گل کڅونو
 تور تمه شپه دی په ورځ بدله لپی دی ور کی نور له فضانه

او کوب دی لور دی تر کهکشانه

* * *

۵ ار ۹۵۶

دمیرمن رخشانی آواز

غزل

مہراچھ نیژدی زلفی می پہ مخ بانڈی ماران گرخی
یارہ دسرو شونہ و پہ خندا کی می توفان گرخی

مہراچھ نیژدی زہ پہ بنا ئست کی ہی نظیرہ ہم
تہ غریب مہری بی آشنا زہ دنجونو میرہ ہم

ستا پہ شانتہ پیرز ما پہ در کی ملنگان گرخی

• • •
وخت می دخوانی دی راتہ مہ گورہ پہ سینہ تہ
روغ بہ لہوئی شی تہل بہ خوری دھکرو ینی تہ

چاچی ہم لیدلی غمزده غیری گریوان گرخی

• • •
مہراچھ نیژدی ملکہ پیرد حسن زور لرم
مترگو کی اثر دلیون توب شونہ و کی اور لرم
واورہ شرفیارہ عشق کی دہر غیری گریوان گرخی

۱۹۷۲ ر ۱

دمیرمن رخشانی آواز

غزل

آشنا دپاکی سینی ولولو سره راجه
په هجر کیله منهد کیلو سره راجه
تازه می چی گوگل کی شی بیلتون وهلی زره
بهار شه دسرو گلود غونچو سره راجه

که غواری چه محای در کرم دسینی دپاسه زه
دغاری لونگین شه دتالو سره راجه

مطلب دی که په مخ دتورو زلفو خورول وی
نسیم دسبائی شه دویرو سره راجه

بدل کی به ئی در کرم دخویرو شونده شربت
(حافظه) دخویرو خویرو شعرو سره راجه

۱۳۸۷

دمیرمن رخشانی آواز

لوبه

په تورو زلفو کمی د سرو گلو کتار جوړوم
دغاری هار جوړوم راوړه گلونه

زما جانانه که راوړی گل در اسپیل راوړه
گل دلانه گل دریدی او د چاسپیل راوړه

پاسپه سینه بانندی د سرو گلو کتار جوړوم
دغاری هار جوړوم راوړه گلونه

موسم د مینی محبت می په جمال راغی
جدائی ور که شوه آشنا وخت دوصال راغی

له دی کبده ستاد هاره خپل سنگار جوړوم
دغاری هار جوړوم راوړه گلونه

وربل شاننه شونلوی می سری سترگی می توری کپی
ما په بیگلا کی راهیدا خبری نوری کپی

د سرو پیژوان «سرتیره» محان ته مزیدار جوړوم
دغاری هار جوړوم راوړه گلونه

سروکی

وه سوری رادو که لرم دی لرم دی

دیروه ویریزم چه لشکه کی نی غم دی

* * *

سوری دیوه راته رنبا که

دعاشفی لرم به زره چیچلی یمه

* * *

سترگی سی توری توری کبیری

دمینی زارسی په بدن کی خواره شونه

۱۳۱۶

دمیرمن رخشانی آواز

غزل

راکړه ساقی راکړه چه نشی می نوری زیاتی شی

ماچه دی ایستلی تویی هغه بیرته ماتی شی

راشه ساقی راشه خماری سترگی راواپوه

خومره چه نشی دی راته سرپه نواتی شی

باته صراحی کپه شراب توی کپه جام دی اری کپه

داخته نشی دی چه جاسی می روغی پاتی شی

سوزم لکه شمع تو یوم او پکی او خاندیه

نه یمه پتنگ چه دریا قصی می پاتی شی

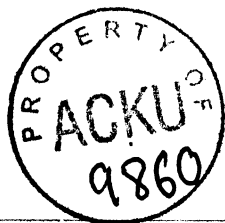
مینه لیونتوب دی لیونتوب عقل او پوهه ده

راشه لیونی می کپه اشنا چه هرڅه پاتی شی

نه یمه شاعر او نه دشعر وزن پیژنم

دادغم چپی دی په غمگین زرگی چه ماتی شی

دغروسروکی

وهداوی و الهرا تم شه

لیخو راتم شه چه د موربه د بدن کیمه راتم شه

* * *

زړگی می متا خبری غواری

لکه د المی غنم غواری پار انونه

* * *

متابه د حسن دوران تیر شی

سوی به پاتی شی ز ما په زړه داغونه

* * *

۵۹۳۵۵ ر ۵

دمیرمن رخشانی آواز

لوبه

پاس په تندی می درته ایبئی دی لاسونه
سلام دی سلامونه
په خیر راغلی جانانه

* * *

ستا در اتلو په انتظار کی
سوزم دمی پی په انگار کی
سترگی می فرش پرتی په لار کی
شه مهر بانه لیر پری کیرده قدسونه
سلام دی سلامونه
په خیر راغلی جانانه

* * *

دسترگو تور دزپه ارمانه
ماته له خپله خانه گرانه
پام چه خپه نه شی لعانه
په بیاتنه کی دی په مابل کپه اورونه
سلام دی سلامونه
په خیر راغلی جانانه

* * *

بیکاره زما دحسن زور دی
راته حیرانه کلی کور دی
ور بل می تور په سخ راخور دی
په کتبی می ایبئی کت په کت دی سره گلونه
سلام دی سلامونه
په خیر راغلی جانانه

* * *

«حافظه» سترگی دی بیبا کپه
زما دسترگو تماشا شاه کپه
جوړه دمی مشغولا کپه
ارمان به و کپی بیبا به نه وی دیدنونه
سلام دی سلامونه
په خیر راغلی جانانه

غزل

بهار تازه کپل دشرشم گلونه

غونجی غونجی پک د شبنم گلونه

• • •

گل دگلا بو غوتی و سهیلی

بایلان ستا ئی صعبدم گلونه

• • •

سحرما بنام ئی په تا سترگی لگی

شکه می خویش دی سنا دچم گلونه

• • •

چی دی دصبر پیمانہ پکه شی

په زړه دی و کره دزغم گلونه

• • •

۱۶۸۵-۱

داستاد نبی گل

آواز

سروکی

وه وری لیلو سهار دی

شمال لگیری و نی پانی ر ژو یند

* * *

ز مادی شه عمر په دار کړ

لکه هو می په میز تون شپې تیر و مه

* * *

ز مادی شه و کړه چه لاری

خان دی په خپله بی د ید نه کړه چنه

دا استاد نبی گل آواز شعرد غنی خان

خوب

خوب و ینم عالمه! که ئی خوک را کړې ما نا (۱)
پروت یم سرمی ایبئی دخپل یار په زنگا نه

* * *

خوب و ینم چی باغ دی د گلو نواو ما بشام دي
سری سترگی ساقی د ساقی سرو گوتو کی جام دی
لاس په ستار پروت ایونی مست لکه خیام دي
اړي پری نره سزی د سبئی افسانه

خوب و ینم عالمه که ئی خوک را کړې ما نا

خوب و ینم چی سپوږنه سپوږمی پام په خندا راغله

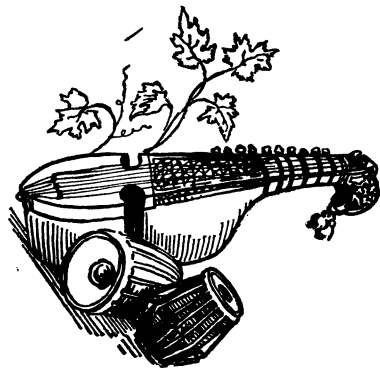
مالم (۲) مجبو به په شرم شرم ترخوا راغله
شونډو کی شراب او په کو کی کی قضا راغله
سرخماری را کړ پیمانہ په پیمانہ

خوب و ینم عالمه که ئی خوک را کړې ما نا

(۱) ما نا د خلکو په ژبه معنی

(۲) مالم (ماله هم)

خوب وینم چی پت شوم په نسیم کی بهرلارمه
 خواله د جانان لکه د مینی نظرلارمه
 مترگود د لدار له لکه خوب د سحرلارمه
 یوشرنگ کی می لوت کړه د عمر و نو خزانه
 خوب وینم عالمه که ئی خوک را کړی مانا
 خوب وینم چی زه لکه اولکه په سیل و و تم
 پورته د نرگس نه شوم په خوادرامیل و و تم
 تاو د سپینی غاری د لیلایه امیل و و تم
 پت می ورته ووی سلامونه جانا نه
 خوب وینم عالمه که ئی خوک را کړی مانا
 پروتیم سر می اشینی دخپل یار په زنگانه

سروکی

ستا په یارانہ کی ز ماورانی شوې د یرې دلبروھی ناری

* * *

دا اور بلیرې خنک ناست دې

په سترگو روند شومه اشانه پیژنمه

* * *

مینې دی بل را بانندی اور کپ

تاته معلوم نه شو ز ما سوی داغونه

* * *

که عاشقی داوړه نه وای

پتنګ به ولی شیرین لجان په اور سیزنه

* * *

۱۳۸ ر ۱

داستاد نبی گل آواز

سروکی

یاره مینه یارمی زیپی گل دی

به دایمان ورژ یله نه

* * *

خیال د وصال نه هیش کم نه دی

زه تسلی دزرگی خکله پری کوومه

* * *

مادرتنه ویل پوره به ئی نه کپی

دیارانمی خپری گرانمی دې مینه

* * *

دفکر تال دی راته جور کپی

ته رانه لاری زه یوازی زنگیدمه

لوبه

بباد نارنج گل شو بیاد عطر و باران شوی دی
گل می په و ر بل کنی گل د گل د پاسه شوی دی

* * *

یار می لاس نیولی له کا بله را روانه شوم
بیکلمی ننگه هاره ستا گلو نو ته حیرانه شوم
بل گل می دمی نی دگو گل د پاسه شوی دی

* * *

پریرده مایی پریرده شو گلان و رسته له بخان سره
وړم نی خپله غبر او سرو لاسو کی د جانان سره
ستا د میلی زیری نن پرون په کا بل شوی دی

* * *

خدا اینه جمهوریت دی وی چی د امیلی مودام کوو
گران افغانه ستانه ستا سانه به ټول قام کوو
ستا د آبادی غیر بیایه ما دقمر گل شوی دی

۱۳۲۱

دقمر گلی آواز

غزل

کاش چه سینه کی شه دومره را حاصل وی
 تده په زره کی زره دسترگو مٹابل وی

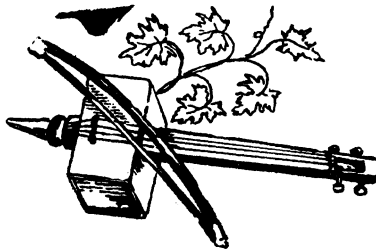
• • •

هره ماه به می فر یادوی چغی چغی
 که دا حال می دو یلوار قابل وی

ای چی تاته زما عشق کامل نه شکاری
 که زه نه وی ستا بنائست به نا کامل وی

که به قبر که می زره هم توپ و هلی
 لیو نتوبه زه به هله ستا قابل وی

چه به یو نظر می تیر کپی تر کونیه نو
 دارا حاحه قسمت کاش داسی قاتل وی

۱۳۲۳۶۹

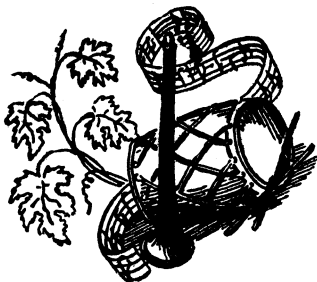
د قمرگلی آواز

غزل ترانه

ز مونږ په وینو دی تازه وی گلستان د وطن
یو لیل دی زار په معشوقه شی عاشقان د وطن

• • •

چی ترقی د قام وطن د خان زینت و کتو
خوب د غفلت نه دی بیداره شی زنان د وطن
نسلونه واړه آینه به مجبان وی سره
که په بیدارو پیولوي شی فرزندان د وطن
خویندو درب د پاره پاشی ء دادی وخت د همت
وگوری ء خو مره وی قوه ونه مجبان د وطن
خای د تعایم دی ستا خولی ای عز ته دی خوری
لوی هغه زوی کپه چی سباشی سخندان د وطن
د کام وطن عزت ز مونږه د عزت معیار دی
د سر په بیه عزت اخلی شاه زلمیان د وطن

۱۲۳۳۳

دقمرگلی آواز

سروکی

سرورمه گرخه پخلا شه گرانه یاره راشه دامی ارمان دی

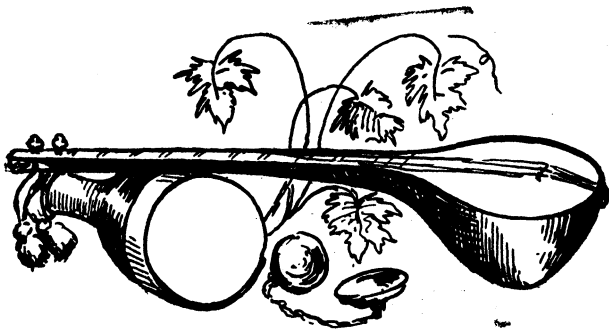
• • •

کورمی په کای کی معلوم دی ددروازی په سرمن گل کرلی د بنه

مترگی می پیری ولیدلی زما دیار سترگی منگولی لکوینه

که سرور یارمی پخلا شو دامی وعده ده شال به زیری ور کومه

• • •

د قمرگلی آواز

۶۷۲۳۲۲

سروکی

دغه د سیالی ورځی

د ادخوش عالی ورځی

گرانو خویندو و میندو وطنوالو مبارک موشه
ورونو او پلرونو و لسوالو مبارک موشه

* * *

زما په لاس کی گلان خاندی

زه ورته وایمه لای ته دی وروپه

د اختر ورځی بختوری

ستوگی می لاری ته لای به می راځینه

خپلو جامو کی نه ځانمیرم

چی گران وطن کی سی اختر گورم مینه

له میخی لری شمی هدزولو

ورځ د اخترده مروپه خلا کوومه

• • •

دقمرگلی آواز

سر و کی

تاچی د بل سره خندای مالیدای

کله و اوری وریدلی کله و اوری

* * *

ستادراتلوپه انتظار کی

رانه چا پیره شول دواورو دیوا بونه

* * *

لاری کوشی په واورو بندی

گرا نه خپه مشی په بام ولاړه یمه

* * *

اشنا په سمه زده په غره کی

واوری ز مونږد مینی مزی پری کوینه

ترانه

چشن ته تخم د آزادی شال بی په سردی د جمهوري نظام اختردی

* * *

شال می پسرد استقلال دی انقلاب بی می شونکی خال دی
سبز نی جشن بی مثال دی چه دکاروان مخکی روان ملی ره پردی

د جمهوري نظام اختردی

کوردنیکلا نسوی نظام شو نوی جان نوی پیغام شو
زما هر وقت ورته سلام شو راته جور کپی نوی ژوندز یوردی

د جمهوري نظام اختردی

۲ ر ۲۵۷۲

دقمرگلی آواز

سروکی

گرانه سه سرور پیره

زه خوستا مستایمه

* * *

دما لپی لوریم درایزیم به سره گلونه

پسرای به یما په گلو راشی

نن مازدیگر به دی کودر کی و گورمه

په مادی کلی گو ما نی کپ

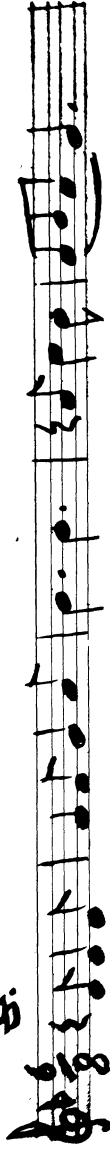
چی مازدیگر کودر ته غبرک منگوتی و پومه

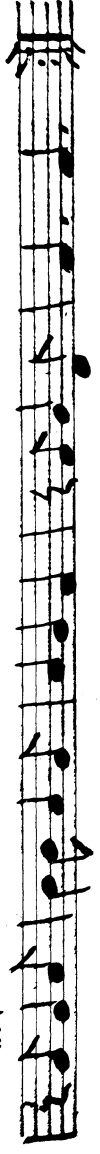
داخو دستا دمینی زوردی

چا نا نه بد می اموخته کپی

چی خوله درنکپم مرور گرخی مینه

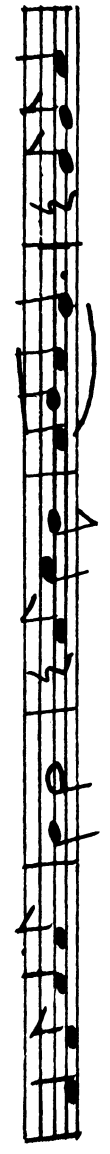
پہ لوقور و خنور جا کور کور سہ لہ لہ تونہ

♩.

د قمرگلی آواز

۶ ر ۲۱۹۱

سرو کی

بیا په سرو گلونو د بلبلو آوازونه شو هر خوا گلونه شو

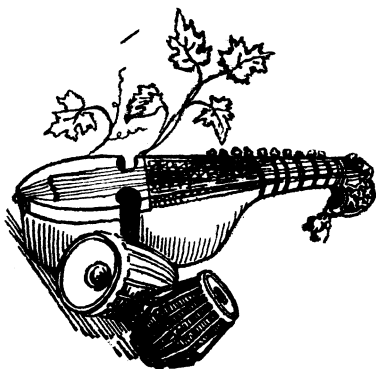
دنوی ژوند پسرلی راشی

* * *

نوی بهاره ستړی مشی هر که راشی غوره خیا ای گلونه

بیا په وطن نوی سپرلی شو په گلونو شول هره خواتور ور پلونه

په مونږه پیر پسرلی تیر شول د جمهوریت بهار دی تل په مونږه وینه

۵ ر ۳۰۶۶

دقمر گلی آواز

سروگی

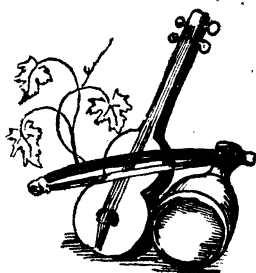
سپهری سپهری وایه آشنا به چرته وینه گو فکمی شوې وای نه وائی حالونه

* * *

د کت به سر راته خلیږي په چپه خوله در نه کوم دیار پوښانه

سپهری اوچته شه راخپه زما جانان دتورو غرومزل کوینه

سپهری په منځ داسمان راغله بی یار و خوب نشته که ماته نه راخپه

۱۳۰۲۳

دقمرگلی آواز

سروکی

گراڼه لالیبه ادمهوریت له باغده راوړه خو گلونه گراڼه لالیبه !

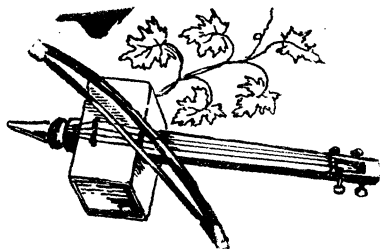
* * *

د جمهوریت گلونه راوړه زه تری د شاپی امیلونه جوړومه

د نوی ژوند نوی آغاز دی اوس نوی ساز نوی سندری خوند کوینه

مونږ د زلمونه کمی نه یو جمهوریت په لیمو دی قبلو و نه

د سر پورنی س تری زار کړ چاچی د نوی ژوند پیغام را ورسینه

۳ ر ۱۹۹۹

د قمر گلی آواز
د صحابہ سر

د سور دورخی په سنا نسبت

ستا له دی ښکېلې خواږه نومه شم قربان موري
ز ما کعبه ز ما قبله ز ما ايمان موري

ز مکه خوڅه کړې قدمو کې دی آواره ښکاري
داد ب سر درته تیت کړې دی آسمان موري

موري که ته نهوی نووايه زه به چيرته وومه
زه ستا په هره ساه کې ساه وينم د خان موري

له بابا د مه تر دی د مه تا ته مور وائی
هغه چه بولی په نامه خان د انسان موري

لابه هم مور وی گرانې موری در ته وایمه زه
چه وي تر څو پوری ودان دغه جهان موري

ماشوم ووم لوي دی کرم زله دی کرم سړې دی کرمه
کړې زما سره تاخوسره لوي احسان موري

ما په چه تاته کله مور په ورد ژبه ووي
تاپه په سل گرتي ویلی راته جان موري

۳۱۹۳۳

د قمر گلی آواز

د سرمست ارمونزه

سروکلی

په تور و څڼو به چارو کږم زیارتونه

شینکی با با که می قبول کړی داسوالونه

په تور و څڼو

* * *

په ریمارانو پوره نه شوه نوره خولی په نازولو گرځووسه

ادکی سورسانومی را کړه زه د شینکی با زیارت ته میباخمه

که سوال می داواری قبول شو نوردی لایه لاس نیولی گرځومه

۱۳۷۱ ار ۳

د قمر گلی آواز

سرو کی

د بر کلی زر گره ز ما خیا نی و ر بل ته جوړ کړه نا ویزونه

* * *

مادر ته نه وی شرمهده د سړی ننکی سره پوزوان سزه کوینه

جانا نه دوسره در سره وای لکه برینېنا چه نه بارانه سره وینه

* * *

که د مریک دی راته جوړ کړه جانا نه توله دی په مینه خپله کړمه

یار د زر گره په دکان ناست دی ما ته د سرو غم یو گوتن جوړ وینه

سروکی

لو دی دغتمو یاره گیاهی ر او اچوه بنگیری راغلی دینه

* * *

دیدن می سقا بائی سې نوری زه په زاره شپاله که بیری لیتوو مه

راشه خوری مرکی پس کپرو سکنی ما بنام دی مرغی شنو ونوله خینه

ار سان په هلته و کپری یاره چی ته ولاړې او ما بل کلن ته وړینه

۳۱۷۷۳

د قمر گلی آواز

سروکی

درونددی امیل په غاړه نی زه ورم

سنگین دی امیل په غاړه نی زه ورم

• • •

سپامو بیاد کلو و اردی په سر به پنډی چلوم په زړه غمونه

سپاسی ممتا په نومت وژ نی چی در یښتیا په خای منکر نه شی مینه

غم دی کمیس نه دی چه ز وړ شی ز ما له عمره سره سم دی ستا غمونه

پہ لیاہ کی کیفہ ماہرینگر کرک

سنہنکھا فک : قمر گل
tabton.com

Handwritten musical notation for a song. It consists of four staves. The first staff is in treble clef with a 7/8 time signature and a key signature of one sharp (F#). The second staff is in bass clef. The third staff is in bass clef with a 'کرکار' (Karkar) label. The fourth staff is in bass clef with a 'FIN' label. The notation includes various notes, rests, and bar lines.

Five empty musical staves.

سروکی

په لپار کې کینه ماز د ټیگر کړې ته څمه

زه به څماړې مټر کې بیا در و اړومه

• • •

چی ماز د ټیگر پری بڼه بڼکار پیری

هغې نجلې ته مور منگی نه ور کوینه

* • *

که دیدن کړې گودر ته راشه

زه به منگی په لپو ورو ورو و کوومه

• • •

چی ما زد ټیگر شی زړه می بڼه شی

منگی ناری کړې چی راڅه گودر ته څونه

د قمر گلی آواز

۲۲ ۱۶۹۲

لو به

په لویو شرو باندي راتا و شول تونو نونه
 د لوی وریږی د پاتې شه باران دی

* * *

د ما پنام لږی دې خور یږی د بیاتانه سیلی لگیږی

ما شوم زړگی راته ژړیږی چه چا نان می نه پاتې کیږی

په ما تیار دده که تیاره تمام جهان دی د لوی وریږی مه مخه

* * *

د سترگو تور د زړه ارمانه ما ته د ټول جهان په گرانه
 ژوندون می نه شی بی لقانه په ما ودانده نیاو رانه

خواته می کینه چه می زړه په تارو بڼان دی د لوی وریږی مه مخه

* * *

ستا اندیښنو کړمه بیماره آه و فریاد کړم له ناچاره
 که پاتې نه شی تر سهاره خون به می ستاوی زما یاره

سوال اوز اری درته کووم لوند می گریوان دی

د لوی وریږی مه مخه

دلته شپه و که پاتې شه باران دی

سروکی

پسرلی راغی ونې خانگی غورودینه

وی زانې زانې له اوپور اغلی

زانې

که زانې نه وي شنی کوتری له باغو راغلی

زانې

• • •

سپاهه بیباکلهی باریری ددشت گلان به می له می بو یودینه

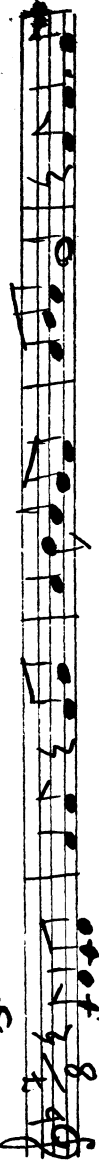
که چا خبرد جانان راور داسی اقرار دی سر به زیری ور کوومه

وئی زانې زانې له اوپور اغلی زانې

که زانې نه وي شنی کوتری له باغور اغلی زانې

پہلو اور غزور بانڈک

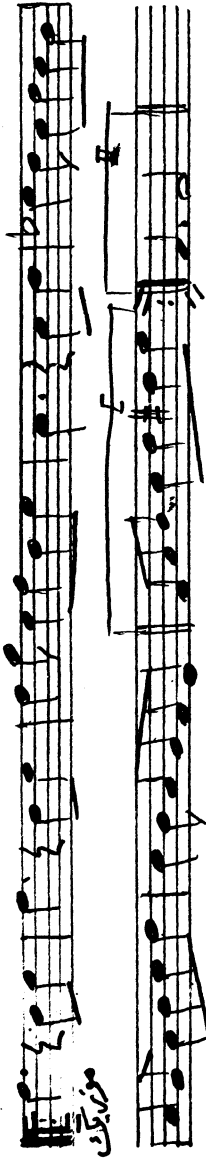
8.

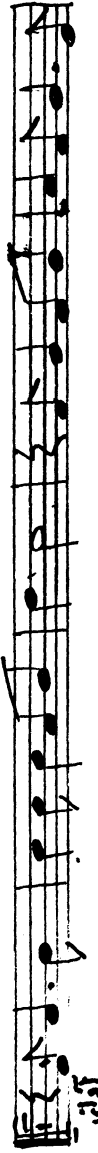
آواز

FIN

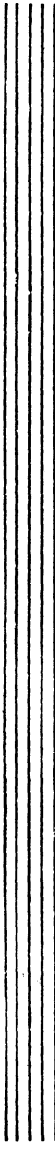
موزیک

آواز

8.

دقمر گلی آواز

۵ ر ۱۹۹۳

سروکی

کٲانی به وړه کٲمه را نجه به پوره نه کٲمه

خوپوری چی ستاد ښکلی میخ دیدن و نه کٲمه

* * *

ستا په یاری کی سوداڼې شوم

اکه میزوب په لاره خم کوتی شمیرمه

• • •

ستا تصور چه خوب کی راشی

نیمه شپه پاخم تر مېا سلگی و همه

• • •

ستا بیلتون په داغ ستی شوم

خوچی وصال په لاس راخی قیامت به وینه

لوبه

نن له مور ه پته پته راغلم په ما او کی چوپ شه یاره مه وهه کو کی

خوک به خبر شی خوک به خبر شی

* * *

په منله منله ستا تر څنگه راغلم زما د عشق منلگه

خدا یرو دیرو منله و می ما بنده کړه تا او کی چوپ شه یاره مه وهه کو کی

* * *

خومره می خوبن د مینی ژوندی زرگی می تاسره پیوند دی

واخله تانه زار شه او ردوز لقا نوڅو کی چپ شه یاره مه وهه کو کی

• • •

«سیلا به» یار زان دی گران دی زمائی یو نظر ارمان دی

سترگی چه راو اړه ئی نوی ماهی زره کی پو کی چپ شه یاره مه وهه کو کی

۱۵۳۵

د قمر گلی آواز

غزل

آرزو می زره کی په سلگو شوه ته به کله راخی
د صبر سامی په سکیند و شوه ته به کله راخی

ستا در اقلود خوایمرگ اقرار په تمه تمه
لاړه خوای په تیریدو شوه ته به کله راخی

مخلانده ستورو ورته ستا د راتلو نښه ور کړه
سپوږمی روانه وه تله و روشوه ته به کله راخی

چی دی زما په ژوند دنه راتلو قسم کړی و
راشه اوس ساه می په وتو شوه ته به کله راخی

د قلندر د خوایمرگ ژوندون علاجه سرکه
هغه خواوس دنه را تلو شوه ته به کله راخی

سروکی

سری نمی دمی به دی زره کی بلی نوری کیم
زه چه په یونیم سلائی دواړه سترگی توری کیم

• • •

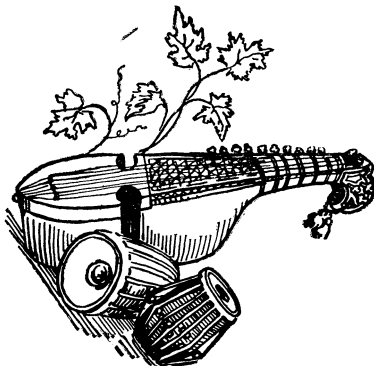
زما په فشه خندا مسنه که خوله می در کپه لیو نی به شی مینه

• • •

خیر ایونی ایونی گرځه کلی کی او سه چی داچه در با ندی یمه

• • •

هلاکه لری رانه گرځه ما په خمار و سترگو ډیر و ژای دینه

۶/۱۲۸۵

دقمر گلی آواز

فلکلوری

سروکی

اوس به شیرینه خولگی چاته ور کو ینه
مومن وری وری سلگی کپی دادی مرینه

• • •

مومن سی اوه توری خوولپی
فریاد فریاد دظفرخان له توری یمه

مومنه مانه مانه مکره
لتا رومی پی دظفرخان جنازه خینه

مومن په جگه غونئی کپی دی
چه خواره مورئی هر مبارز یارت ته خینه

سروگی

جوړه می اوگی که زرگره

زرگره زرئی جوړوه چه میل ته څمه

• • •

دلونگین په لپ راخیچه

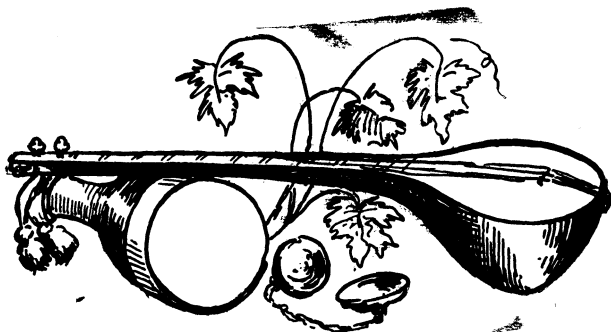
په اوگی شپه که د چارگل و که سیلونه

تورلونگین په ژړا راغی

ساته اوگی په سینه ځای نه را کوینه

جانانه راشه که می گو ری

سپینه وگی می په سینه وهی تالونه

۲۱۳۲۲

دقمرگلی آواز

سروکی

وه ياره سينه او به ئي راوړي د سيملي له چنارونه

• • •

يارمي چنار لاندې ویده ؤ

لکه باښه پري شرنګيدم راوړيش مې کنه

تاچه کوڅه کې ښکالوو کړه

کنهول به لاس ښکي ته تېري ودریدمه

اوبه دکوز گودرخوړي دي

زه د آشنا دپاره بر گودر ته ځمه

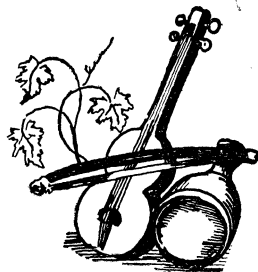
سروگی

شفنا لوگله باران وریزی
ز ماورا نییری د لندی زنی خالونه
باران وریزی

بارانه ورو ورو پری وریزه
د مسافر اشنا می نشنه د الانونه

بیغمبری گل به تری جو پشی
که می په لاله زنه و وهل خالونه

ز ماد زنی خالی ویران کی
نور به لاکمی پورنی نه په سرومه

۴۱۳۰۲

دقمر گلی آواز

غزل

په کاته کاته می سترگی په خاته شی
چه خبردی در اتلور ابا ندی و شی

ته خواوس لمانه لاری سرور شوی
داز ما مینه دی هم چری په زړه شی

گوره تارا ابا ندی کومی کودی و کپی
چه په پنبودر خنی درو هم زړه می نه شی

بخته هومره مدد بیار اسره و کپه
چه په غیر کسبی می بیابنکلی یار و یده شی

دخوشال سلام په وارو بنو یارانو
گوندی بیانی په لیدو سره زړه بینه شی

* * *

دقمرگلی آواز

۱۳۳۵ ر ۱

غزل

ای ریباره راته وایه چی دلدارمی و که نه و
چی دیدن ئی راته گران دی هغه یارمی و که نه و

چی دزپه غوتی می گل گبری دو حال په نسیم باندی
دی خزان وهلی زپه تهنو بهارمی و که نه و

زپه ئی واخیستو لمانه چی یوه موسکائی و کپه
هیخ په خان خبره نه ووم چی اختیارمی و که نه و

زه د عشق په کار اوبار کی دو فاسره اشنایم
چی ئی کار مودام جفاده جفا کار می و که نه و

خه چی وائی راته وایه « دحافظ » دخواری مینی
دهجران په سرو لمبو کی نا کرار می و که نه و

داستاد اول میر آواز

د پسرلی گل

گل ئی د سپرلی هم په خزان کی بناؤسته گل ئی ته
 گل ئی زما گل ئی ته
 سترگی دی نرگس شونډی گلاب د لاله گل ئی ته
 گل نمونه گل ئی ته
 گل ئی په چمن په بیا بان او په سارا گل ئی خو مره عجیبا گل ئی
 پیرونم دی پیرونم دی گل ئی اشنا گل ئی ته
 دک له وفا گل ئی ته
 سترگی دی گل خوله دی گل خبری دی گلو نه دې
 گل د سپین غاښونه دی
 راشه گله راشه ته جوړ شوی د حکمت گل ئی
 ټول د محبت گل ئی

دوطن ترانه

راور انقلاب خلکوته زیری دبری
ختمه شوه و وطن کی تل لپاره بربری

رپی په اسمان کی لوړ بیرغ د جمهوري
زه دی قربانی شم را بیدار شه زما تنه
پاڅیره وطنه پاڅیره وطنه

راغله ستا درشل ته انقلاب او نهضتونه
بند په بند ماتیري ستا دمقو خنځیر ونه

نیمې انقلاب لانوني نوی سنگرونه
ستا په پا که خاوره دبریو رنیا پلنه
پاڅیره وطنه پاڅیره وطنه

سوله آزادی او عدالت زمونږ شعار
کار او ابادی او پرمختگ زمونږه لار

ستا راویښیدل زمونږ د نسل افتخار
پلنه کړه په لوڅو ددی غرو باندي لمنه
پاڅیره وطنه پاڅیره وطنه

۲۲۲۳۰

داستاد اول میر آواز

ترانه

زه دینی رازیمه روح سره ملگری نوی هنگه او نوی سازیمه

نوی ترانه

زه هغه غوتی یمه نوی غورید ای یم گل به شم سیوه به شم وخت تهر سیدلی یم

خوړتمکین او نازیمه روح سره ملگری نوی هنگه او نوساز یمه

نوی ترانه

زه هغه وړمه یمه

کومه چه بهار کی وی کور او کلی باغ او بن سمه او کهسار کی وی

غوره امتیاز یمه روح سره ملگری نوی هنگه او نوی سازیمه

نوی ترانه

زه درحمت شمع یم خپلو پشنگا نوته تور تم می رزا کر لو خپلوعا شقا نوته

زړه پوری آواز یمه روح سره ملگری نوی هنگه او نوی سازیمه

نوی ترانه

زه هغه دولت یمه سال ملک دولت یمه زه د جمهوری نظام غوره ماهیت یمه

«دینا» اعزاز یمه روح سره ملگری نوی هنگه او نوی سازیمه

نوی ترانه

۲ ر ۲۱۸۷

داستاد اول میر آواز

غزل

بیا له کومه را پیدا شو دا بهار
چه په هر اوری ئی ملک کپلو گلزار

د سپرلی گلونه ډیر په هر هر رنگ شته
ولی سره لاله دی لاپه کی او خار

نچونه موتی موتی کل ږدی په کر یوان کی
د خوانانو گلدستی دی په دستار

مغزی په چغانه دی لیندی کیر ده
په نغمو په پردو واپوه هر تار

ساقی زاشه ډکی ډکی پیاالی را کړه
چه دمیو په مستی شمه مرشار

داستاد اول میر آواز

۱۹۰۲

غزل

ز ما کوشه کی هیش به هیشه چه ماه ماخپه شوی

جنگ به دی کور کپی وی خکبه په ساراخپه شوی

خبره سپینه بنه ده مخ په مخ ئی راشه وایه

بلادی واخلمغه دروشوشاپه شاخپه شوی

لری دروغچنی ته به کله له دروغو واورپی

ماتهر بیتیار بیتیا حال وایه چی ر بیتیاخپه شوی

ولی دی وی چی «قلندره» ستا په زره کی شه دی

چی درته اوسمی کپ و اظهار دمد عاخپه شوی

* * *

غزل

ستاد شوند و په خهر کله دی د گل رنگ
دا جلوه کاندی یورنگ هغه بل بل رنگ

کله ته گوری خپل مخ په آئینه کی
هسی رنگ ز مالله حاله پوښته خپل رنگ

یار د یار له درد او غمه دلگیر بویه
بد شی مسم سره د گلود بلبل رنگ

نوی سربه لکه شمع ورته نیسم
که بڼه کیږی ز ما ستا په قفلول رنگ

که هرڅو شو پیچ و تاب له ډیره رشکه
ستا د زلفو په شیرنه شود سنبل رنگ

دغه خپل خونخواره لب پوښته ډلره !
چه تغیر دی «د حمید» په څه کبل رنگ

۱۷۷۲ ر

داستاد اول میر آواز

غزل

ای دل دیوانه ز مامه غواړه مدار له کلو
نه چه څنگه کی خار نه وی

* * *

پری می ږده چه یو ساعت خپل یار سره همراز شمه
ای پیلگونه ستا به تمام عمر خاص غلام شمه
خی دزړه پروانه ز ما خه جی په انگار د کلو
څه کرم چه غمخوار نه وی

* * *

توری سترگی گرخی دخوبا نو دا انصاف کوره
زه لکه ذغال تی په منقل د عشق سوز پر مه
خپل شولو بیگانه ز ما عشق کرم منت بارد کلو
بخت به ز ما یار نه وی

* * *

را کړه یو برخواست د لېونن ما «سلک جان» لره
ستا دغم پیری ز ما دزړه په سرپانی وهی
ای مغرور جانانه ز ما تېر به شی ستا وار د کلو
تل به ستا سنگار نه وی

* * *

۱۳۱۶۳۰

د استاد اول میر آواز

غزل

خنکه چه او بنگه شی جدا له سترگو

داسی لویدلی یم د آشنا له سترگو

تمه می یار نه د وفا کیدله

اوس راته کوری د جفا له سترگو

د آشنا سترگی نا شنا شوی راته

تسل می نشی د بل چا له سترگو

که سترگی ستاوی تما نچی دا جل

غونله ی «پرهیز» دغه مهاله له سترگو

۱۵۵۱ ر ۸

داستاد اول میرزا آواز

غزل

نوی محفل نوی ساقی نوی جامونه کنه
نوی سازونه کنه

* * *

نوی مین پمزه نوی غمجن پمه

نوی می ایشی دی بیلتون په زره داغونه کنه
نوی سازونه کنه

* * *

نوی گفتار مزه کا نوسنگار مزه کا

نوی دلدار نوی ریبهار نوی خالونه کنه
نوی سازونه کنه

نوی جانان دی زما نوی ارمان دی زما

په سنب گل باندی کوی نوی نازونه کنه
نوی سازونه کنه

* * *

غزل

په هر نخای چه قدمونه په خرام ږدی
سل منته په داز مکه په هر گام ږدی

زه به چیره آزادی ور نخنی موسم
چه دلبره راته تل د زلفودام ږدی

که تر نوم او تر ننگ تیر شوم غم ئی نه شته
عاشق هر کله قدم په ننگ او نام ږدی

نه بهار شته نه ساقی شته نه مینا شته
اوس به څوک زما په لاس د میو جام ږدی

راشه کوره د «خوشحال» د خاطر وینی
په بیاض با نندی چه هر حرف د کلام ږدی

داستاد اول میر آواز

۲۱۲۵۵

غزل

د بھوشپی می دزرہ پہ سرخوڑی آشنا
 پیرنا کرارہ یمہ

بیگامی توله شہہ د خان پہ غم ژرلی آشنا
 پیرنا کرارہ یمہ

* * *

دزرہ پہ کور کپی می ژر ادر داو غم جوڑہ

اوپہ گریوان می کپہ ورلہ دسترگونم جوڑہ

مترگی می ستا در اتلو لاری تہ نیولی آشنا
 پیرنا کرارہ یمہ

* * *

ستا دندی بہ شنکی خال بانندی قسم کوومہ

چہ شہہ او ورخی د بیلتون نہ لاسہ غم کوومہ

داوسیلو جرگی می تا پسی راغلی آشنا
 پیرنا کرارہ یمہ

* * *

دغلیچکی نظر تاثیردی لیونی کرہ مزہ

بلادز لفودی خپل مخانته مہیلنی کرہ مزہ

چہ زما مترگی ستا پہ مترگولکیدی آشنا
 پیرنا کرارہ یمہ

* * *

اوسدی د مینی در نخور تپوس تہ راشہ کنہ

ای مرورہ یارہ بسدی نور پختلا شہ کنہ

(حافظ) ریاری خپلی اونبکی در لبرلی آشنا
 پیرنا کرارہ یمہ

غزل

ته خو وایه زه به شه کرم ای زر گیه لیونیه
 شه به کرمه شه به نه کرم ای زر گیه لیونیه

تا خووی آبادی پر یزده ماخو پری خوده نوخه دی
 په سار اچه گر لخمیده کرم ای زر گیه لیونیه

چه آشنا کپی سترگی پورته بانه متا په لور کاره شی
 اوس می کوم طرف کاره کرم ای زر گیه لیونیه

زه «خاطر» درته حیران یم چه په شه با ندی راوینش شوی
 چه په شه دی اوس ویده کرم ای زر گیه لیونیه

غزل

بانہ می میل دگلودی شہ نور بہ و گورم
ہوتہ چی پہ کی اوسی ہغہ کور بہ و گورم

لہر و در پڑہ چی و دی کرم دتور و ستر گوسمیل
ستا ستر گوکی دخپلو ستر کوتور بہ و گورم

نصیب می کہ دوصل پہ کشن نہ شو گوذر
بیلتون می چی پری سیزی ہغہ اور بہ و گورم

تکل می دی چی شم دی پہ درشل کی تر بانہ
کہ نقدہ پیدا نہ شوہ چرتہ پور بہ و گورم

(حافظ) دبی دردانو پسی نہ گرخمہ نور
شر یک می چی پہ غم شی نو غمخو ر بہ و گورم

غزل

خواه دی گل غنچه مخ دی گل امان دی گل چشمان دی گل
قددی گل قامت دی گل رفتار خرامان دی گل

خط او خال دی گل شرموی مخ ئی کپرو په پانه پت
ورونخی گل مژگان دی گل و ربل دی گل زلفان دی گل

خیال دی گل جفادی گل ناز و نه گل ادا دی گل
زوردی گل جمال دی گل وصال دی گل هجران دی گل

چم دی گل گاو نه دی گل کوهه دی گل اطراف دی گل
پناردی گل بازار دی گل دینتونه او دامان دی گل

زیره لکه بورا « دخالیز » گل په گل تهر پیری نن
باغ دی گل بهاردی گل چمن دی گل بوستان دی گل

غزل

دامی غیر ته له آسمانه سپور می راغله
که ایلا په میومسته موسکی راغله

پژمرده زړو نه ئی بښو کی په نڅا شول
چی په ناز او په نخرو او په مستی راغله

دغمو ظلمت شوورک دزړه له کوره
چی په سسته خندا سپینه خولگی راغله

دبهار دښتو د امان ئی کړل خوشبو یه
تا به وی چی له ختنه نه هومی راغله

دوطن ترانه

چی پری تیري د سرو ماله ننگیالی زوی دی افغان دی

داز مونیر افغانستان دی

داز مونیر افغانستان دی

• • •

داز مونیر د سترگو تور دی

داز مونیر د شرف نښه

داز مونیر ننگ ونا موس دی

مونیر ته خور له ټول جهان دی

داز مونیر افغانستان دی

داز مونیر افغانستان دی

• • •

مونیر مرو نه دی دوکړی

مونیر همیشه یو ملا تپری

تل د دی عزت دپاره

تل د دی خدمت دپاره

مونږ مات کړې قوتونه تل ددی حرمت د پاره
د پخوا په شانې اوس هم قربان تری زور او لخوان دی

دازمونږ افغانستان دی

دازمونږ افغانستان دی

• • •

شواهد زموږ د توری دغه تور غرونه دیوان دی
چه ئی پورته رسیدلی هسکک مرونه تر آسمان دی

خلاص د بل له قید او بنده پخپل واک او په فرمان دی
هر بچی ددی کهسا ر ئی ج-ک-یا لی مرد میدان دی

دازمونږ افغانستان دی

دازمونږ افغانستان دی

غزل

خومره چی آشنا شوم داشنا سره
خومره بیگانه شوم د دنیا سره

و ختم دستورو دنیا کی لره
تارسی کړدمینی بند د چا سره

هاته هر قدم کی مینه مینه وی
خنک په خنک مجنون و دلایلا سره

چوره می کوپی کړه په پیرو و نو کی
گر ختم د سپوږمی د شا او خوا سره

زه چی آسمانونو ته پری و ختم
خیال دیار د زلفو دی زما سره

خیر دی غماز گری و ریخی گرخی دی
چاره « د حافظ » ده د پرینه نا سره

داستاد اول میر آواز

۵ ۲۵۶۳ ر ۵

غزل

ساقی زاره شراب په نوی پهمانه کی راکپه
مظر به! کیف دی درباب په ترانه راکپه

په سرمی وار ولی پیری د ستم زما نی
صله د رحم اړپه دغه زمانه کی راکپه

را ته بلا دچا دتورو زلفو دام چی نشی
لوی قناعت راته دخال وړه دانه کی راکپه

چی بی دچا ددرابه خاورو چا ته بیگته نشی
داسر لوری می دمه محبوب په استانه کی راکپه

چی دنپه دآسمان امرشم او جهان رنا کرم
دتیر عظمت قدرت په نوی سا مانه کی راکپه

دخا
سور

غزل

ز رده دی بد شی چی زه تاته په کاته شم

چی در نشم وائی خه شو وایه خه شم

جگی جگی که سی ته په زره کی زره شی

در یغه دریغه چی دی زه په زره کی زره شم

خه خبری سی په زره وی خو سلگی شوی

تو فانی متر گوته ستا چی په کاته شم

زلفی پرا نیزه پریشان یم د شو گیرند

په دی گن سیوری چی جمع زره او ده شم

۲۲۳۹۷

داستاد اول میر آواز

غزل

خومره که غمونه دد نیا رانه چا پوره شی
 خدای دی رضا نه شی چه مستا سینه به می هوره شی
 راشی دخیا لو نو په تالو نومی تالی وهی
 هغه نازولی چه زما په خیال کی گیره شی
 بیاراته په خور نظر د خلکو سیخکی مه کوره
 دغو سترگو او نظر بازو ته می ویره شی
 پوهیم درنگ شیبی له به می ژوند سلگی سلگی وی بیا
 داد خوشجا ای گری به هم به ما اندیره شی
 ته چی حی د او بشکو ملغلری می وریری بیا
 دومره صبر و کپه چی شیبه د باران تیره شی
 ماخوستاد مینتی خدای پرو هر کپه اوز غملی دی
 محکه می گیله (سیلا به) تانه دیره دیره شی

R

غزل

خاوند خیر و کبری په کومه لار روانه شوله
خواره قسمته معلومیری چه پینجا نه شوله
تا چه د ایشکلی توری سترگی رانه واپولی
نن په ریپه تیاز ماد مینی دنیا و رانه شوله
مائی فکر ونه زنگولود که خوپه تال کی
لیلاز ماله تصور ههم ستو مانه شوله
زه چی د چا په سینه صدق او وفا قسم خورم
خدا یرو هغه زما په سینه بدگما نه شوله
چی ئی زما په (پریشان) زرگی تیاری راومنی
بوورخ به و اوری چی هغه هم پریشا نه شوله

داستاد اول میر آواز

۳۲۲۳۷۳

غزل

ایبوی می په سردی ستاد منخ د سینی گل
 بیامی تور لیمه دی ستاد زلفونور سنبل
 ته چی آئینه په لاس گگی واخلی حیرانیری
 زه له کومدر او پرم صبورې او تحمل
 گرزئی په چمن کی منگل د که وری له گلو
 خدای زده چه گلونه وری که زرونه په منگل
 هم می مشک ایلدای هم عنبردی په جهان کی
 شایاس شایاس شایاس ستابه زلفوپه کاکل
 نه به ستاد منخ په شیر گلشن وی چالیدلی
 نه به وی زما په شیر آهونه د بلبل
 هسی تغافل کامتا په چورو په جفا کی
 خلک حیرانیری «در حمن» په تغافل

داستاد اول میر آواز

غزل

دیدن په‌خای کئی یاره کله ئی او کله نه ئی
بی پروا او کلانکاره کله ئی او کله نه ئی

وم درغلی بیادر خمه وری تیری دیدن یم
پرسان و کچه له ریباره کله ئی او کله نه ئی

دد نیاله هر ضرور نه ستا لیده کاته ضروردی
پری حسنه پری واره کله ئی او کله نه ئی

یوساعت هم نه بیلزو تل پد خیال کئی راسره ئی
ای زما دخیال سرداره کله ئی او کله نه ئی

لیلا راغله بیرته لاره دلیده و نصیب دی نه و
خوار نصیبه «سلنگ یارد» کله ئی او کله نه ئی

داستاد اول میر آواز

۱۲۳۱۳

غزل

چه مغنی کوتی کوم وخت په زیر او بوم کیردی
د شهر خیال می په گه ا بانندی قدم کیردی

دو مرد می سوډه په آواز مطربه کیری دستا
لکه چی غوک په زخمی زړه بانندی ملهم کیردی

مترگی د زړه می غریډلی د ^{صن}کجه لوری
که مخ می قبر کی په لوری د حرم کیردی

غونچه د مخ نی شوه زما په اوښکود و مره دانه
لکه سبا چی بار په گلود شینم که کیردی

یم پری خوشحاله نیشانه د مینتوب نی گیم
که د (حافظ) په زړه داغونه دستم کیردی

سروکی

لوگه شو گله شود لو نگو لوگه شو

چی لونگک او شو بیا به لاس ترغا ری خونه

لوگه شو گله شود لو نگو لوگه شو

مخ په سروند کله پته پری

ظالمه یاره ملا می ولاره یمه

یارا نهمه ووره و دریره

لیلا لونگک په درمندو شیندلی دینه

۳۲۲۳۲

داستاد مهوش آواز

د جمهوریت ترانه

د محترمی او درنی د سعادت ورځی دی
 د جمهوریت ورځی دی د جمهوریت ورځی دی
 نن چه جېونه کیږی هرخوا سیاونه کیږی
 د افغانستان نوی ژوند شان او شوکت ورځی دی
 د جمهوریت ورځی دی د جمهوریت ورځی دی
 د انقلاب ارمغان د سرها زی ترجمان
 په مینه مینه به ئی پالو دشیرت ورځی دی
 د جمهوریت ورځی دی د جمهوریت ورځی دی
 جمهوریت زموږه دی حریت زموږه
 «غمشریک» وائی تل دی وی د محبت ورځی دی
 د جمهوریت ورځی دی د جمهوریت ورځی دی

شروکی

گل دی په زلفو بانندی کتاردی

دواړه چشماندمحبوببا گل د انار دی

نـوـبه تـو به

گل دی په زلفو

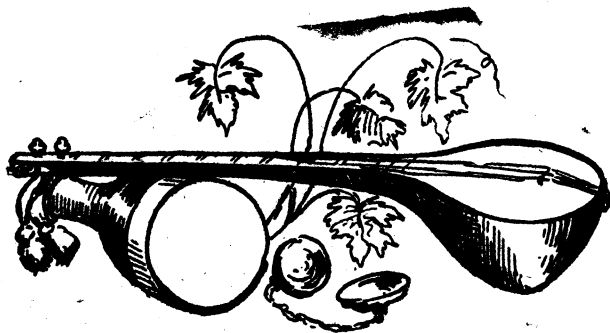
* * *

په تور اجد کی نه ویریرم

ما دهجران بندی خانی لیدلی دینه

ته به دکوم مجلس په یوه می

زه دهجران په تاریکی کی ناسته یوه

داستادمهوش آواز

۱۰۱۳۳۳

سیروکی

غونچی دگلمی دپاره دوربل راوره
 بزگرته لار شه وکی سره هیکل راوره
 بشکلی اختر دی
 بشکلی اختر دی

• • •

اختره به بهره بهره را غی
 نه می چار گل شته نه دغاری تا ویزونه

اختر دهغومبارک شه
 چه د جانان سره جوړه سیلوته خینه

که داختر به ورخی راغلی
 زه به همزو لوکی کیره له خیاله خمه

۱۳۶۱ ر

داستادمهوش آواز

سرو کی

جنگی دلی دلی بھی تعجب و هیمنه
جوڑی میلی دی بیا دپسر لی

• • •

خاوندہ پیادی پسران کپو
لہ وچہ پاگہ داونگو ہوی راخینہ

اوشا نوہا غاری کپیری کپری
چہ پری سپر پری سپنی خولی ز پری پیزو انونہ

پہ دنگو غرو د خدای د نظروی
پہ سرئی و اوری پہ لمنئی زیر گلونہ

۱۲۳۱

داستاد مهوش آواز

سر وکی

دستا دسر لاندی می مات شو شنه بنگری لایه
خوب می زنگوی لایه می وند می پریرده

* * *

خوله بهدخد ای بهر ضادر کرم

میروند می ولی تاووی ژوبله دی کرمه

که شنه بنگری دی ماته راوړل

بیا نو زما په میروند تل کوه خوبونه

دیرن دی و کړ دو مره بس دی

میروند می پریرده کنه چنې گله و مه

دانشناس آواز

ترکیب بند

نن به شپه زما دیار په کوم مکان وي
جلوه گریه په کوم هت په کوم دگان وي

شرمولې به ئی حسن کوم ترکان وي
کوم دکان به ئی دخولی ددر وکان وي

په پیوه به ئی دمخ خوګ پتنگان وي
همراهان به ئی پاکان که نا پاکان وي

ولی نه چوی لهدی غمه زما دله

چی دی واوریده دیار دتلویدله

په تهنه به ئی خندلی وی که نه وي

دزړه غم به ئی غولیدلی وی که نه وي

فراغت به پستدلی وی که نه وي

چا به حال تری پوښتیدلی وي که نه وي

کټ پوزی به ئی موندلی وي که نه وي

غوښچه وار به موسیدلی وي که نه وي

نشته ما غوندی بی پت خوګ په یاری گمی

چی همدم نه شوم دیار په دا خواری گمی

په منزل به ئی سیا گوره خوځ ماله وي
نیوهیږم چی به سادی وی که به غله وي

په شه شان به شکسته زهیر په زړه وي
له تغمی به ئی د زړه نغمه په خوله وي

دم قدم به ئی خوله د مخ په وله وي
را نجه کړي به ئی چا خاوری دپله وي

سزاوار د هرستم د هر پیغور یم
چی می یار په سفر تللی زه په کوریم

یا د یساره بیره تمللی په سفر وي
په هر محای می غورولسی پری خادر وي

یائی مـرد بیلتانـه د غـمه ژر وي
یا په دواړو مترگو تپړوند په نظر وي

که دانه کیدی هر گـزه معتذر وي
خود په خود می خان و هلی په خنجر وي

هسی پاتی شوم دیار پوری مخ توري
په جرکه دعا شقا نوکی کوز گوري

غزل

چه توده می پری گوگل کی ستا دیاد ذره ذره ده
دا د مینی پلوشه ده چه په زره می را خوره ده

که هر خو زره سپرومه که هر خودی هیرومه
بیا پیری ستا د خیالونو بیا هم سمه راسره ده

ستا دناز هره خبیره ستا دم- مینی مانه- لاره
دزره تل کی می اوسیری په حواسو می دیره ده

لومی او پوښتنه له حاله وعده مکه-وه سباله
له بیلتون نه دی و یریرم تری چاودلی می زاره ده

تا چه نیغ نظر را ستون کړ رایه برخه دی ژوندون کړ
د سیلاب ل-ه زره وتلی ایله لولیه خطر-ه ده

غزل

ما خوب لیده په خدا بږو چه زه ته سره پخلا یو
خوړی خوړی خوږې دزړه حال یو بل ته وایو

له ما سره کتاب وی په کی واره غزلونه
له تا څخه میناوی دگلزار په تما شا یو

مطرب راته له واریه په تارونو لنډی ایښی
په یم پدزیر جاروزی مونږئی کوه نوایو

ته کل واره خوبی لری زه واره کامرانی
بیادی ته مغامخ یوغم اندوه ته شا په شایو

ناگاهه لهدی خوبه دسحرپه وخت راوینش شوم
نه ته وی نه دی وصل مونږدا کار سره جدا یو

خوپایم په دنیا کی دچا کار راسره نشته
یوزه یم یودی غم دی سره دواړه خواپه خوا یو

۵۸۱۷۶۸

دانشناس آواز

سرو کبی

لو کله شو کله شو دلونگو لو کله شو

چه لونکک لوشی هیاه به لاس ترغاری لحوئه

لو کله شو

• • •

سپور میه سر وهه را خیجه

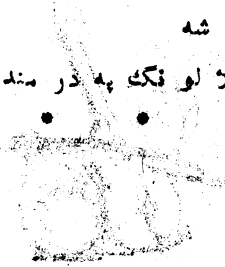
یار دلونگو لو کوی گو تی ریینه

• • •

با رانه مه او ره لبر تم شه

ایلا لو نکک په در مندو شیند لی دینه

• • •

۲۰۱۲۵۱

دانشناس آواز

غزل

ای دزرره سلطانیه ته دزره سلطان چائی
ستارنخوران دیردی وایه ته درمان چائی

دیرد میخانی لره درخی دشونلو جامله
وایه ته خاصه ساتی دچاسغان چائی

زه درپسی درسته شپه ژریرم لکه شمع
ته سباخندان لکه گل واز گریوان چائی

دیردرته خراب زرونه کباب په طمع ناست دی
یاره شرابخوره ته میلمه په خوان چائی

غزل

محبت اول آسانه په نظر راغی
په آخر کښی می نصیب خون لڅگر راغی

نن زهیر انسان خچل تر هره سیاله شوم
د عشق کښت چه می کاؤ دائی ثمر راغی

دل نشین می شو دیار د بازوگا نو خيال
نا بیره می په زړه وار د خنجر راغی

تصور کښی د شیرینی نا خبره وم
د هر هاد د تیشی وار بهی په سر راغی

عاشقی می زه په هسی رنگ پایماله کرم
چه می وینی هر بهی وائی اېتر راغی

۳۱۷۶

دمیرمن لیلا آواز

سروگی

نیمه شپه کراره خوبه ولی نه راحی

• • •

چی نیمه شپه شی بخان بیدار کچه چی په کی و اوری دو یشتلو فریادونه

ستا یارانہ دوه نیمی ورخی زما دی رنخ دسلو کالو کر مینه

لوبه

په گر یوانه اوښکی زما	•	•	•	بیا وهی موجونه
زړگی می پر ینګ شې په ژ راشی	•	•	•	ستا تصور چه خیال ته راشی
په گر یوانه اوښکی زما	•	•	•	وسوم له بیلتونه
ستا مرکی رایادومه	•	•	•	وړی وړی سلګی ءو همه
په گر یوانه اوښکی زما	•	•	•	بیا راغله غمونه
آشنا می بیا په زړه ور پیری	•	•	•	دمینی سازاته غبر پیری
په گر یوانه اوښکی زما	•	•	•	رائی کړل دا غونه
پوه شوم همدغه می تقدیردی	•	•	•	دغلچکی نظر تا تیردی
په گریوانه اوښکی زما	•	•	•	یار کوی نا زونه
راخه راخه که حال می وینی	•	•	•	سیلا به او سوم پیری مینی
په گریوانه اوښکی زما	•	•	•	واخله سلامونه

د سید علم آواز

۳۲۲۱۵

۲

دمینى گل

ای ز ماد مینى گله! راغور پیره راغور پیره
 تا به ورم دچا پیکى ته بختوره خوشحال پیره
 پسرلى دارمانو نوئن سبا په تیریدو دی
 د سپرو خاوروله غیری نو په پیره راچا گپیره
 آرزو گانې می تخنیرى ستاد حسن نندار و ته
 دمهار پستوو پرمو کی راته خانده زرغو نپیره
 زه تسل به دی له مخته راچا پیرد بنوشپول کرم
 نازولى گلایه په لیمو کی می غپیره

لوبه

میں دی کرمہ اوس دلخوانی عمر پہ غم کی تیرومہ
* * *

عمر می تول پہ غم کی تیروی اری فریاد می یار تہ نہر سیری

میں دی کرمہ پدمخ می را غلہ دسرو او بنکو بارانونہ
* * *

نہ می خوبی نہ می خندا شتہ پراتہ غم ونہ ہرہ خواشتہ

میں دی کرمہ خاوری ایری شو زما وارہ امیدونہ
• • •

جا نا نہ ستامینی د پارہ ما ہر غہ ومنل دلدارہ

میں دی کرمہ پہ «غم شریک» لیکم دخپل زپگی حالونہ
• • •

۳۱۶۳۷

دسید علم آواز

لوبه

بلملی بیاد سروغو نچوسلام ته تخینه
بنکلی موسم دپسرلی دی

* * *

چور شوسینگار د غرو رگونو
نوی دوران دی دگلونو

شپنم د حسن ملغلری پری شیند یته
بنکلی موسم دپسرلی دی

* * *

بور اگان کپری پری اتپونه
چمن کی چورپی سرودونه

له کانی بوتی نه دعطرو بوی را تخینه
بنکلی موسم دپسرلی دی

دخو شالی نو بت غریزی
شینکی له خوبه را وینپی

«تسل ئی» زردیه نندار و تکوروینه
بنکلی موسم دپسرلی دی

لوبه

درپسی خورمه دزره وینی د مینی مینی
لبر نظر و کره نا زنی د مینی مینی

* * *

زره می لتا کله صبر پیری تر هر چا گرانه
داسوی حال خوسی ته وینی د مینی مینی

دژوند خواپه راته ترخه شو نن ستاله غمه
ورخی اوشپی می دی غمگینی د مینی مینی

جا نانه وسوم لولپه شوم کباب یمه زه
بل می په زره کی اور د مینی د مینی مینی

کله به وی چه می دواشی دسترگو توره
لرم دردونه په ر بختینی د مینی مینی

درازقی د مینی رازه گرانه زرکینه
مترگی می شوی درپسی مینی د مینی مینی

۲۲۱۵۶۲

د سید علم آواز

غزل

سترگی می او وتی آشنا در پسی
 نوره می وچه شوه ژرا در پسی
 دا دوسره پیره موده چیرته وی ته
 چله لی پهللی می کپره دنیا در پسی
 نور می په شونلوو کی طاقت نشته دی
 چه خوا نی مرکه شوه خندا در پسی
 د هر قدم نه دې نخری وریری
 ماچه په غلا کتل دووا در پسی
 سهار چه زلفی دی خوری وری وی
 ما در لیبرلی و سبا در پسی
 بنه می په سترگو کی دننه راشه
 چه نیژدی مپومه بیگا در پسی

• • •

سید علم آوری = آشنا در پی = سو

A musical staff in treble clef with a 2/4 time signature. It contains a sequence of notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. A section from G4 to C5 is circled, and a '2' is written below it, indicating a second ending.

A musical staff in treble clef with a 2/4 time signature. It contains a sequence of notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. A section from G4 to C5 is circled, and a '2' is written below it, indicating a second ending.

A musical staff in treble clef with a 2/4 time signature. It contains a sequence of notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. A section from G4 to C5 is circled, and a '2' is written below it, indicating a second ending.

Four empty musical staves, each consisting of five horizontal lines, provided for practice or additional notation.

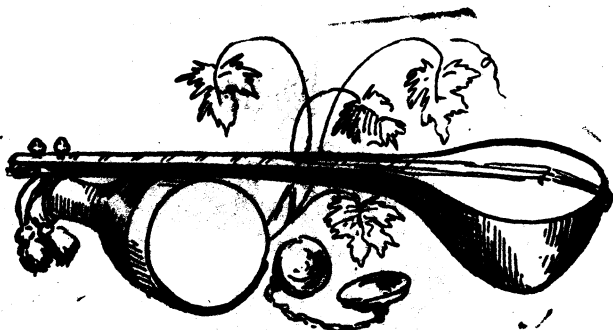
غزل

دنيا به شي په مار وښانه چي جانان راخي
دسترگونو ردزړه سرور ما هتاها ن راخي

دمينې شپي ورځي په اور کي دهجران تير ووم
د بيلتون او ښکي مي په مخ لکه باران راخي

د وصل گل مي تازه نه شو په نسيم دمهجر
زه د بهار په هيله ناست يم ارمان راخي

د مخ د پوي ته دي فانوس دپلوڅله نيسي
شمع چي سوزي ورته خود به پتنگان راخي

سروکی

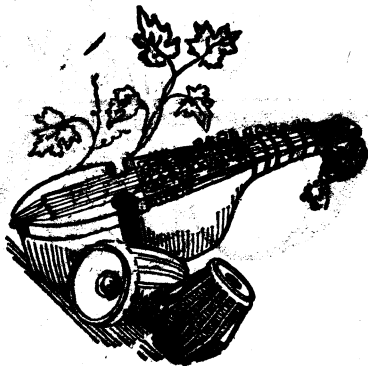
لالیه یوخل راشه لالیه یوخل راشه
یوخلی راشه انتظار و لاره یمه

* * *

رمنخ سی ورو و هه په زلفو
سرمی خو پیری موری مات دی شه لاسونه

که زه خبرو ای چی بیلتون دی
ما به جانان تر لاس نیولی گر خونده

پاس به کمر و لاره گله !
نصیب د چائی او به زه در خییجو و مه

د قدیم آواز

لوپه

سور سالوپه سر که په مکیزباندي روانه شه
خه کپره و په له نازه زر که خرامانه شه

* * *
توری زلفی سازی کپره په سپین میخ اول صنم
جوړی په شانہ کپره گیری خو کی دور بل صنم

ودری آئینی ته بیا خپل حسن ته حیرانه شه
سور سالوپه سر که په مکیزباندي روانه شه

سترگی ناغه داری په کچلو باندی توری کړه
سری له بی اور ونه دسین په زرگی پوری کړه

سره لاسونه سری شونای راو وچه خندانده شه
خه کپړه وړه له نازه زر که خرامانه شه

• • •
جور شول په کودر کی بیاد پیغلواتیونه دی
شنه اوسره منگی په شاوخوا کی کتارونه دی

خه منگی راواخله په مستیو کی ستومانده شه
سورمالو په سر کړه په مکیز باندی روانه شه

• • •
چاچی ستادحسن صفتونه اوریدلی دی
ستادمخ لیدلوته دمیخی دریدلی دی

کلی په حافظ له ټولومخکی مهربانه شه
سورمالو په سر کړه په مکیز باندی روانه شه

• • •

۵۱۳۵.

د میرمن ژیلا آواز

غزل

نو رادرومه چی زه ستایم ته زمانی

که راضی می به جفا او په وفائی

کله کله راته گوره مسیحائی

ستا د غم په توره مړ په دردی پروتیم

دیاری بلا په تاشه یاد چائی

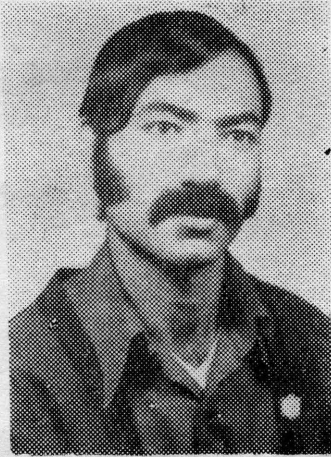
چی دیار سره په خپل غرض یاری کړی

چی دی بولم معطل مکوه را درو مه

که د باز غونډی حاضر په غیر دیبا ئی

۳ ۲۳۷۹

د عبدالحمید آواز

غزل

لوغڻ ٺيونی زړه می داشنا په اور زنگیری
شبه اوورخی می دغمه په گریوان او بنکی بهیری

سخت عذاب او درد می واخسیت دشناد سجت نه
دنا سور زخم علاج شو حکیمان پری نه پوهیری

خوب آرام راحت می نشسته د فراق په غمخا نه کی
یار می سگتروته ولاړدی په صورت می اور بایری

«مه پدا هره» داد ستر گو بنیائی ده که پوهیری
د ا تکلیف او عذاب تاته خپلو متر گو نه رمهیری

د عبدالحمید آواز

۱۰۲۳۲۶

غزل

زما په غم ورو سلکو پوری خند پیری څله
 کناه می څه ده په غوصه رانه تیر پیری څله

عمر دژمی مازد یگر دی هیڅ وفا نه لری
 په بی وفا شیو لسه ما ځنی پیلیری څله

ساقی! شراب پیالی پیالی را کوه بس مه واپه
 زاری کووم سوال می قبول کړه نه پوه پیری څله

دچادسرو شرابی سترگو په خاطر می زرگی
 درد پیری یاره په خوار حال می نه رحم پیری څله

دوطن دوست هره نغمه به ستا په یاد دزړه شی
 قصور می څه دی نازولی نه ستنی پیری څله

۱ ر ۴۲۳۸

د عبدالحمید آواز

د جمهوري بيرغ ترانه

جمهوري بيرغ رېږي خوشاليږ و مونږ
 د وطن په مېنه مست يو هو سيرو مونږ
 خوشالي ده سمغر ونه په خندا ښکاري
 تياره لاره ټول وطن رڼا رڼا ښکا ري
 دی رڼا کې د افغان اولس بقا ښکا ري
 د مقصود منزل ته خانی رسيرو مونږ
 افغانان يو په ميرانه به وطن جوړ کړو
 په ډيرزيار او په کوشين به خپل چمن جوړ کړو
 ای هیواده ستاله خاورو به گلشن جوړ کړو
 سپېلنيو غونډی به ستا مخ ته د وډيرو مونږ
 متی بدوهی د کار او حرکت وخت دی
 سره يوشی د يووالي او وحدت وخت دی
 شرفيار وائی د مېنی محبت وخت دی
 خوشالی نه په جاموکی نه محائبو مونږ

دعبدالحمید آواز

۸ ر ۱۶۸۰

غزل

روانه وه گودرته خندیده له مازدیگر
نتکی ئی په سرو شونه ور پیده له مازدیگر

حیرانه هک او پک ئی شوم دحسن پلوشوته
پلوئی نیم کینو کپرتیر یدله مازدیگر

ناز او کرشموئی دزره وینی تخنولی
ورو په ور وپه اشار و کی موسیده له مازدیگر

غزل

همیش له ستر گوتو یووم او پکی باران باران دلبر می نه شو پخلا

• • •

که هرغو و ژاړم و یارته هیخ پروائی نشته

لامی په زړه کی بلوي اور دهجران هجران

دلبر می نشو پخلا

طیب می ته ئی خدای دپاره زما پهر نخ شه خپر

اوس دادزړه حالونه چاته کړم بیان بیان

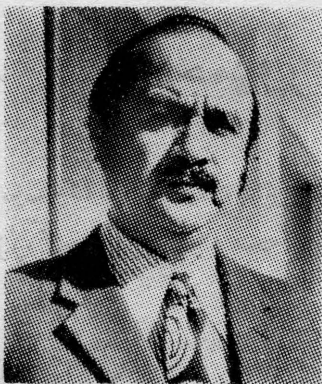
دلبر می نشو پخلا

آغا جان وائی داسو دا ده که اثر دجنون

تمامه شپه شما رمه ستوری دآسمان آسمان

دلبر می نشو پخلا

دخیال آواز

غزل

بیالہ مستی راتہ پہ میو کی اور ونہ ناخی
 نشہ نشہ راتہ خمونہ او جامونہ ناخی
 دگلو مینی چی زما پہ زپہ کی خای ونیو
 لہ پیری مینی راتہ ہرہ خوا گلونہ ناخی
 ساقی کہ ہر شو پہ ساچ کی پیما نی بڈی کپی
 خیردی زما نشو کی لاپیر توفانہ ناخی
 کہ دی دزپہ مہترگوو گورم بیما ہم پونہ ہم
 ستاپہ ککو کی داخماردی کہ خوبونہ ناخی

۲۲۲۳۵

دخیال آواز شعر داکتر ننگیالی

د جمهوریت توانه

خومره خوشالی ده خومره بنگلی هره خواښکاری
 بنگلی جمهوریت سره
 هر زره کی خوښی ده خوله هم د که له خنداښکاری
 بنگلی جمهوریت سره

* * *

نور وچ چمنونه آبادی زړغویری نن
 شاری ودا نییری نن
 هغه جل وهلی بن تازه اوس سور پیری نن
 شاری ودا نییری نن
 ډیره خوشنما ډیره بیا ښته د بیت اوسار اښکاری
 بنگلی جمهوریت سره

* * *

دغه سپیره خاوره به سمسوره گلشنونه شی
 هرخوا به گلونه شی
 دغو وچو کاڼوڅنی جوړ به سره لالونه شی
 هرخوا به گلونه شی
 نوی ژوند زموږ ډی د هوس جوړه دنیاښکاری
 بنگلی جمهوریت سره

لوبه

خاندی نا زئینه دزره داغونه می ورو ورو تیکور و ینه

خاندی

• • •

دزاکت په خندا شنه ده

خاندی

مسته د عشق په پیمانده

خاندی

دسترگولا ندی زره ویشلی لټوینه

خاندی

• • •

سیل ته راغلی له کوم خوانه

خاندی

گرخی گاشن کی خرا مانه

خاندی

په هر قدم غچپی دگلو بویوینه

خاندی

• • •

چه شونلوی خلاصی په موسکا کپی

خاندی

خان دتسل درنخ دوا کپی

خاندی

بادئی دخیو خوشبوئی راته راورینه

خاندی

۳۱۳۱۳

دخیال آواز

ای ز مانا کامو هیلو هوسونو لری لری شی لمانه

هوری لری په بید یاکی دغمونوپه چوپتیا کی

مانا کام ته ما بد نام ته بیلتون کپی د زړه رازونه

ای ز مازره ایونیه خند نیه نورمی مه سوزه بی لخایه

دخوانی له تمنا نه

دگلر خود وفا نه

بی نصیب یم زه غریب یم

چری زه چری عشقونه

داد هیلو کاروانونه امیدونه

چی بهیری را بهیری

خندوی می ژپوی می

غولوی می غولانوی می

یا هغسی یادغسی پاروی ز مادر دونه

غزل

زه په مخ دغه یار هسی مفتون یم
چی له عقله بیکانه گرځم مجنون یم

دجهان په سود اوزیان سی نظر نه دی
بی لئانه له همه جهانه ستون یم

که سی زړه شکاف شکاف شو باک ئی نشته
شانه طوره د زلفینو په شپڅون یم

چی هر دم راته خپری د قصاص شی
نپوهیږم بد نام شوی په کوم خون یم

د نسیم آواز در دردمند شعر

لوبه

ودی سوم په اور څکه کووم درته گیلې داسی
 مترگی دی لیلی داسی
 مترگی دی زه پتنګ پسی کړېر مه
 مترگی دی لیلی داسی
 مستو اشارودی په ما و کړی حملی داسی
 مترگی دی لیلی داسی
 ماچی ننداری او تعاشی ستا د ښکار و کړی
 تاراته بهیرا و کړی
 گپې په احساس می شوی ناڅاپه زلزلی داسی
 مترگی دی لیلی داسی
 ما په ځان منلی ستا دمینی تومتونه دی
 خدا پرو نعمتونه دی
 ستا په پارانه کی ما دردمند څپه لیلی پیالی داسی
 مترگی دی لیلی داسی

۵۱۳۳۱

دنسیم آواز دفنا شعر

غزل

دزرگی باغ نه می داغونه راوپه گلان اشنا ته سوغاتونه راوپه
 چه دارمان گلان می وغوپیری بوی داشنا گل اندامونه راوپه
 دتورو سترگو دبلبل جالی ته دزپه دگل نه می خارونه راوپه
 دغزل سیند کی مرغاری ناشی دزپه له وینونه لالونه راوپه

دتور زلفو شہستان ته ورشه

دشعر رباب ته می تارونه راوپه

۶ ۱۳۲۳

د نسیم آواز

غزل

خه افسون دی په ما و کپړی زاده
چه یو دم نه یم خای د ستا له یاده

زړه می دک لکه سپنددی شعاعه بویه
که د زړه په مراد و کپم شو فر یا ده

بها نه دی د غرض مگر شا نه کپه
ته ئی لاس ور وړی و زلفو ته شمشا ده

چه آواز دی د تیشی په کهسار نه شته
د شیرینی په طالب لاری فر خا ده

مهیا ورته قفس د شاخ گل کپه
که څه رحم په بلبل کوی صیاده

چه په هر منزل کی سر خوری لکه شمع
د هغی لاری څه نفع ده له زاده

همیشه ئی پیچ و تاب لکه جوهر دی
چه شیدار اغی تدا حیرت آباده

د پښتون قمر آواز

سروکی

تر لاسه می مه نیسه باغوا نه لالی د پیری مینی گل غواپی لمانه
زه په گلو گواه

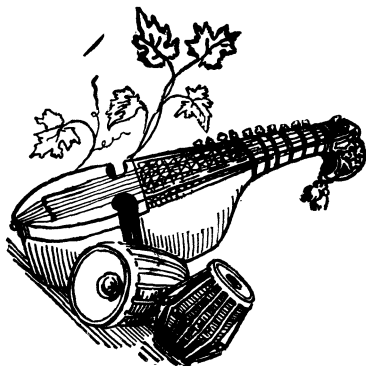
په ما مینه یاره راشه
ما په اوږدو زلفو کی ایښی دی گلونه
زما د گل په شانته یاره
د زړه کراره ایونی در پښی یوه
غوټی د باغ په منځ کی خاندی
بوراد صبر در وازی نیولی دینه

۱۳۲۱۸

دخلاندا آواز دسیلاب شعر

غزل

غلی غلی نازولی په خنداخی اوراخی
 ارمانونه تری زاریری چی لیلایخی او راخی
 دزړه تل کی ارمانونه په کله ادی په نینجا دی
 ماته گرانه نازینه محبوباخی او راخی
 اوردمینی بیاتازه شودکوگل په سوپ نغری کی
 چی له ټولو نازولو بی پرواخی او راخی
 دژوندون لوری ژوری می یو دم ټولی رناشوی
 چی ټپوس ته می دیمینی مسیحاخی اوراخی
 افتخار دی دی سیلابه اوس خوشبیره هوسیره
 چی دی شکسته نازولی تل په غلاخی اوراخی

غزل

چه کله خیال ته محبوبا راشی
وایمه خاندنم به ژرا راشی

دخیال جو تپه وی چه په خیال تیره شی
زړه وائی نه یوخل دی بیا راشی

دساده زړه په دی ساده غوښتلو
په وچو شونډو کی خندا راشی

داچه کتی ئی مخ ته شوخ نه شمه
له ډیری مینی نه حیا راشی

لانی د مخ سپاو نه کورومه
چه پری د خپوتور بیگا راشی

(حافظ) بلد شوم دردو نوسره
که د اشنادی ته سلاراشی

۱۸۸۹

د سبز علی خان آواز

غزل

راشه اشنا ز ما تر شنگه بشکلی رنگینی قصی و اوره

• • •

لطف دی کم شو مینه دی لاره

یوبل نه بیل شو زه اوته دواره

دنیا د مینی دی کره رنگه بشکلی رنگینی قصی و اوره

• • •

دغیرر بابوی دمنگل بازوی

زما حبیبوی زما همراز وی

وی مهربان له هره رنگه بشکلی رنگینی قصی و اوره

• • •

د بینا یاردی ستا هر شه هیر شول

په هوا لاپل مرغان و تیر شول

د ننگ شکوهه د بی ننگه بشکلی رنگینی قصی و اوره

دسرور آواز

۳۱۳۹۶

غزل

زه په شرنکای د پنگروو بین کرمه
گای د ناز په خندیدو وی- بین کرمه

اول ویده ئی په خوړو کیسو کرم
بیا په گوذار ئی د کمخو وی- بین کرمه

سمی می مترگی لاورغلی نه وی
چی می بلبللی په نغمو وی- بین کرمه
زلفی لمدی ئی په ما خندا وهلی
دنا ز میرمنی په نخرو وی- بین کرمه

مرته می فاسته وه ژړل ئی راته
زه ئی د اوبکلوه په شپو وی- بین کرمه

دسرور آواز

۳۲۳۰۲

سرو کی

راغی بهار راغی گل په گلزار راغی
وخت بیاد بنیکلو دستکار راغی

دپسرلی گلان غور پیری

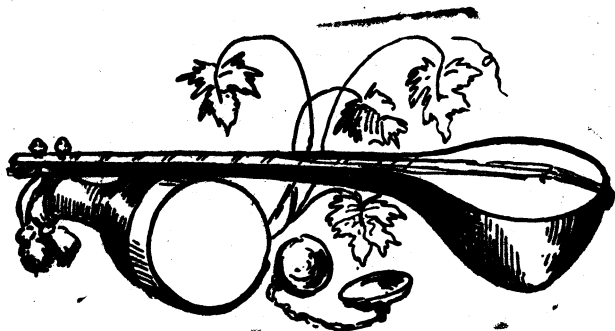
زه به تری جوړ کړمه جانان ته امیلونه

دپسرلی بنیکلی نسیمه

زما دمینی په یار وایه سلامونه

بهاره راشه په خیر راغلی

تا کی پوره شی دمینو دید فونو

ترانه

دا زه خوب و ینم که و یشیم چه می خوراشنا ترخننگ دی
دا آواز دینا پیرو دی که دیار دهاولو شرننگ دی

* * *

له آسمانه عطر اووری کانهی بوتی خوشبوئی کا
لور په لور بلی په یوی دی سخ دزمکی پری خوشرننگ دی

نازولی لیلاراغله دصادق میجنون ترخننگه
ن دهشپه لیلة القدر دوه مین یوئی پالنگ دی

هسی پورته مقام بیاموند ملنگ جان په ملنگی کی
تاسی اوگوری ای خلکه نن نواب دی که ملنگ دی

۲۲۳۰۱

دغازی جان آواز

سر وکی

ورکی بیری دی جو نی زیری گلی دینه
په ز یرو گلود هر چا مینه را مینه

• • •

په گودر بیا نچونه شوی تولی
لکه چی ستوری دسپو رسی چا پیره وینه

عاشق چی ورشی معشوقی ته
اولئی شکل کپی بیا گیلی ورته کوینه

توره لونگی په ما زره شه
کلانویک تگری په تا زور شه مینه

غزل

به تور تگری دی ستاری کنار کنار ایسبی دی
جلگی به سخ دی شنه خالونه مزیدار ایسبی دی

• • •

راته له ورا په خندا شه په مینه مینه خنگ تهر شه
پیغلی ما ویری نذرانی ستا په په دیدار ایسبی دی

• • •

بیادی جوړ کړی دی سنگار کوی ز ما ذررگی بشکار
دتوروز لږودی دامونه په رخسا رایسبی دی

• • •

نه وائی دا چه ولی ژاری مستی لیلآخه رانه غواری
خپل سرا و مال درته په مخکی شرفیار ایسبی دی

• • •

لوبہ

۱۶۸۲ ر ۱

دغازی جان آواز

سکرہ نور ستم پہ ما
و کرہ لور کرم پہ ما

و سوم اور دینی
مستی نازینی

• • •

اوشکی تو یو مہ زہ
کہر دہ تہ ملہم پہ ما

ژارم متالہ غمہ زہ
داغ می دز رہ وینی

• • •

نن پہ خند راشہ تہ
دیر شو دستاغم پہ ما

ماسرہ پخلا شدہ تہ
جاردی شم شیرینی

• • •

زہ خوار شرف یار سد ام
خاندی تول عالم پہ ما

گپریم شور او چغار سد ام
واورہ ماہ جبینی

• • •

دوطن ترانه

دغازی جان آواز

۱ ۲۰۲۱ ر

دامسکن دامدفن دی زما

داوطن داگلشن دی زما

* * *

هلمته خاوری دتن به می زرشى

لهوطن نه که خارزما مرشى

دامسکن دامدفن دی زما

زړه ددی ارمانجن دی زما

* * *

ترقى ئی دزړه می ارمان دی

ماته جوړ داوطن گلستان دی

داوطن داگلشن دی زما

خوچه روح د بدن دی زما

* * *

داوطن دی هم دین هم دنیا می

درنخونو دردونو دوا می

دامسکن دامدفن دی زما

هم جنت هم عدن دی زما

* * *

رب نه غواړم ودان او اباد

دافغان جمهورى خوږ هیواد

داوطن دا گلشن دی زما

چېر زانگو دارین دی زما

* * *

په خپل مرئى خدمت ته تیار دی

پختانې دوطن خدمتگاردی

دامسکن دامدفن دی زما

دسرو کلو گلشن دی زما

* * *

دغازی جان آواز

۳ ر ۱۳۰۶

شور دی د بلبلو په لورو غرو و کړه ماخیوسره گلونه

باغوان به ولی خپه کیزی

چه جنکی ورته کوی د گل سوا لونه

بلبل خوشحال چه پسرلی دی

پورا کوی په سرو گلونو غورز نگونه

د پسرلی گلان غور پیری

پیغلو چور کپی تری د غارو امیلونه

سروکی

په جوس توری یوی گیدی گل کرینه وی ا په جوس توری

همزولی یاز د چا سره کری

همزولی یاز د زرگی ولی پر یکوینه

دومره به بل وطن ته لار شم

چی دخوانی دوران می تیرشی را به شمه

د جوس یوی دی په غم شمه

په دیر کتومی در نوی کپل دیوالونه

په دیواله چی را پرته ئی

ز ما به خه شی متا کوخی به خری شینه

۳۰۲۳۳۵

دمنور آواز

غزل

چی اومی لیدی متریگی دجا نان نشه نشه

له متری گومی خود بنکاری د اجهان نشه نشه

اثر د خمار پروت دی د دی زمکی په هر گ کی

چی گوری په محیر بشیرور ته آسمان نشه نشه

نشه د سینې وینې د دیوی په پلوشو کی

چی سوزی پری نخا فونه پتنگان نشه نشه

نشه د بهار شه پویتی له ما گوره گاشن ته

بلبل په کی نشه گرخی گلان نشه نشه

ای بشکلی ساقی دا په وی دستاد جام اثر

سغان نشه نشه بنکاری رندان نشه نشه

(نظ)

• • •

ترانه

بند و نه مات شول اوس دژوند آزادیء ورخی دی
گرانده و طنه دغه ستادا بادیء ورخی دی

پیری دغم نه پکی شپی ورخی مو واپوای
نوری په مونږ با ندی راتلونکی دبنادی ورخی دی

آواز دوخت دقافلی دچرس خه بڼه وائی
هلیء راپاڅیء قدم واخلیء دتادیء ورخی دی

لوړی ژوری له زلمو او ارول غواړی
دادشرین وطن په سر دفرها دیء ورخی دی

هره شیبه ئی افغانی استعدادونه روزی
راوړی وخت دځان سره داستادیء ورخی دی

• • •

دظلم
دسر

دناھید آواز

۳۳۷۸

لوبه

مبارك دى شه اختر خوره جانانه اى دځان اوله جهاننه په ساكرانه

* * *

راته راوړه در امبيل چا امبيل گلونه چه تری جوړ کمه دغاړی امیلونه

شم به تاسره دگل غونډی روانه مبارك دى شه اختر خوره جانانه

* * *

سور سا او می راته را کپه گرانی موری

دواړه سترگی به له خیا له کپه توری

داختر میلو ته ځی نجونی لمانه مبارك دى شه اختر خوره جانانه

* * *

کور په کور کی خوشالې ده چی اختر دی

نن په هرڅه کی سیالی ده چه اختر دی

پوره کپره د شاعر دزړه ارمانه مبارك دى شه اختر خوره جانانه

() * * *

دناھید آواز

۳۱۷۰

سر و کی

واخله سلا مونه شریته یاره پاس په تندی می درته ایینی دی لاسونه
دلداره

* * *

په کای شین لوگی جگگیری د چاپه نوی یاریء اور ولگی سانه

* * *

یار می په مرو لاسومین دی زه به نکریزو بوئی کور کی شنه کوومه

* * *

دناھید آواز

۳۲۳۶۱

ترانه

خوشالی می شوه په روح کی څکه نېی سندرې وایم
 ملی جشن جمهوري دی چې خوږی سندرې وایم
 چی می غوښت هغسی وشول لاس می رسی ترمرامه
 سر می پروت دیار په غیر کی دلیلی سندرې وایم
 جمهوري نظام چاپیری وږی تیری ږی سر ږیری
 اوس می ویره دچا نشته بی پردی سندرې وایم
 اوس می وټ دزړه اوبه شو ارزو گانی می گلونه
 دوجودرگ رگ می ناخی د نخری سندرې وایم
 دامی ژوند دامی ارزوده دامی روح دامی ابروده
 دامی مینه دامی پتدی دهمدی سندرې وایم
 اوس مه وخت دی دکارونو زحمتونو اور ږونو
 اوس می ورځ د صداقت ده چی پخی سندرې وایم

دمیرسلام آواز

غرنی سنداره

بلخ دری دری شینکی رودونه
ویء پاچا دبلخ

* * *

همبا به بیما کلای باریبری
ددیت گلان بهستا لمنی بوویونه
هسچی لی دی کرو خاونده
لهوچی زمکی دلونگو بوی راحینه
دمترگوتور جانان می ورك دي
پهزرگر ناسته ییم تصویرئی جوړوسه

داتن سروکی

درځم له گلو اوس به لمن ډکه در وړم له گلو

* * *

غونچه د گلوبی په لاس ده

که څوک گلو نه بو یوی ژردی راخیمه

راشه چی بیامره پخلا شو

مرک را پسې دی نیمه خوابه شومینه

بخ دی د سرو گلو باغچه ده

دهروطن توتیان راخی گل بو یوینه

په لویو غرود خدای نظر دی

په سرئی و اوری و روی لمن گلو نه

سروکی

خه کراره شپه ده جلکی کور کوی خوبونه

باران که اوری بالائی نه شته

واوری دی نه اوری چیلاری بندوبنه

خه کراره شپه ده جلکی کور کوی خوبونه

مترگو تهرش درنجو ور کره

د مساپرو وخت نیژدی دی رابه شپه

خه کراره شپه ده جلکی کور کوی خوبونه

په عمر خیل همزولی را کره

که نیستی را غله په خندا به ئی تیر و مه

خه کراره شپه ده جلکی کور کوی خوبونه

خندا التا سره چوری پری

ماته پراته دی په بار بار دیار غمونه

خه کراره شپه ده جلکی کور کوی خوبونه

دمحمد ایوب آواز

غزل

خوسره خوره ده دنیا دمینی
 له نازه دکه موسکا دمینی
 کوه دمینی کیسی په مینه
 چی می تازه شی سودا دمینی
 ای ناز ولی ناز لو بوای
 چی غشی و لی رسا دمینی
 چی ساه نیولی تروره پیکاری
 چادرته وویل زما دمینی
 چی راتکه گوری په مینه مینه
 لکه چی غواری صلا دمینی
 راحه سیلا به ترهغو ژاره
 خوچی نصیب شی خندا دمینی

سروکی

په څنگک را او اوږه چه دی وشه یرم خا لونه
لونه گینه په څنگک څنگک را او اوږه

• • •

زلفی ئی شاته و او ولی
تال ئی تری جوړ کړ خپل اشنا پری زنگوینه

خلک به وائی چه و ږه ده
وړې زما په زړه چری منله لی دینه

د آزادي آواز

۳۱۰۵

سروکی

بر کنه و ته کویمه انتظار و لاده یمه

مین لپونیء کرم خکمه دی تل لاری خارمه

د ناستی خای دی رامعلوم کپره

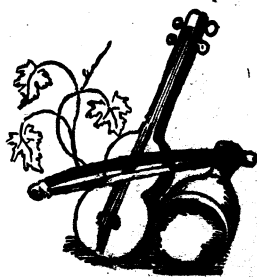
چی په کی کیردم د رامپیل چاپیل گلونه

د محبت پهرنخ رنخوره

راشه چی در کرم د سر کو شونډه و سرونه

زما او متاچی پری وعده ده

بیگا په هغه خای کی او رو لکیدنه

غزل

زما اشنا په تورو مټرگودزړه پټکار کوي

عجب منگار کوي

* * *

مهین ز نخندان لري يا قوت لېان لري صدف ندان لري

ژ به شیرین په محبت سره گفتار کوي

عجب منگار کوي

صنم و فالري ناز و خندان لري حسن صفاري

پټ په پرده کې اشارت ماته دلدار کوي

عجب منگار کوي

مهین دی رخسار د صنم زلفی تار تار د صنم خال جلوه دار د صنم

هره خبره په خنده ازما دلدار کوي

عجب منگار کوي

دگل زمان آواز

۱۳۳۹۳

د پسرلی لوبه

دی نوی کال نوی سپرلی نوی ښکلاده باغوان ترلی ملاده

* * *

دخپل وطن شاری به گل کرم بیا به دیره په کی بابل کرم
زه ئی مچنون یم داز ما ښکللی لیلاده باغوان ترلی ملاده

* * *

وطنه ازه دستادهقان یم ملاسی ترلی زلمی خوان یم
تول به آباد کرم که دښتونه که ساراده باغوان ترلی ملاده

* * *

نن دو طن بچی بیداردی که دی کارگر که زمیند اردی
دگل زمان سره د تولودا ملاده باغوان ترلی ملاده

لوبه

بهار په شنه خولی کی سره گلان راوړی دی
 بلبلو ترانی د گلستان راوړی دی
 هتی د عطاری ده که داسیمه د سرو گلو
 که مشک ننه له ختن نه کوم کاروان راوړی دی

دغرو په شنو لمنو کی د زر کو کتیاوړدی
 ریډی ورته میلی د کوهستان راوړی دی

غاتول و هې سوچونه په زرغونو داما نو کی
 نسیم ورته نازونه د دوران راوړی دی

۲۲۳۱۲

دگل زمان آواز

غزل

زلفی خوری کاماله خوب راخی
جوړی تیاری کاماله خوب راخی

دا پېزیب لری کړه گجری ماتی کړه
دا ډیوی مړی کاماله خوب راخی

بیاد خوړو خوړو خبرو نغمی
په ما خوری کاماله خوب راخی

چه می کیله دشونډو پاتی نشی
دا هم اوډی کاماله خوب راخی

۱۲۳۱۶

دگلزمان آواز

لوبه

په گل غونډی دارغوان جوړی میلی دی
خان جوړوه لاس را کوه کلی ورخوچی ننداری دی

پیغلی زلمی کوی سیلونه جوړدی دینی بازار ونه
په هره خوا دپسرلی وړسی خوری دی

• • •

دچاپه لاس کمی سره گلونه چاتری جوړ کړی امیلونه

دچاپه مخ دانه دانه زلفی خوری دی

گلان سپرلی ارغوان دی دغه مسری دگلزمان دی

دهر عاشق سره روانی معشوقی دی

غزل

۲

گل دی په مخ گل دی په خوله گل دی په خندل اشنا
گل دی په صورت گل دی د پاسه په کا گل اشنا

نوی ننداره ده که دسینی انتهامی ده
دیره مزه ئی و کپه مخکه داچی تمنامی ده

گل دی په خصیلت گل دی له نازه په کتل اشنا
گل دی په صورت گل دی د پاسه په کا گل اشنا

خه خبرچی تا به می دزره په کور کی کور کاؤ
خه می غوښته ستا دپاره بیامی شراو شور کاؤ

گل دی مینه گل دی حسن هرغه دی گل گل اشنا
گل دی په مخ گل دی په خوله گل دی په خندل اشنا

خوپوری به بترگی دسچنون په انتظار کی وی
اوس به لیل را شی او کوچیان به کوچ او بار کی وی

گل دی په نامه پینا گل دی په غزل اشنا
گل دی په صورت گل دی د پاسه په کا گل اشنا

ترانه

مخی چه دغه غرونه داناوونه ټول ودان کړو جوړنوی جهان کړو

ستوری د آسمان به ددی مینې شاهدان کړو جوړنوی جهان کړو

* * *

دغه گل غونډی دی شنه باغونه سردری زمونږ ټیکلی منظری زمونږ

دکی منابع به را برسیره په میدان کړو جوړنوی جهان کړو

مینه د وطن جز د ایمان ده عقیده لرو کلاکه اراده لرو

مخی چه صداقت اود یانیت شعار د خان کړو جوړنوی جهان کړو

کانی دی که بوتی دی که خاوری دی که غرونه دی واره سره لالونه دی

مخی چه جوړله هر یوی دری نه گلستان کړو جوړنوی جهان کړو

خاوری موسره زردی اود اغرونه د پلانته دک ټول دی له پیکلانته دک

مخی چه جمهوري رنځیره په کوهستان کړو جوړنوی جهان کړو

۳۱۹۶۳

دگل زمان آواز

لو به

د وصال په نڅو رو شپو کی زه اوته چه گر مخید لو
 د سپوږمی په پلو شو کی زه اوته چه گر مخید لو

• • •

د پستو وینو د پاسه زه او ته و لاس تر لاسه
 یو خوابل خوا مخلید لو له دیر صدق او اخلاصه
 و یو بل ته په کتو کی زه او ته چه گر مخید لو

• • •

کله نیاز او کله ناز و کله جنگ او کله راز و
 خوله په خوله غاړه په غاړه هم سرود به و هم ساز و
 د گلا نو په غونچو کی زه او ته چه گر مخید لو

• • •

ستا خو ږی خو ږی خیری هم نبات وی هم شکری
 چه پر مخ دی خولی د ناه شوی در گوهر وی ملتغری
 ملنگ خیل دوی و نشو کی زه او ته چه گر مخید لو

۳۱۷۷۶

دگل زمان آواز

غزل

خهالی و ربل دی و را نوی په ادی گرانې
شین خالود نجونو میری بیوجانې

که به قپلی پری دعا د خدای په درگۍ زما
د تور پیکۍ سپینۍ روپی دی شنه و رانې
زه چه وهمه سلگۍ نه که سخا دخولگۍ
وړی د پیژوان په سیوری پتی سری لبا نې

لری لتایمه زه تل په غوغا ییمه زه
پریشانه زه یم که د زلفی پریشانې

بهائی جانه سلام لیره و یارته بندام
د خرخ او بهدی د کابل په بطور روانې

۵۰۱۶۳۶

دگل زمان آواز

سروکی

بی بی شهرینی ز پری گلی را ابا ندی و اچوه او نگی دوازه لاسونه

• • •

ماخودی کور لیدی نه دی داسور سا لوبه بکوته و پیر که در به شمه

نچلی دخد ای روی می در وری چی په ماز اشی مخ ته مه نیسه لاسونه

که می اجل متا به خولگی وی سبیا کفل په سر تپم تاته درخمه

لوبه

لکه ماشوم شوی راته سربیا په سلکو زرگه

راپار ولی ئی د مینی ولولو زرگه

لکه ماشوم رانه زرگه مرور شوی ولی

تمامه شپه شوگیر وی په او سیلو زرگه

• • •

تمامه شپه وینی ژراکی غرخنی خو بونه

لمسور گلو نه رانه غواپی په خولو زرگه

• • •

سالارزی وائی سربندل دې د خوبا نوسینه

بندی په دام کی شوی د زلفود کلو زرگه

• • •

۳ ر ۱۵۷۸

دگل زمان آواز

غزل

چه می‌دا غونه په لُکَر لَتوی

یاره ز ما د زپه پره لَتوی

د جوړیدو او مید تری نشته ز ما

که ته بی خومره په هنر لَتوی

ز ما نه تمه د وفا مکوه

ته په پرده کی هریو در لَتوی

صد یقه! نشته د وفا کلو نه

که ته با غونه هر سه لَتوی

سروکبی

شیرین بی بی در خانی

نن دی و هلی په لنه دی ز نه خالونه

شیرین

زړه می دستا مو کره پر یښود

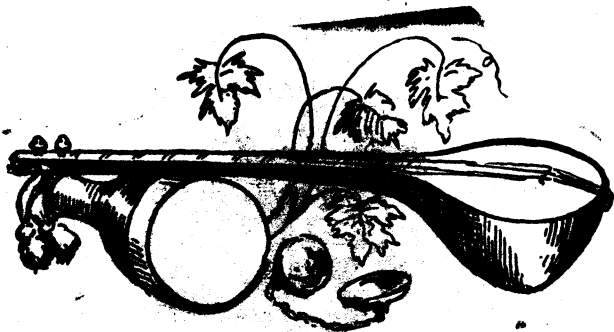
سورته دی وایه چه پری نه کړی منتونه

ز مادی شین فصل تالا کړو

خدا ی دی تالا کړه سپینه خوله شنکی خالونه

نن دی چارگل په پزه نه شته

جلکی دیدن دی ناروا دی نه ئی کړمه

۱۰۹ ر ۱

دگل زمان آواز

سروکی

غوندهی مندهی داتوری زلفی جوړی کاپه تندهی
له باغه گلان راوړه

• • •

که اثری و یشتل دی نه وای

په دروازو کی به دی چاکرل فریادونه

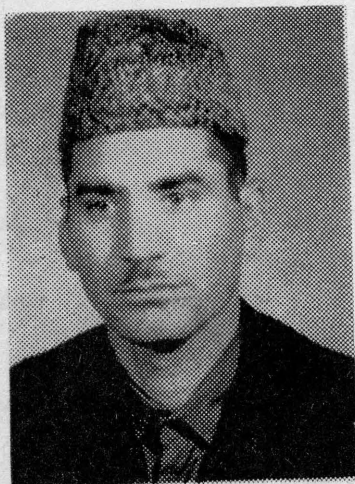
چی سترگی توری کپری اوڅه

د تورو سترگو سوداگر راغلی دینه

د اسپینه تنده دی غوندهی ده

توری پیچکی دی رمی پری پندلی دینه

غزل

نن می بیایا ژړا پر لځان راځی چه در کرده لخوا بو نه د جانان راځی

• • •

له مخ لری لری که نقابه زړه می سوی سوی دی کبابه

هر عاشق خیری گریوان راځی

• • •

ما ویلی ویلی دی ریبارته بیگا ورشه ورشه زما یارته

مستاد سرو سرو لپو ارمان راځی

• • •

۲۰ ۱۶۶۹

دشاه محمد آواز

سروگی

درو نددی اسمیل په غاړه ئی ته وړی
 سنگین دی اسمیل په غاړه ئی ته وړی

• • •

سپا سوډیا دکله و وار دی

په سر به پلنډی چلوم په زړه غمونه

خراغ چه بل شی بیرته مرشی

زړه چه مین شی همیشه لمبی و هینه

تر مرگی شمگی که رالاندی

زه دمنت په سرو نه خوب کله کوومه

۳ ر ۱۶۶۹

دشاه محمد آواز

غزل

یار می سنگار په سنگار کړی دی نن
وه کوم گلزار گلزار ته تللی دی نن

• • •

بیا یست ئی ټوله په خپل خان کړختم
زیب و زینت ئی په سامان کړختم

په نوم د وصل ئی هجران کړختم
کا کل ئی تار په تار غور کړېدی نن

• • •

زما جانا ن د سره گل په نامه
زه ئی معرفی کړم د بلبل په نامه

عبد الخالق صادق یم خپل په نامه
تسهور ئی بیا رپه بیا ر را کړی دی نن

• • •

۱۳۱۶۶۸

دشاه محمد آواز

غزل

یو وار په ناز قدم راوخله ناز نهی لونه کی

دلونه کی د امیل دانی لری شوینی لونه کی

• • •

سپین ز نغد ان دی شکر سوب دی عجب شرنگی دی د پایز یب دی

دنزاکت جامی دی واغوستی ز رینی لونه کی

• • •

سره بارخوگان دی ترانا سره که په سرخی د نگرهار سره

دسته دسته گلان را ټول که ناز نهی لونه کی

• • •

مستمانی غومره عمر تیر شو عبداخالق صادق دی هیر شو

ستا د فراقه می زهرگی شووینی وینی لونه کی

۳۱۶۵۱

دماری مهتاب آواز

سروکی

کل می په ور بل ایسبی په پوزه می چا ر گل ایسبی
د استا دپاره یاره اوس ر احه که د یدن غواړی مینه ولی ژاړی

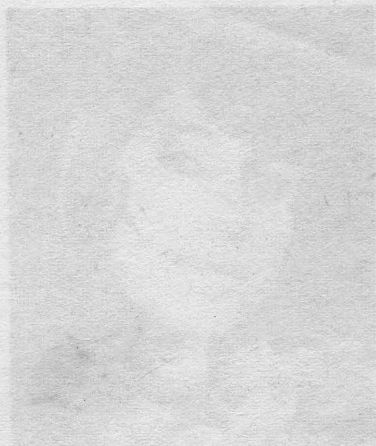
* * *

ز په دی په گل رانه بد شنه په یارانه کی هم گیلوی هم چنگونه
لاس به دی و ترم په زلفو په لونگین به دی و هم چه سپدی کمه
ز مادخولنی والدی داستاوی تا چه ز ما په سر اخیستی تو متونه

* * *

۳۱۷۷۱

د تېجلی آواز

سړو کی

ته ئی کوتره زه یم بازد گړ نکو لیلای

راو الوزه په غرو لیلای

دلور و غرو کچیره خوب دی ز نکوینه

سچین سړو ندو نه لکه توری پر کوینه

بلبلای ژاری چه خالی شول گړ نکونه

بلبلای بیا په هو ا راغلی

پاس په گودرد پیغلو جنگ دی

دلور و غرو کچیرئی مړ کړو

سروکی

د سهار باده زما پرشکلی جانان وایه سلا مونه
د سهار باده

• • •

باده په باد می سلام وایه په هغه باد چی د جانان په لوری خینه

دیدن د بادو پیمانہ ده نه به پری مورشی نه به وتری بارونه

داستادیدن ته می زړه کیږی

خوغمازان می سقا دیدن ته نه پر پردینه

دهنگامی آواز

سروکی

شپه ده نیمه شپه ده خوبه ولی ندر اخی

* * *

د نیمی شپی اورونه بل شو

زه خواره ناسته مرور پخلا کوومه

* * *

پوړی په منځ د آسمان راغله

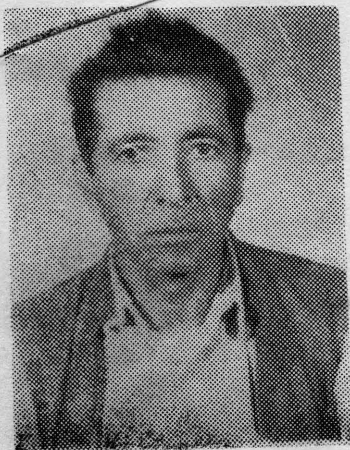
بی یاره خوب نشته که ماته ندر اخیته

* * *

چی نیمه شپه شی یار رایاد شی

سرپه بازو ږدم او ښکی لاندی تو یوومه

* * *

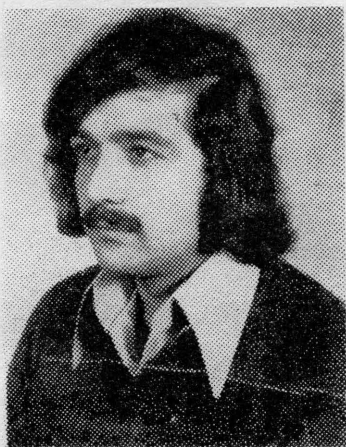
غزل

۲

په زړه را ننوتی لځای دی وینو یاره په کی
 کیناستی پاتې شوی د ټول عمر د پاره په کی
 عشق دی څه را باندي و کړل نپوهیږم په لځان
 مینې مچنون کړم چی اوس نه پیژنم لاره په کی
 زړه دی په هر ساعت د حسن توافونه کوی
 چی ته مرگز شوی د جمال سرما یه داره په کی
 سترگی می پټی شوی له هر څه ستا په لور غړیزي
 گلان پیدا شول دو فاله انتظاره په کی
 بیناه غزل دی که د یار د پیری مینې کیسه
 د صحبت مینې موضوع ده مزه داره په کی

دجیب شریف آواز

۲۱۷۳

سروگی

دا توری زلفی دی په مخ بانندی خوری دی
شیرینی بیا که بیادی سترگی مری دی

د تو روز لفو په څنگل کی
که د سپین مخ زنادی نه وای وړک به و مه

که دی د زلفو سپوری نه وای
د مخ رنیا به دی جهان میزلی و نه

* * *

دحبیب شریف آواز

سروکی

بس کپره سبیل دگلو لیلا سری ماڻھام دی
زره وپری په سنگولویلا سری ماڻھام دی

• • •

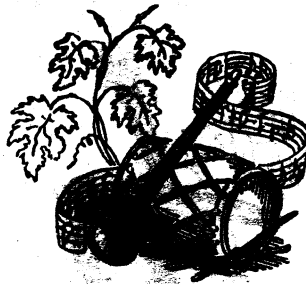
سری ماڻھام دی خواله راشه
چی درته ووايم دخوپزړکی حالونه

• • •

چی دوصال دیوی بله پری
په مینه، مینه پتنگان وراهه ورځینه

• • •

تاما مه ورځ چی جانان یا دکرم
خوچی ماڻھام شی دزره وینی تو یومه

غزل

۹

مه سري ڪوه شوندي چي عالم به نا ڪرار ڪري
مه توروه سترگي چي ژوندون به سي به دار ڪري

مه سري ڪوه منگولي سري لمبي به بلي شي
مه جو روه محان چي به ستي ما په انگار ڪري

مه ڪره اشاري چي دچا سترگي به دي و خوري بيا
مڪوه نخري چي ناصحان به راپه قار ڪري

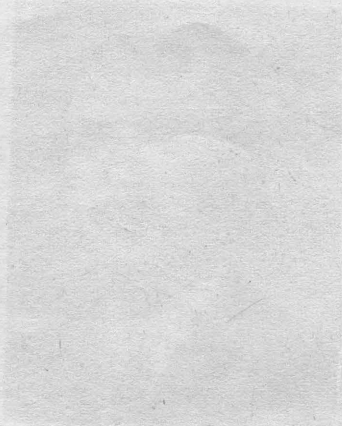
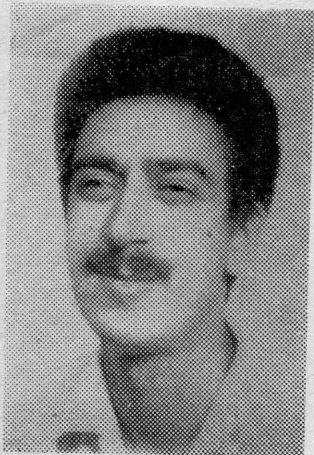
مڪوه ره آئينه ڪي چي آئينه به پر يشانه شي
مه وهه شان به ڪا ڪل زره به سي پرهار ڪري

مه لوخوه مخ چي داسپو زمي به تڪه توره شي
مه خاندانه رقيب ته چي بيدار به خوارو زار ڪري

۲۳۱۳۲۲

دموسی قاسمی آواز

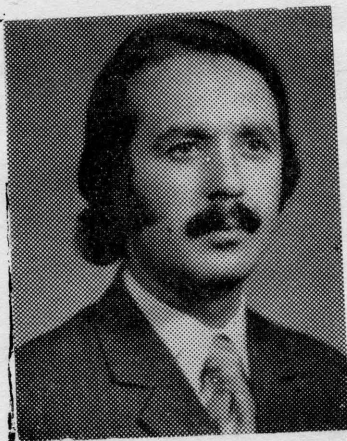

گراڻه جانانه زما
 دزړه ارمانه زما
 په اورسوز يېرمه زه
 گراڻه جانانه زما
 درنځ دواشته راته
 گراڻه جانانه زما
 دخولي انعام دراکړه
 گراڻه جانانه زما

گراڻه جانانه زما
 دزړه ارمانه زما
 مدام ژړيږمه زه
 راشه درماته زما
 بيا په خندا شه راته
 مـا هـتـا بـانـه زـما
 دلبو جام دی را کړه
 گل خندانه زما

دمسرور آواز

۷۷۱۲۸۳

غزل

خه عجب مسرور دی په هر ژمی ننگرهارز ما
 بیا به تماشی ته په خندا راخی دلد ارز ما
 باغ کښی د شپو او زین نرگس غوټی خندا کوی
 لکه ئی ننداری ته په سکیز راخی ننگارز ما
 ونی دشه شاد چی ورته گوری خجالت باسی
 کله چه روان شی شمشاد قده یار په لارز ما
 راشه ننگرهار ته ای شاعره پسرلی گوره
 رنگ په رنگ گلو نه غوړیدلی په دایبارز ما
 خوچه ننگرهاروی زما یار وی زه مین یمه
 لکه دی خپا نده په ژوندون کښی همدا کارز ما

سروکی

اشنادستر گوپه بنوو یشتلی یمه

مخکه رنجور دغمه یمه

• • •

په عاشقی کی داسی کیزی

کله خوشحال وی کله سرپه زنگون ردینه

سترگی سی دیری ولیدلی

ز ما دهار سترگی منگولی لگوینه

عالمه سترگوته ئی گوریء

کاره بانیه ئی له سالووتلی دینه

۲۲۳۳۰

دافسانی آواز

سرو وکی

الله چاردی شمش چاردی شمش چار
مسا پروردی راوله زما یاره

مسا پرتیا په کمراریء کپه
پسته تنه پیغله دی په پت کمی نا مته یمه

مسا پر مه وژنی خاونده
په ز نکلن کمی یا دوی خپل وطنونه

لالی د عمره مسا پردی
زړه ئی زما په ز لفو بند دی رابه شینه

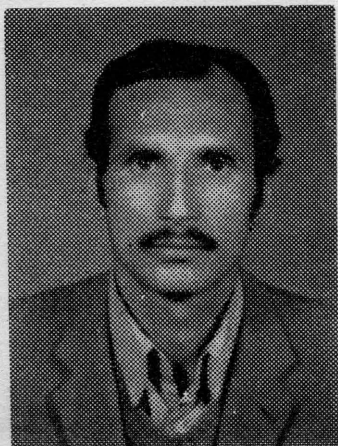
* * *

رنگنا دی وی
طوری آوری

① ④

② ⑥

③ ⑤

ترانه

ر عنادی وی زیبادی وی په ټولو کی اعلی دی وی

ز ماد باغ گلونه

شوڅ چشمه د زر گس په شان خوشبویه خوش هوادی وی

ز ماد باغ گلونه

• • •

د یوه د انجمن دی وی سنبیل دی وی سوسن دی وی
 حصه د دی گلشن دی وی شهکار دلوی قدر ت دی وی

هرکله یی کله یی گانه دوخت زو در سه اور سادی وی

ز ماد باغ گلونه

د عشق په میومست دی وی د ابرخه د است دی وی

خود اجهان وی هست دی وی په وصل کی پیوست دی وی

صا دق او فدا کار ر بختن د دی وطن د وادی وی

ز ماد باغ گلونه

د ابی بها لعلونه دی ز ماد باغ گلونه دی

د عشق د سیند موجونه دی د مهنی ټول رازونه دی

پیر زو می په بل چانه دی ز مادی وی ز مادی وی

ز ماد باغ گلونه

۵۲۵۸۷

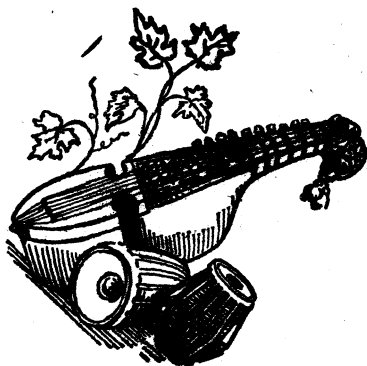
دطلامحمدآواز

غزل

دسبا باده گذر په چمن بیا کپه
په چمن کی ر نکار ننگ گلونه واکپه
زه دی توان دخرخشولرلی نشم
که دی زره زما په برگوی دا ادا کپه

خوله می په که شوه په شاتو په شکرو
چی سحر می ستادلام او بی ثنا کپه
زه خوشحال کمزوری نه یم چی به دار کرم

په بیکاره ناری و هم چی خوله ئی را کپه

دطلا محمد آواز

۱۷۱۲۸۳

دما بشام په ترو رسی کی	دافق لمنه سره ده
دشنکی آسمان په څنډه	څه رنگینه کناره ده
دازما دزره تصویر دی	دآسمان په شنه لمن کښی
زما د مینې نښانې دی	پاس دستور وانجمن کښی
داسور اوږد بیلتا نه دی	که لاله دی دسارا
دمچنون دزره ټوټی دی	که سری شونډی دلیلا
په بښتی پیغلی که مېس دی	که د هجردي اوږونه
یا لمنو کښی راخیستی	دهاتی نچو نو گلونه
که پتنگ د عشق له تاوه	زخمی شوی په څگر دی
یاد مینې په چمن کی	د مین با یللی سردی
نه دا زما دزره تصویر دی	دآسمان په سره لمن کی
زما د مینې نښانې دی	پاس دستور وانجمن کی

د طلا محمد آواز

۲۳۷۹

لوبه

چمن سمسور شو د سرو گلون پری وار راغی نوى بهار راغی

* * *

غرونه رغونه گوری ء سره سره گلونه گوری ء میلی سیلونه گوری ء
نن په وطن کی بنه موسم دکاراو بار راغی نوى بهار راغی

* * *

وطن گلزار وینمه سترگی دیاز وینمه ټکلی انوار وینمه
مین په مینه د وطن هغه ملیار راغی نوى بهار راغی

* * *

شینم په گلور اخی غر د بلبلور اخی بوی د سنبلور اخی
په خوشحالی سره بی څنگ سره دلدار راغی نوى بهار راغی

۲۲۳۱۸

دطلا محمد آواز

سرو کی

را شه بنگری والی ستاد بنگریوشرنک می زره تکور و پنه

گلی بنگری والی

زما به مینه وفا داری در پسی تل له سترگواوشکی تو یو و مه

دتور و سترگودی قربان شم چه ئی را و اروی له ما و اخلی غمونه

راجه چه لاس تر لاسه نیسو نور به دغم به نحای خوبی خندا اکو و نه

دعوت سر

دطلا محمد آواز

۲۰۷۶ ۲۲

غزل

دادیار دزلفوبوی دی که د سرو گلو و رسده
پلوشی د لمرخپری دی که ئی بخ بله لمپه ده

نپوهیرم خه اثردی چه د ماغ پری معطردی
د عطرونو جوړباران دی که د استاد بخ خوله ده

غونچه نه ده د گلونو چه نسیم ده خندولی
په سرو شونده و د محبوبی د خندا اها له خوره ده

د اتارونه در باب دی چه په سوز سره ژړیږی
او کنه په بیلتا نه کی د کوم سوی زړه نغمه ده

مد هوشی ده بی خودی ده پد مستی ده په محفل کی
که د عشق گرم جوشی می تل تر تل زړه کی پرته ده

د استاد علی سحر

۱۸۷۱ ر ۱

د طلا محمد آواز

د وطن ترانه

مونږه افغانان یو راته گران دی خپل مسکن ز مونږ
 د اېشکلی وطن ز مونږ د اېشکلی وطن ز مونږ
 مونږه بلبلان یو دا سوکل او دا چمن ز مونږ
 د اېشکلی وطن ز مونږ د اېشکلی وطن ز مونږ

• • •

مونږ خپلواک ملت یو حریت او آزادي لرو
 ژوند او خپلواکي لرو ژوند او خپلواکي لرو
 لورمودی بهرغ مونږ یی په سیوری کی بنادی لرو
 ژوند او خپلواکي لرو ژوند او خپلواکي لرو
 ساتو په سرونو له خزانه دا گلشن ز مونږ
 د اېشکلی وطن ز مونږ د اېشکلی وطن ز مونږ

• • •

هسک ز مونږه غرونه په کی پتی خزانې ز مونږ
 لویی کار نامی ز مونږ لویی کار نامی ز مونږ
 سوله ورور ولی ده په جهان کی ترانې ز مونږ
 لویی کار نامی ز مونږ لویی کار نامی ز مونږ
 چارشه له ملی ناموسه مال دی او که تن ز مونږ
 د اېشکلی وطن ز مونږ د اېشکلی وطن ز مونږ

• • •

مونیڤه افغانک یو ۲ د طلا محمد آواز

۱ ④

آواز ③ ⑥

⑤

۱۷۱۳ ر ۱

دطلا محمد آواز

غزل

فن چه له و رایه په خندا ده نو اوس دا به څه شی
زما په ژبه بد عاده نو اوس دا به څه شی

په انتظار او په وعدو کې خوشې نیسی تیریدی
خون و عده ئی چی رینتیاده نو اوس دا به څه شی

هنه خو لاره شوه فنادی غرقو ډکو سترگو
چی به دی او بیکو کی هم داده نو اوس دا به څه شی

د خپلو پیغلو ولولو په زلزلو کې راغله
دلته می سیمه په هواده نو اوس دا به څه شی

۲ ر ۱۵۲۶

دطلا محمد آواز

غزل

چی ئی له نازه په سرکو شونډو خنداخوره شوه
بیا د مین زړگی په کور باندی سودا خوره شوه

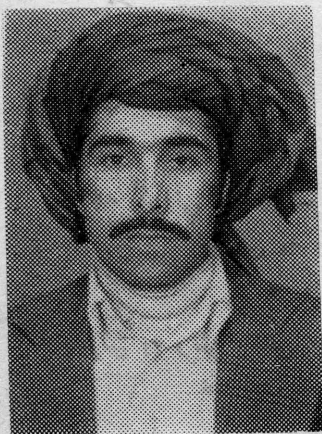
چی ئی غماز ته په غمزوله نازه وکړ نظر
زما د مینى په جونگری باندی تالا خوره شوه

له هری خوانه ورته سترگی سترگی شوله دنیا
چه آوازه ئی په عالم کی د بیکلا خوره شوه

نسیم ئی زلفو سره لوبی او مستی کوله
په دغه وخت کی د حسرت لپزه په ما خوره شوه

د پتولاندی چی حافظ ورته په غنګ وکتل
یوه نری غونډی پرده پری دها خوره شوه

• • •

غزل

راشه په خندا صنم عشق کي دی کړي پرمه
 مسکوه جفا صنم تا پاسی ژړي پرمه

شان می د میچنون شولو ته ولی لیلانه شوی
 حال می ډیرز بون شولو ته ولی پخلا نه شوی
 اوردی لکولی دی زه په کي سوز پرمه
 مسکوه جفا صنم تا پاسی ژړي پرمه

ته زما شیرینه ئی زه دستا فرهاد یمه
 ته هم ناز نینه ئی ستا په دیدن بناد یمه
 لبر زحم په ما و کړه زه در نه جار پرمه
 مسکوه جفا صنم تا پاسی ژړي پرمه

ته که په لخان شمع ئی زه دستا پتنگ یمه
 لخان به په اور و سوزم ستا در سلنگ یمه
 دا دی د مین قول نه در نه بیل پرمه
 مسکوه جفا صنم تا پاسی ژړي پرمه

لو به

راخه گرانی چه ورشو د گلشن و کپرو سیلونه
پسرلی به وطن راغی بن کی خاندی سره گلونه

• • •

پسرلی به وطن راغی هره خوا جوړی میلی دی
خندا ده خوشالی ده نوی زوی زنداری دی

دیر خوند کبری اتنونه دی سازونه دې نغمی دی
راخه چی زه اوته هم سره و کپرو دید نونه

• • •

پسرلی به وطن راغی غوړیدلی سره گلان دی
د مینی په نغمو گلو شوی واره بلبلان دی

میلوته مینان غاره په غاره بچی رو ان دی
راخه چی زه هم ستا په غاره و اچوم لاسونه

• • •

پسرلی په وطن راغی شه له ما سره پخلاته
راخه په مینه مینه خنک ته راشه په خندا ته

رنخور زه شرفیاریسم و کپره ما سره وفا ته
مین یمه پرتا را کپره د مینی دک جا مونه

پسرلی به وطن راغی بن کی خاندی سره گلونه

۶۲۶۷۱

داسدالله آواز

سروکی

د نیجلی ونه د چندرو دتورو زلفونه ئی بهر یو بوی راخینه
کپړه و پړه شوه

کور دی په شنو ونو کی پت دی

لاسونه جگ کپړه دشنو ونوپه سرونه
دیدن په سپنه سپوږمی خونده کپړی

چی په واره مخ بانندی و شماری خالونه

زما د زړه باغچی وچه پزی

تادد دیدن او بوته واچول بندونه

توتی توتی زړه به راټول کړم

په تا خواره لاسونه نهر اټولوومه

۵۲۵۹۶

داسدالله آواز
رعد شکار

غزل

R

دزره ارزومی شوه په نوی تمنا بد له
چی په هوا کی تغیر راغی شوه فضا بد له

دنوی کال دنوبهار دهر کلی دپاره
دیار په شونډو کی بنکاره شوله موسکا بد له

اوس خو بیخ تیردی نواختردی مبارک شه آشنا
په غرولو سترگو وگوره دنیا بد له

بوتی له خاورونه تو کی پری گل له بوتی وختی
پردو نه اوختی مستوری ده تقاضا بد له

دژوند سرود نوی آهنگ نوی مقام غیروی
چی خدمتکاره په نغمه کی شوه نوا بد له

دغرو سرکی

دمحبوبی په باغ کښی چوری ننداری دی
کل پری شکوی منگولی ئی سری دی

د مساپر ودلی راغلی
په دروازوورته ولاړی معشوقی دی

نن ئی دولی منگی په سردی
داکا غډی شونډی ئی گوره څنگه سری دی

پنګریو دکم لیچی خونده کړی
دمحبوبی لیچی پنګریونی درنې دی

دغازی جان غوښی په سهزی
دمحبوبی خماری سترگی سری لمبی دی

۲۱۹۷۱

داسد الله آواز

سروکی

دتورور بل سخی ته سه نيسه لاسونه

چيزه دى شمار كړم دانلهى زنى خالونه

په مادی لمان دانخر گل كړ

بوى دى راجهى گل دى په سترگونه و ينمه

مين دى كړم خوله دى رانه كړه

خداى دى په داسى يارى اور ولگو ينه

سر وکی

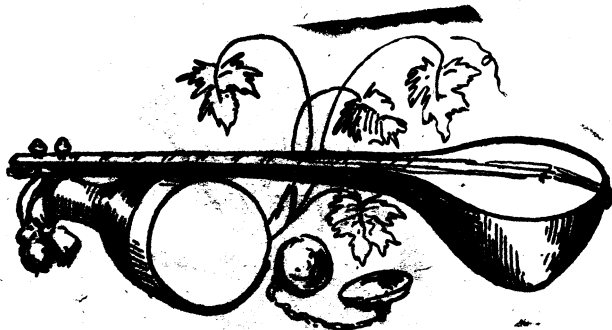
جلکی روانه ده سړی او بدر اورینه
دا تور پیکې ئی مندا یر شمال و هینه

• • •

ولاړه مه را پسی او مه
که د دیدن نصیب می و شی در به شمه

زخمی زخمی یم جور به نه شم
خو چه را نکړی د سر کوشونډ و سرونه

د بدن په سپینه سپوږسی خوند کړي
چه په واره مخ نی و شمیری خالونه

۲۲۳۷۳

داسد الله آواز

غزل

باغ وی د کلونوبه کی ناست وی زه اوته

گل وی غوریدلنی با ندی ملامت وی زه اوته

زیره زعفرانی شوی یا گلگونه معطره

لاستر لاس نیولی سره ز غامت وی زه اوته

سپینه خوله دی را کبری بیامی هم در شخه غویشتی

نورخواستونه نه وی خوداخواست وی زه اوته

تل بی درد او غم وی دزره کاست او بهرینه

تل په داد نیادا کم او کاست وی زه اوته

داسد الله آواز

۵۲۳.۹

ترانه

راخي په مينه د وحدت ور کړو لاسونه په وطن و کړو گلونه

• • •

داگران وطن به آ باد پيري بيدار شي زلمو
په خوانو! متو به جوړ پيري بيدار شي زلمو

دوخت نغمو راوړي نوي پيغامونه په وطن و کړو گلونه

• • •

راخي په کار او حرکت جوړ پيري وطن

په تينگه ايمان او صداقت جوړ پيري وطن

شي په کلک عزم به ترسره اميدونه په وطن و کړو گلونه

• • •

شرفيار وائي اي ملگرو عمل په کار دي

لاړو وخت تير شود خبرو عمل په کار دي

راشي عمل ميدان کي واخلې قدرونه په وطن و کړو گلونه

ترانه

افتخار چه په ټول عمر د افغان دی
 چه له سرا و ما له تیر پری زور او ځوان دی

په راتاوئی چه وطن زموږ ودان دی
 پر عظمت ئی لوړ زموږ ملی نښان دی
 لوی نعمت زموږ په برخه دازمان دی
 د افغان د لوئی ښکلی ارمان دی

دازموږ د زره قوت دی دازموږ شان او شوکت دی

دازموږ جمهوریت دی دازموږ جمهوریت دی

چی پری زرونه په هروخت کی تازه کیږی

کران وطن چی پری زموږه ودان پیری

چی مو هلی پری مودام تر سره کیږی

چی د هرا فغان ارمان پری پوره کیږی

چی کاروان د هیلو سرته پری رسیری

چی جذبه پری د حق زره کی راپار پیری

دازموږ د زره راحت دی دازموږ د غیرت دی

دازموږ جمهوریت دی دازموږ جمهوریت دی

دنارنج گل

گل دنارنج دنگرهار دغاړی هار شو

فصل د بهار شو فصل د بهار شو

بیا د نارنج گلان غور پیری

پیری د ساغونه تازه کیږی

په تور اور بل کی د گلو نوچور کتا رشو

فصل د بهار شو فصل د بهار شو

د پسر لاسی و پرمی چلی پیری

وطن په مینه ابادی پیری

بزرگه پاشی چه اوس وخت د کار او بار شو

فصل د بهار شو فصل د بهار شو

وینی شوی مستی په رگو کی

احساس راوین شولوپه زرو کی

غرواله راو پروطن گل او گلزار شو

فصل د بهار شو فصل د بهار شو

در حیم مهریار آواز

۱۳۳۸۹

لویه

د کلوخا نکو نه کلو نه شکو ومه

امیل تری جوړوومه جانان می رارو ان دی

په ما را غلی نن بهار دی

په خوشالی وطن گلزار دی

په دیره مینه دهر گل سلام کوومه

امیل تری جوړوومه جانان می راروان دی

• • •

زه د لیلاد باغ باغو ان یم

مهن په گل او گلستان یم

په سرو گلانو کی شپې سبا کوومه

امیل تری جوړوومه جانان می راروان دی

درحیم غفاری آواز

غزل

هر نگارچی بی وفاوی نگار نه دی
په گلزار کی چی گل نه وی گلزار نه دی

که روز گاردی په جهان کی عاشقی ده
ددی نور عالم روز کار شه روز کار نه دی

دخپل یار وصال دخدای په داد مونده شی
دغه کار می دهیچا په اختیار نه دی

په رحمن باندی منت دمعشوقو دی
دبی حسنو معشوقو منت بار نه دی

۳۱۷۳

دعبدالرحمن اور آواز

لوبيه

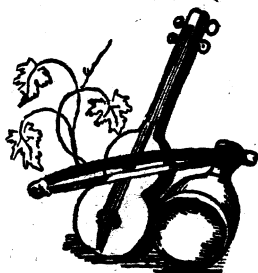
ژاړی نازولنی په لځا نی داوښکو ملغلری توپوینه ژاړی
سترگی نی بیا په ژرا سری دی

اوښکی نی مړی په مخ خوری دي

په اوسیلومی دزړه مېنه ورا نوینه ژاړی
لاس نی دی زنی ته نیولی

کلابی رنگ نی تښتیدلی

وړی سلگی دمایوسیء راته وښیه ژاړی

دزر خانگی آواز

۲۰۱۸۳.

سروکی

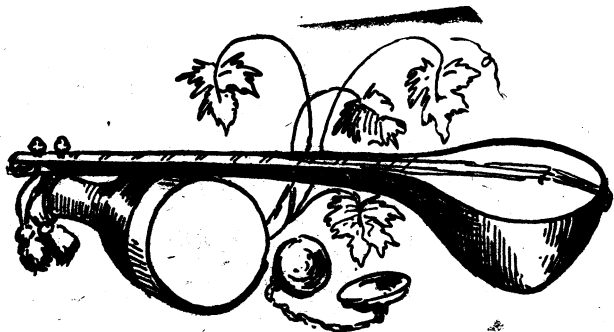
اوس به لاسجوزن ورگه ووم خوله به شنده
چن کوته سی ولویده کوهی ته

عالمه مینه مینه نشته

سودا گری ده یوتربله ئی خرخوینه

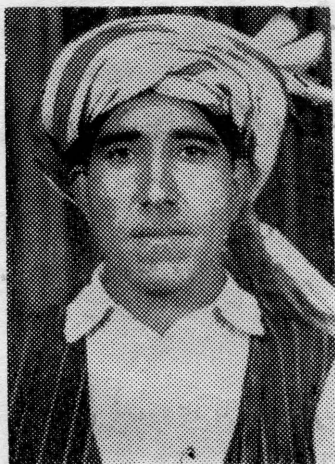
له سین نه پوری یاری مکره

یا به باران وی یا به توی راغلی وینه

۵ ر ۱۳ ۹۷

د حکیم نور آواز

سروکی

راشه چه و کړو دید نونه وړی نندا انې لري وطن دی
سپا به باروی کار و انونه وړی نندا نې وروستی دیدن دی

* * *

دمینی بنک دی ماته را کړل په لیو نوب ز ما خبر شول عالمونه
یا به دی خنې کمر بند کړم یا به ز ما په وینوو وهی خالونه
افسوس افسوس ارمان دی یاره چه ز ما ستا په منځ کی ودریدل غرونه

* * *

دوطن ترانه

ای هیواده دافغان خوږه هیواده
ز مونږ پته ز مونږ عزته تل آزاد اوسی آزاده

• • •

ستاله هری تیری لاندی عظم تونه ویده شوی
ستا دخا وری په سینه کښی تار یخونه ویده شوی

کله متریکی ویدی شوی کله زړونه ویده شوی
اوسدی وینوپه هر گوت کښی عظم تونه بیدار پیری

ای هیواده دافغان خوږه هیواده

وحد تونه بیدار پیری	تا ریخونه بیدار پیری
وخت روان دی نه ودر پیری	سره پو شی و طنو الو
دغه شاپی آبا د پیری	سلاوی و تپری در جار شم
آ سما نونه بشکته گیری	دانسان زحمت او کار ته
عظم تونه بیدار پیری	اوسدی وینوپه هر گوت کښی
وحد تونه بیدار پیری	تار یخونه بیدار پیری

ای هیواده دافغان خوږه هیواده

مونږه ټول یوسره ورونده او وطن ز مونږه کوردی
زړه موږ دده په مینه سر موږ دده په شور دی
هم سوپلاردی هم مو موردی هم مو کوردی هم مو کوردی
اوسدی وینوپه هر گوت کښی عظم تونه بیدار پیری
ای هیواده دافغان خوږه هیواده

• • •

۱۱۱۲۵۸

دشهروان آواز

غزل

لازه نین بیاد حرم پر یواره
زیبا نگاره زیبا نگاره

* * *

ز ره می به اور دهجران جل اوبل شو
بیلتون فی ماته بی وخته اجل شو
یم دعمر و نوله غمه بیماره
زیبا نگاره زیبا نگاره

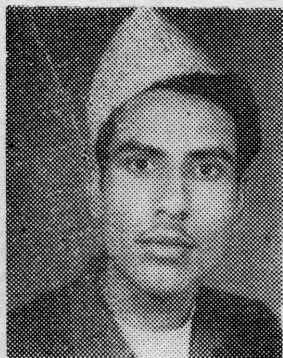
* * *

راشه به متر گو می کیرده قدم
زه دی ملوک ته بدری دحرم
خلاص می که نورددی غم له ناتاره
زیبا نگاره زیبا نگاره

* * *

خی می له متر گونه او بنکی مودام
ژوند می قیریری په داسی ناکام
وینی می خاشی دزله بهر هاره
زیبا نگاره زیبا نگاره

* * *

غزل

سترگی می خو پردیزی خو رند بیری نه
ستا په غم کی پتی دی غر بیری نه
اوبنکی می شوی نه په سترگو سترگو کی
داخولوی دریاب دی چی وچه بیری نه
ته چی په شالاری زه دی پرینبوم
هرخه به می هیرشی دا هیر بیری نه
نن به ورته بیازه په جرگه ورخم
خوردی حاجتمند په دی شه کی بیری نه

* * *

۳۰۱۳۹۷

د فضل غنی آواز

لو به

په کور او کلی کې رسوا شومه جا نانه
 مرمه بی لټانه
 صنم ته مکهوه کیلی قصی لمانه
 مرمه بی لټانه

* * *

خلک خبر شولا خبر یزی پسی
 مچرم د مینی شو مه
 جرکه د غیر غماز جو ریزی پسی
 مچرم د مینی شو مه
 د بل په فکر کې گناه شوی لمانه
 مرمه بی لټانه

صنم رقیب خنی دا ریزمه زه
 چه خان جدا نه کړی ته
 لیل د تا پسی زو ریزمه زه
 چه خان جدا نه کړی ته
 کیله می نه شی په دنیا کې نور له چانه
 مرمه بی لټانه

* * *

له خانه زیات زړه می غمگین دی په تا
 چه خوک ازاری نه کا
 فضل غنی ما ستر مین دی په تا
 چه خوک ازاری نه کا
 الله دی خیر کړی عاشقی م کی په ما گرانه
 مرمه بی لټانه

غزل

ستور و د آسمان می دجانان دیدن کولو
نیمه شپه کراره دیار می خلید لو

• • •

شکلی نسیم پورته کړ نقاب می دلیلا دمخ
سپینه د سپوږمی رنایا شوه پورته د اشنا دمخ
زړه می ورته مینې په گوگل کی پارولو
نیمه شپه کراره دیار می خلید لو

• • •

راغلی پتنگا نوډلی مخ د محبوبا لره
ستوری په زاریو سر شو مترگی د سبالره
راوړی بلبلانو ورته سری غونچې د گلو
ستور و د آسمان می دجانان دیدن کولو

• • •

زلفی زر زری د ماه جبینی پیچ و خم شولی
سترگی خماری می دجانان رقم رقم شولی
داو یده غونچه وچه ماستر غزل لیکلو
ستور و د آسمان می دجانان دیدن کولو

• • •

۱۳۲۰

درحیم غمزده آواز

د عشق لیونی

عشق لیونی کرم بیکلی می جانان دی
گرخیم لیونوسره خیری می گریوان دی

•••

هری خواته کورمه ولاپر قیپان دی
خوارو زار له دوی نه واره عاشقان دی

و کرمه خه چاره سخت زما گذران دی
گرخیم لیونوسره خیری می گریوان دی

و وتم ودانی نه گرخمه په شاره
خود دلیو نوسره زه شومه همغاره

اوس می له نا گامه سرپه بپا بان دی
گرخیم لیونوسره خیری می گریوان دی

زړه کمی چی را یادستا هغه تور چشمان شی
یاخوری په مخ زلفی یا سرکی لبان شی

دوب په تصور کی هیررانه جهان دی
گرخیم لیونوسره خیری می گریوان دی

نشته په خو بانو کی داسی بل دلبردچا
نه وینم دنیا کی زه داسی بل بشر دچا

وایی غمزده رحیم سرسی تری قربان دی
گرخیم لیونوسره خیری می گریوان دی

درحیم غمزده آواز

سترگودجانان کبیری ز ما بشکلی جهان نونه دی

وادی خله دنیا زه و ری ستا دنیا نه یمه

تاج دسکند ردی پروت

گوره دفتیر کچکول کی

گدا نه ی—مه

زه یم دسختیا نو دشومانو

دمینی په نوم غوارمه

زه ئی په غروردرنه

ستادویر واولانه یمه

زه سلنگ بی نیا زه

چه ئی مرگ نه شی وژای

هغه مستی غوارم

دبیگا او سیا نه یمه

زه دی دغم—و نو

ماله تیک ته دجانان را

یودسپورسی خا شکلی

د لالو نو گدا نه یمه

زه یم د خو بو نو

دسارا محلانند آواز

سروگی

ورو ، ورو ساروانه او د خیال کجاوی
 ورو ، ورو ساروانه او د لری لاری

* * *

جانانه راشه چه پخلا شو

دنیا فانی ده سرگی شته جدا به شونه

ورو ، ورو ساروانه او د خیال کجاوی

ورو ، ورو ساروانه او د لری لاری

ولی د لکیر ولاړی یاره

دلگیره زهیم چه دپلار له کوره خمه

ورو ، ورو ساروانه او د خیال کجاوی

ورو ، ورو ساروانه او د لری لاری

د مسجدی آواز

۵ ر ۲۲۳۴

غزل

افسوس افسوس زما په حال چی سی ارمان پاتی شو
لکه د گل په شان نازک مخ د جانان پاتی شو

• • •

د لځنکدن اخر سلگي دی تر ما راشه یاره
د ادواړه سترگي می نیولی ستا دیدن دپاره

در قییا نو په لمسون شولی له ما کناره
په اخرت کی ز ما لاس ستا په گریوان پاتی شو
د جنازی کت ته می چنی کړه چی لاری آشنا
سهار دوخته می په قبر راته و کړه دعا

زما په شناخته باندي وکړه د زرگی تسلی
زما د قبر خاوری تاله یو نیان پاتی شو

د ستا دسترگو په گوايي زرگی زما شو قلم
له دسترگو او شکی تو یوم لکه باران دم په دم

که راله را کپی دوائی د سرو لبا نوم سلهم
له مسجدی لځنی اخردغه جهان پاتی شو

۱۷۲ ۱۷

د مسجدی آواز

سروکی

جنگی دای لاری ای وری لیلومازدیگر دینه
منگی راواخله ژر شه برگودرته خو نه مازدیگر دی

• • •

اول می فکردرته نه و

اوس می دزره مستی کبری درپسی دینه

تیکری نی تور په بخ راخور کپ

لکه سپویمی په وریخ کی دوه دوه خینه

چی ماز دیگر پری شه بشکار پری

هنی جلی ته مور منگی نه ور کوینه

ر باب زما په لاس کی راکره

زه می دخیلی خوانی ویر په کی کوومه

• • •

۳۰۱۸۸۵

دگل خانگی آواز

سر وکی

دچار چاپیر په کلی بل شومشالونه جانه گله شال می رو بیان دی

تیک می په ور بل وهی تالونه

گوره چه وار دی خطانه شی

دگلوخا نگه دی په سر ولاړه یمه

یوخلی بیا په دی لار راشه

چه په ما ورا نه دنیا بیا ودانه شینه

دخان تحصیل آواز

۳۱۸۷۰

لوبه

د لیونو په شانیزه لیونې شوم در پسی
جانانه مرم در پسی جانانه مرم در پسی

* * *

د لیونو غونډی بد حال گرځم دیدن پسی ایوال
سر دی راپو رته کړه په خیال
له سترگو او ښکی تویو و مدم پدم در پسی
جانانه مرم در پسی

زما له سترگو څخې رودونه چاته ښکاره کړمه حالونه
هیڅوک می نه اوری عرضونه

دنده زړه کی زحمتونه تیروم در پسی جانانه مرم در پسی

زحمت په ما باندی تیریږی وار می خطار نک می زیریږی
زړه می لتا نه نه صبریږی

لکه راشوم دنا پوهی مساکمی و دم در پسی جانانه مرم در پسی

بابولالی

نجلی په سینه دی شفتالودی دایو شفتالو را کړه

نجلی درنخور سړی دارو دی

• • •

تردی نجلی مکاره بله نشته

د رودله هغی غاړی لستونې پوروی لاس په کی نشته

ترپان لاندی می خالی جوړولی

داپان را بانندی رنگ شوز ما ولاری می خونې ورائی کړلی

د چیت کمبس بی غاړه سولوینه

ماته شین کتیاو یز راوپه په سره کی می غماز تل خور وینه

• • •

۸۱۳۹۷

دشرین آواز

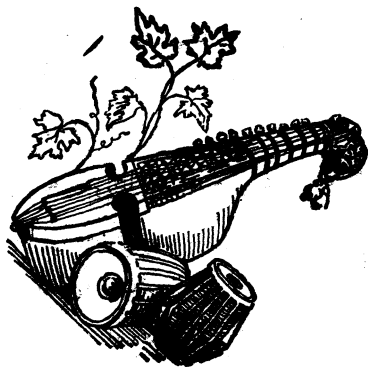
سروکی

تور و ربل ئی و لونه و لونه خینه د کلو او کوینه د کلو

د بام په سر و لاری جلی مرگی دی هیردی په و ربل و هی لاسونه

هروخت په تور و سترگو ژاری نن خو په سپینه خولی نې و خا نده په مینه

مین سر تور و لاری دی لیلا په سپینه خوله خندا او رته کوینه

سروگی

سترگی تور وینه مخان جوړو وینه لیلاد یار د یدن ته مخینه

په سره سالو کی گناه نه شته

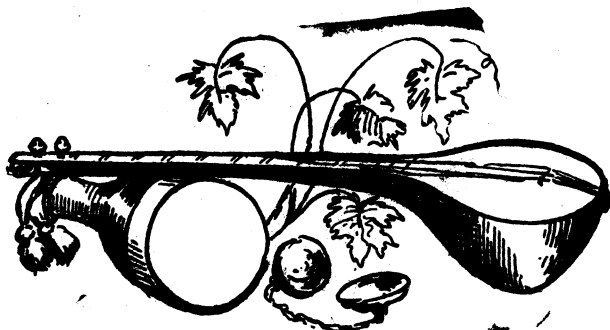
گناه جلکی کی ده چه رنگه بنکه مخینه

دا سخامخ نامستی دی مه کپه

ستاد چار گل غمی می سترگی پر کوینه

که د یدن کپری بیړه راو کپه

د نجونو جمعه د گود ر غاری ته مخینه

دشیرین آواز

۸۱۵۳۳

سروکی

سری شوندهی توری سترگی هسکه غاره

لیلا کودرته لاهه لیلا

• • •

سترگی دی داسی بیا نسته دی لکه ببری توری غوتی نیوای دیشه

د جلکی و نه د ببری ده وړ کو و نه کپل د ببری لاندی خو بو نه

خاونده بیا دی ماز دیگر کپرو جلکی دخیال منگی په لپود کوینه

خدا ایه په شه طپیب می سرشو رنخور می زره دارو دسترگورا کوینه

دمددی آواز

۵۱۲۸۳

ترانه

دا وطن داینکلمی زیبا وطن دا وطن زما وطن دامی د با با وطن
دارا بانندی گران دی د افغانستان دی

• • •

ستا بلخ و بخدی او دا د بست برم و عظمت چی دی
لورشان او شوکت چی دی

ستاز ابل کابل او د پاسیر داسر او چت چی دی
لورشان او شوکت چی دی

ستا تخارستان داتلا نولوی قوت چی دی

لورشان او شوکت چی دی

دام البلاد د نهضتو نو د جهان دی دا افغانستان دی

• • •

دا خاوره تا تو بی د غازی نو د غوریا نودی فخر د سوریا نودی

دلته غزیدلی عالی دور د لودی نو دی فخر د سوریا نو دی

دلته رپیدلی لور پیر غ د غز نو یا نودی فخر د سوریا نودی

بیست نیکه فولاد کروردی بیل بیل ثنا خوان دی

دا افغانستان دی

• • •

گرا نه افغانستانه شه ملت چه د افغان یو تول در نه قربان یو

نر او بیخی واره ستا د شعی پتنگان یو تول در نه قربان یو

بیا ستا ترقی ته موتی شوی زور او خوان یو تول در نه قربان یو

دیره ترقی دی د سیلاب د زره ارمان دی دا افغانستان دی

دمد دی آواز

۵۱۵۹۲

سروکی

باغ دی یم باغوانه الله باغ توتیا نواوت که سباخم له خیالی باغه لیاو

باغ دی یم باغوانه

• • •

گلاب نرگس نه پوئخای کیری

مادا شناپه سخکی دواړه ولیدنه

گل دی چه را کپه خند اشوی

زه دی له گله په خند اخوشحاله یم

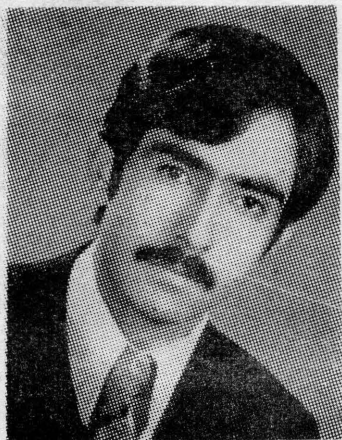
پاس په کمره ولاره گله

نصیب دچائی او په زه درخیچوو مه

د عزیز آواز

۱۳۱۲ ر ۱

راخه محبوبی شال دی را واخله چه د گلو مهیل ته خونه

* * *

په زړه می نوی اند پینخی دی راخه

د پیلخانه بدی کانې دی راخه

راخه محبوبی دعا شقی په لار کبی پیردی کپاونه راخه

* * *

غم می دخانه سره مل دی راجه

زرگی می و پی تورور بل دی راجه

راجه محبوبی دی می یاد پیری ستا دزاقو خنجیرونه راجه

• • •

د خو پری میننی لیو نی یم راجه

د ستا له سره سپیلنی یم راجه

راجه محبوبی که را په خوله کپی دسر کوشونه و سرو نه راجه

• • •

ته چه له نازه په خنیا شوی راجه

دژوندون شیبی ته می رنیا شوی راجه

راجه محبوبی غم یا رته ور کپه دخپل وصل شریکونه راجه

• • •

۱۷۷۱ ر ۱

دجمیلی آواز

لوبہ

روح سی لہ تنہ کشوی ہنہ زیبا صنم شہ کوی پہ ما صنم

اور رالکوی

• • •

ماویل ہفتہ عاشقی بہوی اسانہ چہور حملہ سی کپلہ اور تہ نا گمانہ

ہلتہ سی چورہ شوہ دغم خونہ ودانہ ننئی لہ خانہ جلا کپری یم رینتھا صنم

شہ کوی پہ ما صنم اور رالکوی

چہ گل گلاب تہ و گورم زرہ می نری شی دساتہ ہلتہ را پہ یاد ہنہ غمی شی

چہ نا ار امہ شہ ہلتہ سی ز گیری شی پدہ ما ئی و خندول خلک شا او خوا صنم

شہ کوی پہ ما صنم اور رالکوی

• • •

۳ ر ۱۷۸۲

دجمیلی آواز

سروکی

آشنا به وگورمه

په بلی گورم لیونی لاری هارمه

* * *

مینی مجبور کیم اوس زاری ورته کوومه

زړه می په خپله یارته ور کپ

له خوبه نه یم دیا رغم می زنگوینه

په لاری خم ټوله زنگیوم

خوله چی خندا ته جوړوم ژړا راحینه

خراغ ته گورم را په یادشی

* * *

۱۰۰۱۳۳۸

دمکیش پران آواز

غزل

رنګ شوزیپ ترزر زما او بکی درو گوهر زما
کبر کا دلبر زما نه اخلی خبر زما

صبر می دزپه نه محی نور می دلیمه نه محی
ولی بیاله خنګ نه محی دا شکلی دلبر زما

هر چه راته تا ویل زما منل
بی له محبتیه بل هیخ نه شنه هنر زما

ژاړم معزالله همیشه کرم ژړا او آه همیشه
غواړم خپل دلخواه همیشه نه را محی ترور زما

• • •

دایوب آواز

۳۱۲۱۷

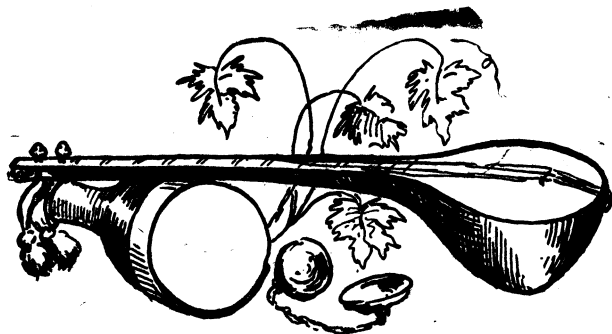
سروگی

مانوگلی باران ورپیری مستی قلندری کاروان بارپیری

• • •

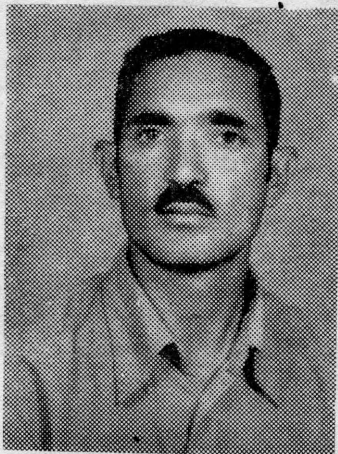
ستاد گیلای په شان غپری ده ز ماشری به دستا کله خوښه شینه

د نجلای سرو منگولو و سوم ر به تالا کپی د نکریزود کا نونه

۲۰۱۲۱۹

دغازی محمد آواز

غزل

لاره به دژ و نند اور په څنگک ساتم پټ به د عشق راز لکه پټنگک ساتم
 د اصحنه که ډیره هم خونینه ده سترگی به می ستا سره په چنگک ساتم
 شوچه لونگین دی په سیننه زانگی زه په سات کچکول کینی به لونگک ساتم

ستا له شوخو سترگو فتنه کرو نه
 زه کمین به څنگه نام و ننگک ساتم

* * *

۳۱۷۹۳

دنبی هنرمل آواز

غزل

په وچو شونډه وایښی جام به څه وی ساقی ددی نشی انجام به څه وی؟

ورځ خومی تیره شوه د هجر په غم یم په سودا کی چی ما ښام به څه وی؟

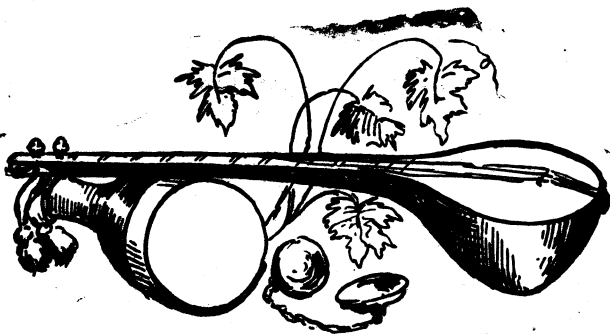
یار چی جفا کړی نو وفا به زه کرم له دینه بل ښه انتقام به څه وی؟

خیر که بد نام شومه دمینی په کار دیو بی نامه زلمی نام به څه وی؟

ما ته خوز لفی د جانان ښکاریدی

هیڅ خبر نه وومه چه دام به څه وی؟

د فطرت

۳ ر ۲۰۳۱

دنبی هنرمل آواز

غزل

ساقی زن بیا ستا میخانی ته در خم

ستاد شرا بو پیمانی ته در خم

که په یوه پیاله بی خوده نه شوم

ستاد جامونو سلسلی ته در خم

شمع دی ستا په محفل بله وی تل

زه خوا پرود پروانی ته در خم

چه بد نظر پری د جانان شی دفع

زه داد خپل سر نذرانی ته در خم

چه د جانان د زلفو بوی وی په کمی

زه همدام هغی دانی ته در خم

دبیلتون آواز

۳۲۰۳۹

لوبه

دمازد یگراو بوته مخی مسسته خالداره
په نچونو کی سرداره خیالی پیزوان ئی رنگ دی

• • •

منگی په ولی قدم اخلی شاته کوری
گلا بی حسن ئی ساتلی دی په سیوری
نری نری دپسری باران پری اوری
دیدن به ئی وکرم شین خالی ده وفاداره

• • •

پیزوان می رنگ دی ستاله غمه زما یاره
خای می جوړ کړی په پالنگک دستا دپاره
په دروازه کی یم ولاړه ترسهاره
داغه یاری ده چته خوب کړی زه بیداره

• • •

راخه بی غمه ترغوئی خولې می چا پیرشه
که دیدن غواړی تله خپله سره تیرشه
که دروغ وائی دروسه دروسه له ماتیرشه
گوره منصورته ولی نه تښتی له داره

• • •

په آشنائی کی تینگک ولاړ بهائی جان دی
په مادی کړی ولی داسی بد گمان دی
خوک چه توبه له یاری باسی نو نادان دی
دینی سوز می معلومیری له گفتاره

۳۱۹۰۲

دهیکل آواز

غزل

کله به راشی په پوښتنه د بیمار یاره
عمری تیر شو تمامی په انتظار یاره

محرسیاو ما په خوب دیار جمال ولید

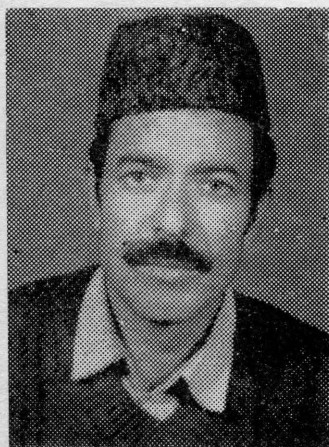
خو ظالم چرک په خپل آواز کیم را بیدار یاره

دا نوشته ده دازل چانه گیله نه کووم

زما په برخه به ئی لیکلی وی آزار یاره

سر په سودا عمر تمام زه ملنگ جان گرځمه

عشق دسا په درد او غم کیم گرفتار یاره

غزل

راغله دارو باپه گلشن میل دغریو گل کوی
 زهئی کرم بیمار اوس به نو کاله رغول کوی
 وی ویل په ژبه چه شربت دوصال دربه کرم
 ورشهای رینهاره دارنیتیا که غولول کوی
 مخ سی دیار و امید په بخان پوهنه شوم بی خوده شوم
 تیزه ده امبه دحسن دغسی سیزل کوی
 زرمخونه یو طرف ته مخ سی دیار بل طرف
 سترگو کی خنجر لری اوزرونه غو غول کوی
 خلکه داسی مخ بانندی شیدا زه ملنگ جان یه
 گل ترینه شرمیری مخ په پانوپتول کوی

۳۱۸۶۳

دملینا آواز

غزل

زهدی غمونه به خندا تیروم
ترخو به عمری لتاتیروم

دلبره ستا د احترام به خاطر
زه ستوننه د هرچا تیروم

به یو نظردی زانه زره وری دی
اوس شپی اوورخی به سودا تیروم

غزل

چی می تن ملک دختن شوز ما لاله
 دا اثر گیم دستاله خط او خاله
 زه به درسته شپه ژرا لکه شبنم کیم
 خا نده ته دگل په خیر تازه خوشاله
 کله کله به ئی میخ چیزی خر گند کپه
 که دی خوره یا پری دی دمیخ سیاله
 ژرزوال دستا دمخ له شرمه و خوری
 لمر سهویزمی چی ورسه یزی تر کماله
 که منصف ئی دا نصاب په تله تول کا
 قیل قال دحه یید کم نه دی تر حاله

۳۱۳۵۶

دخوشخوی آواز

غزل

زه دی وسوم پسه هجران تهر اخی که نه ر اخی
 لوند په او بکوی می گریوان تهر اخی که نه ر اخی

* * *

زه دی زار شم ناز نینیی سودائی کرم دستامینیی
 اوس ر اخی که حال می وینیی در په در خوار و حیران
 تهر اخی که نه ر اخی

هر ساعت یم ستا په تمه فریا دونه کرم له غمه
 ولی نه ر اخی همه مه ستاله ستر کونه قربان
 تهر اخی که نه ر اخی

د تسل در نسخ طیبیه د نایباد زرگی حبیبه
 مه ش-ر موره له رقیبه خو به یم ستا په ار مان
 تهر اخی که نه ر اخی

* * *

سروگی

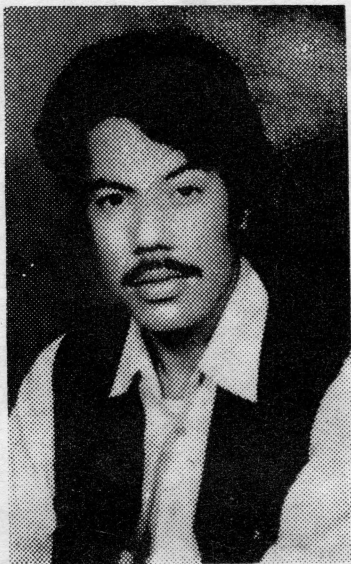
گودرتہ دروہی توری سترگی سرہ لاسونہ
سرگی دی ہیردی پہ وریل وہی لاسونہ

تہ خود لوپو غروچنیہ ئی
عاشقان تیری ور کوه لبرد یدنونه
گورتہ لخہ پروامی نشتہ
داخہ دستور دی چی پھورو یدی قد سونہ
گودر خو کاپی تہ نیژدی دی
دا کبرجنہ خی دی ناپ او بہ راوپینہ

• • •

۶ ۲ ۶ ۷ ۲

دشاه ولی آواز

غزل

ستاچی په کجلاو مترگی توردی
 نن دی ارادی جوړی بیا نوردی

* * *

ماچی کوهی مترگی وی لیدلی ستا
 هغه مترگی نوری دی دا نوری دی

یا خودی په لپو لپو شکلی دی
 یادی مترگی هسی شراب خوری دی

نن په بیکده کی ما قی نشته دی
 لڅکه پیمانې واره نسکوری دی

یا خو په محفل کی شمعنه نشته دی
 یا شمسه! زما مترگی شپکوری دی

غزل

زلفی کپه خوری چه دتویی په زړه تیاره کا
شوخی دی ککی کپه چه سی دواړه ککی زړه کا

نده د اژرا دی د ریښتیا وچه سپرلی دی
گل ته خودی کوره دوربل د پاسه څه کا

دیر زړو نه تیروتی ستا په مټر گو غلچکودی

څنگه د ماشوم غونډی ساده ماده گاته کا

زه پښتانه مټر کوته ناز بین زړه ور کومه

کور م چه ناز بینه پښتانه ورسره څه کا

وخت د سپرلی دی هر هر من راغی دبانډی

اوس په خمزه واره د دین وپی ماره کا

غزل

سترگی دی را او اړو منشه می لاپو ره نه ده
 اوو می په زره بل دی خو و تلی تری لمبه نه ده

زه چی ستا په مینه کی نن سوی لیو نی یمه
 که چی بی پر وائی کلی دا خبره مینه نه ده

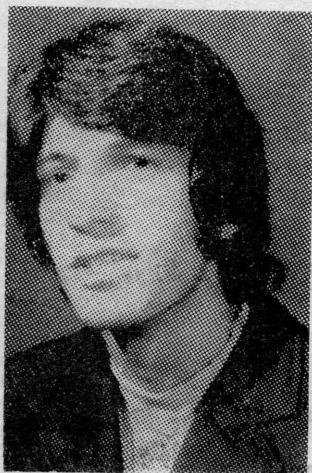
هسی می خپه کړی چه تهر اشی تبری پاتی شم
 داد عمر تنده ده ساعت نه دی لحظه نه ده

مخ دی را بشکاره کړو بیادی زلفی پری خوزی کړلی
 میو ری ته حاجت غمشته سهر دی لاغرمه نه ده

۳۲۲۰۱

داحمد شاه حسن آواز

غزل

۲

په غرور غوکی غورید لی د بهار گلونه
 غونچی غونچی به ټولوم د لاله زار گلونه
 زلمیا نو بیا پری ښکلی کړی د پکړیو و لونه
 پیغلو په زلفو کی ټوسم لې د سینه گار گلونه
 په داسا نو کی ورته زر کی اتیونه کوی
 بورا په بن کی ښکلی په هر سهار گلونه
 د سردرو نسیم د نوی ژوند پیغام راوړی
 په کانیو بوټو کی غورپری وار په وار گلونه
 هر سبا ئی پری ملغلری د شینم وری
 تسله! بیا شود بلبل د غاری هار گلونه

داحمد شاه حسن آواز

دهنر پیغلہ

سازد محبت راتہ غریبری نن

پیغلہ دهنر راتہ نشیری نن

یو نظری ستاد مخ شایست ولید

یو جهان رنہا پرما وریری نن

تشچی تصور ستاد بشری و کرم

تول جهان می خیال کپی نہ خایری نن

خوب کی می او بکنی مترگی ولیدی

خاکی دما تم پرما خیری نن

بیکل می کپی خوپی سری خندنی شوندی

زہ می اور دینی کی سوپی نن

وی کتل پہ ناز راتہ بنولاندی

خکھ می اغزی پہ سترگو کیری نن

مرگ او ژوند (فنا) راتہ جنون بیکاری

خیال چی د لیلی راتہ پسخیزی نن

۳۲۶۷۳

داحمدولید آواز

د فطرتو

غزل

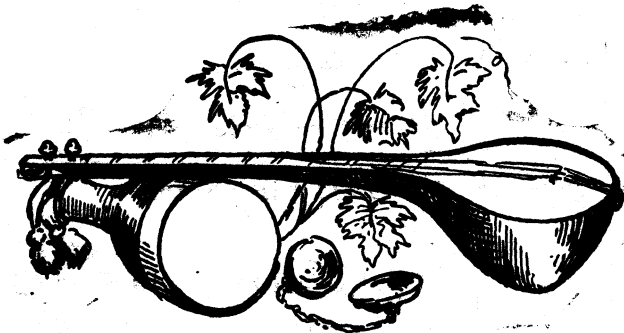
اشناروح می حصار دی تهر اخی که نهر اخی
بس ستا په انتظار دی تهر اخی که نهر اخی
یار انو پیمای نوش کبری زه یم ستا په تمه پاتی
په خنگ کبی یار دیاردی تهر اخی که نهر اخی
یوخل بیادرته وایمه دخو بزگی ارامه
بین دی نا کراردی تهر اخی که نهر اخی

۵۲۶۶۷

د پیغلی هما آواز

نوی ترانه

راوړه ساقی راوړه د شرا هو پیمانې نه نوی
 چنگک نوی رباب نوی د سینې میخانې نه نوی
 نوی بلبل راغلی بیکلی باغ ته له نغموسره
 نوی شو آواز او نوی ساز او ترانه نوی
 راغلل بیکلی باغ ته بلبلان په خوشحالی سره
 رسی اوس غوړو نوته د نوی ژوند نغمه نوی
 هره خواچه کورمه گلان راغورپد لى دي
 گرځی د هیواد غرو نورغو نوکی وړمه نوی

نسخه سازک رادوره

5.

رادوره سازی

لالیه در تنخاک سنگاروم

The musical score is written on seven staves. The first staff begins with a treble clef, a 3/4 time signature, and a key signature of one sharp (F#). The notation includes various note values, rests, and dynamic markings such as 'f' and 'mf'. The second staff contains a first ending bracket. The third staff features a 'rit.' (ritardando) marking. The fourth staff has a 'rit.' marking and a fermata over a note. The fifth staff includes a 'mf' marking. The sixth staff has a first ending bracket. The seventh staff concludes with a double bar line and a repeat sign. The bottom two staves are empty.

غزل

لالیه درته بخان سنگاروم که ته راخی
هرسخ می توری زلفی جوړوم که ته راخی

• • •

نن بیا می دمرگو نوارسانونو په انگرکی
ډیوی دمستی مینی بلووم چی ته راخی
غونچه د پیغلنوب می ستا په تمه پراوی کیږی
شینم پری تل داوښکو وروم چی ته راخی
غوتی غونډی موسکا کی به دی ناسته یم دیدن ته

قدم به دی په سترگو ښکلوم چی ته راخی

امیل به دی په غاړه کرم دحسین ماغلری
لالیه! هرمنت دی قبولم چی ته راخی

۳۲۱۸۸۰

دفضل مالک آواز

غزل

ساقی به سترگو سترگو کمی نشی را کبری دی
 لیمو کمی نی مستی دزمانی را کبری دی

خوانی بی زروی نشی غمونه دجهان
 ستامینی نوی نوی حوصلی را کبری دی

همدمه رانده غواره مندری دپادیء
 الفت راته دسوز دکی فغمی را کبری دی
 ارمان دی صد ارمان چه یو ارمان نه دی په زره
 قسمت دارمانونو سلسلی را کبری دی

۱۳۱۰ هـ

دپرستو آواز

سووکی

زما جانانده رب دی زما که چه لوگی در پسی شومه

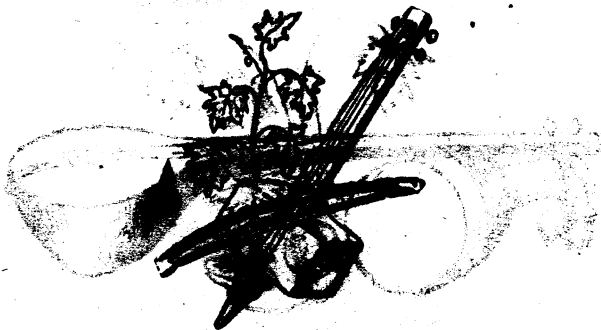
• • •

خدایه زما جانان زما کبری بو پیا ئسته دی بل زما په رضاحینه

چه سود او زیان دی په کی نهوی غمازه ولی بدوی دخلکو زرونه

راشه زما د سینی گل شه چه هر سبادی په دیدن تازه کوومه

• • •

۶۷ ۱۹۴۹

دپرستو آواز

غزل

به بيلتون کي دي ژريريم راشه راشه
نا آرامه تل کيريم راشه راشه

داخه ژوند دي چه بي تائي تيرومه
دفرق به او رسوزيريم راشه راشه

ته غونچي به شان خندان راجني لاري
زه دغم به تال زنگيريم راشه راشه

مخه اقا صده بي پروا آشنا ته وايه

مظهري وائي درديريم راشه راشه

دبروگی ناری

کله مکوه دقت په پرو تل راجی زحمت

• • •

زړه می دک د ارمانو لکه انار د سرو دانو

اند پیننی او فکر دواړه مړه ئی کرم دخدای دپاره

پردیسی یوغرونه غرونه یا ره پورته که لا سونه

پردیسی کاللی نشم موری پت ژپلی نه شم

۳۲۱۶۳۵

دگلالی آواز

دادام خان دنگل ناری

ددرخانی له خوا

مخانه خپله مخانه رب دی راوله خیالی ادمه گرانه

برابر راشه ادمه سپینه خوله دی مهمانی مخای دی دالافه

• • •

دادام آسه مجنونه درته وایم په خوله دی وری دزرو لومه

سپاچنگک پر سپین میدان دی د دشمن پر لیمو کپړده قدمونه

• • •

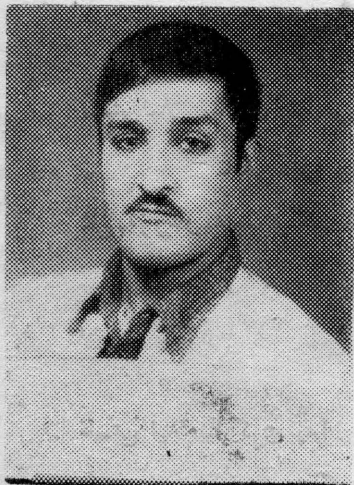
چه او به وینم پیریږم ادی موری چمر شتیا وایم شرمیږم

دیکه آدم دپاره موری ادی موری په اوو رودو کله پیرم

• • •

دولی محمد آواز

۱۳۱۷۱۹

غزل

مستی لیلا بیابا په غاره سور امیل پپیلی وړی
زیب کوی پیزوان دی په ژ پرتیکک می زړه ریپیلی وړی

• • •

مستی لیلا بیابا په سرو شونده انوسور رو مال وھی
اوردی که راپوری په تنددی کی شنکی خال وھی

خی لکه کوترد په سینه دی شاهاز تال و هی
 تور پیکې په سپین تندی له نازه غورولې وړی

• • •

مستی لیلای بیادی کړل یی تا به بلبلان د باغ
 ناخی سیل پر سیل درته څاری لاری توتیان د باغ
 خی په زرغونه جستوکی ماتوی کلان د باغ
 سور شال په اوږه مردانه رنگه اچولی وړی

• • •

مستی لیلای بیا کړی په آئینه کی دخپل ځان سیل
 یو وار گل ته وگوری بیا وکړی د پیزوان سیل

خاندی لکه زرکه آهو کړی ستاد چشمان سیل
 هم د نظرتاویز پر بازو بند تړلی وړی

• • •

د جمهوریت ترانه

فن چه په جهان کی هسکه غاړه سر اوچت لرو
 مونږ جمهوریت لرو
 زړه د ایشاکي لرغونې شان او شوکت لرو
 مونږ جمهوریت لرو
 سراو مال به زار کړو خو چه د وطن ودان کړو
 لور به ددی شان کړو
 سر به ددی خاوری د عمر و سلی اربان کړو
 لور به ددی شان کړو
 عزم پولادی باور په خپل ملت او طاقت لرو
 مونږ جمهوریت لرو
 د اشرای میری به اوس په مینه گلزارونه شی
 ټول ژوند به گلونه شی
 هم رنارنیا به د وطن غرونه رغونه شی
 ټول ژوند به گلونه شی
 لال د بدخشان جنت نشان غوندي ثروت لرو
 مونږ جمهوریت لرو
 اوس د مینې دک نوی ژوندون دی را روان په مونږ
 ښه رنگین دوران په مونږ
 جوړ د خوشالی د ملغلرودی باران په مونږ
 ښه رنگین دوران په مونږ
 زرو نوکی سیلابه د وطن مینه نعمت لرو
 مونږ جمهوریت لرو

۳ ر ۲۲۹۶

د گلشن آواز

غزل

زرگی می‌دکدی له غمونو حال ویلی نشم
دغه پت راز د محبت چاته بیلی نشم

خنکه دی هیره کریمه مینی هیریدلی نشی
تانه بغیر زه یو ساعت هم تیرولی نشم

تا د زلفانو پسه رسی بانندی تری یه
مخکه د مینی دسور اوره تینتیدلسی نشم

خدای به دی پوه کړی که پوهیږی ای نادانه آشنا
زه یاره خان دی پسه پښتو نور پوهولسی نشم

* * *

زاری

زاری ورتہ کرم خوجانان نہ راخی
ژراسی نہ اوری ارمان نہ راخی

پہ اور د بیلتون می محکمہ شوایره
لہ خننگ می شو تیردل و جان نہ راخی

کہ یو محلی راشی تہ بیکاسی لیلا
د یدن تہ دی ناست یم کاروان نہ راخی

۲۶۸۸ ر ۲

دنورجهان آواز

لو به

مادر ته زره در کپو ناز بینه داپه ما شه کوی
 روی دالله و مننه خسوره اشنا شه کوی
 تاوی دمینی منت باریم ساوی تانه قریان
 که یوه سیننه وی نومینه دبل چا شه کوی
 درپسی ژاوم هر سحر لکه شینم په گلو
 گریوان می خا ندی گله ته دچا خندا شه کوی
 دیومین زره په داغلو کی نو کوم ثواب دی
 دستر گوتوره چی ثواب شته نو گناه شه کوی
 اور دز اخیل په ژوندون پوری کپه خوته خوشاله
 نن دمین زرگی آزار اخیل سپا شه کوی

سروکی

ز ماخیالی ور بل ته جور کړه تاویزونه
ویء ویء زر کړه یاره

• • •

مادرته له ویل شرسیدنه
دسوی ننگی سره پیزوان مزه کوینه

• • •

دغره په سرلاتین بله پری
یارمی زر کردی ماته کوتی جوړ وینه

• • •

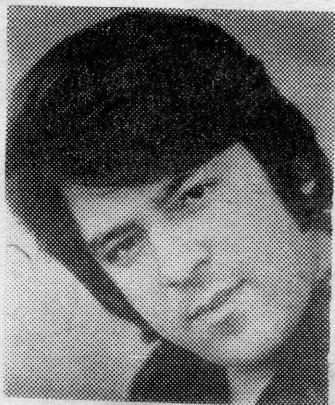
د لونگین په لږ راخیچه
په وکی شپه کړه د چارگل و کړه سېلونه

ویء ویء زر کړه یاره
* * *

۲۱۱۳

داحمد ظاهر آواز

ترانه

تل دی وی نصیب ملی وحدت او سعادت ز مونږ
 د جمهوریت ز مونږ
 ساتو به په سراو سرووینو دا نعمت ز مونږ
 د جمهوریت ز مونږ

* * *

نشته دی تبعیض و اړه په نوم باندی افغان یو
 یوبل نه قربان یو
 گل به دغه شاری دهیواد شی په زحمت ز مونږ
 د جمهوریت ز مونږ
 ځوان نسل ز مونږ سره عالی ، عالی فکرونه شته
 بیه استعدادونه شته
 اوس راغلی وخت د ابتکار اود زحمت ز مونږ
 د جمهوریت ز مونږ

سروگی

زما مینا یا فیروزه یا ماغله ده
خه واکرم چاره خه ده مانه مروره ده

* * *

غم دی لئانه وفا دار دی
ته کله کله غم دی تل راسره وینه

* * *

زما دیار داسی خندا ده
دسلو کالو برور پخلا کوینه

* * *

مینا پر مائی دومره گرانه
مین پر تایم نازدو پرو خلکو ورمه

۳ ر ۱۷۸۲

داحمدولی آواز

سروکی

یاره نن می اوریدلی د لیلا د بنگرو
شرنگ دی

• • •

به آخرت کی به ناری کرم
زه د دنیا نه ارمانجن راغلی یمه

• • •

زه چی له خپله خانه ورك شم
بانده می داده چی لیلا می ژروینه

گلی سندری

د جمهوریت ترانه

بخت دی را بیدار شو افغانه

د جمهوریت د یوه چه بله شوه رو بڼانه

په ټول وطن کی خوشالی ده

تیساری بدلای په رنما شوی

لمر را ختلی رنما ئی ده

اوس هغه توری شپې مېاشوی

بخت دی را بیدار شو افغانه

دی د بڼادۍ ناری او چټی له هر خوانه

هلی را درومی په پنځا نو

د جمهوریت د یوه بله پری

په خپله خا وړه مینا نو

اوس په مومینه معلوم پری

بخت دی را بیدار شو افغانه

لکه ایمان د وطن مینه په مونږ گرانه

چه ئی ارمان و زمونږ زړه کی

اوس هغه وخت راسیدلای

چه ئی ارمان و زمونږ زړه کی

میلی گلشن دی غور پیدای

بخت دی را بیدار شو افغانه

لکه بلبل شه په سرو گلو غزلخوانه

د قافلی جرس غږ پری

میلی ارمان ورسره لید پری

د قافلی جرس غږ پری

د زړه جهان ورسره لید پری

بخت دی را بیدار شو افغانه

راپورته کیږه پاتی نشی له کار وانه

د قافلی جرس

۲۰۲۶۵۹

دقمر گلی او نور جهان گله آوازونه

سروگی

گوره دلونکود لونگوونه گوره ده

ماتنه ئی مه کبری ایونی پسی رنخورده

رو کیه! لری کوژدن و کپه

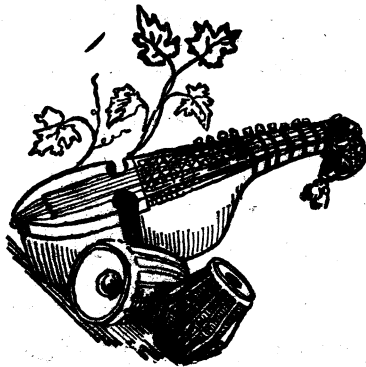
چی په گدا گله اسی ستری شی ما نگونه

خاونده ما گردی کخی کبری

په تور پیکنی بهد نکریزو کیله ی ورسه

د گردی غوږه رار سهیره

لاس می په دا ورو جالوا یینی سه ند می ورینه

صفا مستوخداسترو

Handwritten musical score for 'Vashtā Mustoḫdāstrow'. The score is written on a single staff in 8/4 time. It begins with a treble clef and a common time signature. The melody is composed of quarter and eighth notes, with some rests. There are several measures with a '4' written below them, possibly indicating a measure rest or a specific rhythmic value. The score includes various musical notations such as beams, slurs, and dynamic markings. A 'C' time signature is visible in the middle of the piece. The score ends with a double bar line and a 'C' time signature.

Four empty musical staves, each consisting of five horizontal lines, arranged vertically. They are intended for additional musical notation or accompaniment.

دامین جان او طلا محمد آوازونه

لوبه

راخه چه شوغاره په غاره مرور مرور لالیه نور به پخلا شو

• • •

زړه دی په زړه کی راته کپړده مرور
لاس می دی غاره لره پریږده مرور

ور کی مانی مرگی نیژدی دی مرور
خوگی نه می سوړ او میلی ستا په یاد کی لار مرور

مرور لالیه نور به پخلا شو

تا پسی وم په مخنکدن کی مرور

اوقات می تریخ و په وطن کی مرور

ومه یوبل ته خوشامن کی مرور

زړه ته می ور کپه تسلی چه نور مه ژاره مرور

مرور لالیه نور به پخلا شو

زرگی له تانه نه صبری پری مرور

سترگو کینی ستا بشره غریزی مرور

نظر می بل خوانه لگیزی مرور

نور به گیلی او کیسی پریږدو سره دواړه مرور

مرور لالیه نور به پخلا شو

ماسره لاس په لاس روان شه مرور

لکه توتی راته گویان شه مرور

مامانک جان لره در مان شه مرور

دستا رسی او زما غاره مرور

مرور لالیه نور به پخلا شو

د ظلام محمد او ملنگرو په آوازونو کی کورس ۱۵۸۰ ر ۱

لو به

ستا مستوخمارو سترگو په ما کړی اژدی عالم په ما خبر دی

• • •

مغروری ناز نینى له سترگو می مخی وینى رسوا کړه ستا مینى
په حال می خبر شوی کور او کلی لراو پر دی عالم په ما خبر دی

• • •

ستا مینى مخور و لی بهلتون یم کړ ولی په اورثی اړولی
ارمان می ستاد مستوخمارو سترگو نظر دی عالم په ما خبر دی

• • •

که توره ئی که سپینه په تامی راخی مینه راجه په مینه مینه
سیلاب در باندى ایپنی له اوله مال او سردی عالم په ما خبر دی

• • •

دگل زمان او ملگرو آوازونه ۳۱۵۹۲

د پکتیا داتن سروکی

شنه شنه دی خالونه ورهیل دی جوړ کړ ولونه ولونه

• • •

تگی لیلای تگی لستونی را کوی لاس په کی نه شته

د اسپین مخ دی خولې دی محبوبی خوب دی کړی د غرمی دی

بشکلیه کند هاره څلور دی دروازی څلور با زاره

پاس په هام ولاری داسوال درته کووم که خولگی را وری

لیلا کمیس دی تور دی اورهیل دی اپولی لور په لور دی

که شین دی آسمان شین دی شیرین لالی می دغاری لونگون دی

• • •

په گلبو آوازونو کی مځلاند، سارا، شہروان، ناھید مھوش

۳۲۱۹۳

د جمهوریت ترانه

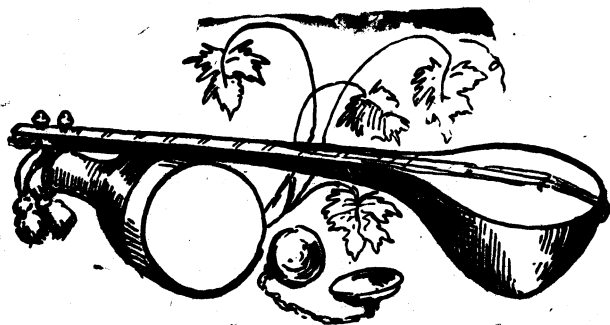
چه موسر پری ټول جهان کی لکه دنګه هامیر اوچت دی
 د ازموڼر جمهوریت دی
 چه تینګ شوی مو پری مزی د ورور یء د محبت دی
 د ازموڼر جمهوریت دی
 چه زموڼر د ژوند بیکلاده چه زموڼر د ژوند زینت دی
 د ازموڼر جمهوریت دی

موڼر به مځان پده قریبان کړو سر به دایا اریان کړو
 دومره لوړ په دده شان کړو چه جهان ورته حیران کړو
 چه په کی زموڼر آرام دی چه په کی زموڼر عزت دی
 د ازموڼر جمهوریت دی
 دا څپا ند څپا ند سیندونه دابه ټول شی مها رونه
 که میری دی که دا گونه دابه شی سمسور باغونه
 نن له خو به پیا شید لسی په رښتیا افغان ملت دی
 د ازموڼر جمهوریت دی

نن افغان بچی بیدار دی ټول روان په یوه لاردی
 لوی واړه پدی اقرار دی چه له گران وطن نه زاردی
 دوطن مینه مینه سیلا به دافغان بچی صفت دی
 د ازموڼر جمهوریت دی

غزل

تاچی په سرو شونډو خنداخوره کپړه
زما په ژوند کې دى رڼا خوره کپړه
خورشوى زړه مې پری را ټول غونډى شو
دالو پټه را باندى چاخوره کپړه
ژوند د تقوى په لمبو مه سوزوه
د ژوند رگونو کې دى ساخوره کپړه
زما دا څيرى گريوان څيرى پرېر ده
ناصحه! مخان باندى قباخوره کپړه

دگل زمان او تجلی آوازونه

۳۲۶۵۹

غبرگه غرنی سندرہ

ماد لیلازه سترگو چار کړی چی همیشه ئی اه ژرانه دکوینه
چار زما شیرینه یاره

دسرو سترگودی چارشم نن دی دیر ژرلی دینه

• • •

مین زرگی ته می سلام دی چی تمامی عمر په صبر تیروینه
چار شیرینه یاره

دیره مینه مکره لیونی به شی مینه

• • •

سترگو ته رش درنجو ور کړه

شو نه و ته رنگ دد ند د انسی ور کړه مینه

چار شیرینه یاره

ته په ډول جوړه ئی که زه درمین شومه

دنا هید او ملگرو په آواز نوکی کورس

ترانه

نصیب چه نن په ژوند کی جمهوریت ز مونږه دی
پرسر باندي خلا ند لمر دو حدت ز مونږه دی

چه گل شی او گلزار شی دغه شاری د عمر و نو
ددی مرام دپاره زیار ز حمت ز مونږه دی

نړی نن راته غوږده ملتونه راته گوري
راغلی چه په مونږه تیر عظمت ز مونږه دی

وروری برابری دیو گڼ ژوند دپاره غواړو
دژوند په گار او بار کی صداقت ز مونږه دی

دسولی دنیا غواړو او په سوله کی کپو ژوند
داغیر له هری خولی نه نن او چت ز مونږه دی

د نسیم اوملگرو آوازونه

۲۰۱۳۴۱

لوبه

خیرکه اشناران په زړه کې مروردی پخلا به شو اختردی

خوله ئی غونچه شونډی شکرې مخ ئی لمردی پخلا به شو اختردی

• • •

سره په نکر یزو ئی لا سونه راحی په ناز او میکزونه

وگي په غاړه سور لاگي ټیکری په سردی پخلا به شو اختردی

• • •

اخترخو هغلته اختر شی چه د جانان په مخ نظر شی

ریبار راوړی ماته خو مره خوړ خبردی پخلا به شو اختردی

• • •

مودام ولاړ په لویه لاریم سچو بی تاته انتظاریم

شو غیز په غیز به شیمه پس داسی باوردی پخلا به شو اختردی

۳۱۸۶۱

د پښتون قمر او گل زمان آواز

سروکی

اورپه لمن وړم یاره اورپه لمن وړم
 بللی لمبی وړم آشنا. بللی لمبی وړم

اورپه لمن وړی لیل او اورپه لمن وړی
 بللی لمبی وړی له لاهلی لمبی وړی

* * *

د تناره لجه تری شه ده
 د پهلانه لجه سړی متی گوینه

راشه په زړه سی کوتی کیرده
 چه در معلوم شی د یاری سوی داغونه

دگل زمان او پښتون قمرگله آوازونه ۱۸۷۸ ر

سروکی

هلک: — شریڼ بی بی درخانی
دادم خانر باب ته و اچوه لاسونه
شیرینی

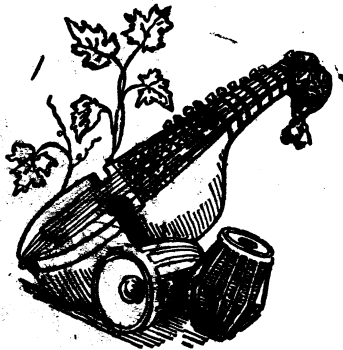
نچلی: — شریڼه ادم خانه
نن می و هلی په لندهی زنه خالونه
شیرینه

• • •

هلک: — در با به سختی پردی دی
لکه دپهغلی نچلی سخت وی لخوا بونه

نچلی: — در با به به دی خوندهی شم
دغمازانو نه می پته و ره سینه

• • •

۵۱۵۹۶

دسید علم اود هغه دملگرو آوازونه

دنگرهار ژمی

لوبه

دلته می ساره کپیری رانجه چه ننگرهار ته خو ژمی کی گلزار ته خو

• • •

هلقه ښه سیلونه دی رنگ په رنگ گلونه دی
 و به گپو بهیلی په کی پیرسمسور باغونه دی
 تیره به موساعت شی ددوستی گرم بازار ته خو ژمی کی گلزار ته خو

• • •

مخوجلازل آباد گورو ونی دشه شاد گورو
 سل به دنارنجو کپو ټول زړونه به بیاد گورو
 چوری به دسرو کلو گیاهی کپو نوبهار ته خو ژمی کی گلزار ته خو

• • •

ښه پسته هوا لری ښکلی تماشا لری
 موج وهی نرگس په کی هر گل ئی خنده لری
 زړه به مو تسل شی د پار او انتظار ته خو * ژمی کی گلزار ته خو

۱ ر ۶۳۶۸

دسید علم اوملگرو آواز

ترانه

عجبه خوشحالی ده جمهوری جشن جوړ پیری	وطن دی چراغان
د هر شاعر له خولې نه ملغلری دی وری پیری	صفت کا د افغان
• • •	
عجبه خوشحالی ده ز مکی بیا نوی فشن کړی	مندری وائی غرونه
نظام د جمهوری هیواد نه جوړ بیکلی گلشن کړی	گلان وهی موجوده
لخوانا نو پینلو نجونود خوشیء جوړ انجمن کړی	راټول دی عالمونه
بیرغ د جمهوری هسکه غړی وینم پیری	دنو ژوند نشان
• • •	
عجبه خوشحالی ده چه راوری ده افغان ته	رهبرد انقلاب
او به دی د حیاتوور کوی ئی زوړ او لخوان ته	ملت ئی کړ سیراب
بیکاره ئی شهامت او شجاعت که ټول جهان ته	شوورک را نه عذاب
ز موږه افتخار دی تراو بخی پری ناز پیری	په ټول اولس دی گران
• • •	

دگلزمان اوملگرو په آواز کی کورس ۱ ۲۳۶۲ ر ۱

د جمهوریت اختر

د جمهوریت اختره	هر کله راشی ستړی مشی په عزت اختره
د جمهوریت اختره	زموږو قار عزت او پت شان او شوکت اختره
• • •	• • •
اقبال په سردی زموږ	همزولوزیری می در با نندی نن اختردی زموږ
د جمهوریت اختره	د افغان سردی کړپه ټول جهان او چت اختره
• • •	• • •
پوره سیالی ده زموږ	نن زموږ جشن دی اختردی خوشحالی ده زموږ
د جمهوریت اختره	تعمیلوی زموږ قدرت ملی وحدت اختره
• • •	• • •
لکه کتاب خند پیری	د خوشحالی نښی د هر چاله تندی لملیری
د جمهوریت اختره	ستا په را تلودی نن راغلی مسرت اختره

۳۲۲۶۳

د سید علم او طلا محمد آوازونه

لوبه

شاه لیلارا شه سور پیزوان په شو نلو سرو کپړده قدم په ورو کپړده
 محان دی سنبال کپړه شینکی خان پاس په ابرو کپړده قدم په ورو کپړده

• • •

در تلم دیدن دپاره رقیب کړم بند په لاره
 زیارت ته ور شه سره لاسونه په پیرو کپړده قدم په ورو کپړده

جهان په ماشوتور تم په سترگو نه دی وینم
 ته میښالونه د چارگل خلور پرو کپړده قدم په ورو کپړده

پرتا مین یم لیل کوره در حمه بیگا
 یوخل می سر په توروز ل فو منگرو کپړده قدم په ورو کپړده

ودی سوم اورد بیلتون نوردی کړم تنگ په ژوندون
 د عشق ملهم د نعیم جان په پر هرو کپړده قدم په ورو کپړده

• • •

سروکی

چی د پره سترگی مینه

له میله راغله په کت کی پر پوته

• • •

زه چی د استادتر کونده کورم

زه په کی نسی د یاری او ینم مینه

چی د دین نصیب ئی نه وي

یوه کوشه کی سره وړاندی وروسته شینه

زه ما په سترگو کی دی کوردی

چی چرته کورم هلته ته بیکاری مینه

۳۱۶۵۷ ر

دمهوش او مر جانی آوازونه

سروگی

دمهوش پوردر و ازه وانه موردی بلا و اخله ها شم جان ه

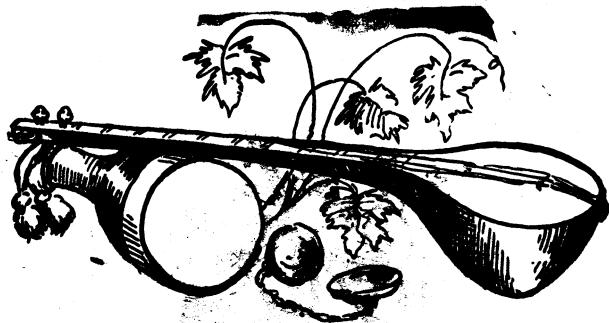
• • •

دامتگر دی چه اوری که ده ها شم په و ینوسره دی دیوال وانه

دها شم جان جنازه راغله نجونی په سرو منگولو گل پری وروینه

تاچه خپل سر په وطن کیمپود دوطن خاوری به دی گل غوندی ساتینه

هاشمه مر نه ئی ژوندی ئی چه دوطن په مینه مری ژوندی به وینه

دديري دمجلس

سندي

لویه

الماسئی په نروگو اعلان کاؤ دحسن
 کاږه واپه خیالونه تری چا پیره گرځیدل
 دشونه و تبسمئی ارزو گانوته وگواښ
 پیاښت تهئی له ورا انتظارونه ریپدل
 روانیئی خندا سره همزولی بدرکه شوی
 خیالونو دخوانی ورته په مینه نڅیدل
 په گوتوئی شمارلی تلوسی دمستی مینی
 دسترگو اړولو تهئی زړونه پخسیدل
 مکیزاو په نخرهئی ټول مجلس وپه نشه
 څه گرمی غزونی ارمانونه چاپیدل
 خوشترگو سخا مخ ورته نیولی سلامی وه
 روغپرتهئی سندرې او سازونه غږیدل
 ساعتئی په مړوند کاؤ حساب دسلیقو
 څه غلی او سیلیئی ننداری ته تاویدل
 یوناز وپه مجلس کی تری چا پیره سویلی وی
 داناسته وه مځوره په خندا بهئی کتل
 په مینه پوهیدله په یوغلی تبسم کی
 په مستواشارو کی پت رمزونه خپریدل

۱۲۱۱۲

دمحمد ظاهر آواز

ددیری مجلس

چار بیتہ

نن دی شنه خالونہ ایبھی پہ جبین کی
 لکہ ستوری دآسمان ہسی مچھیری
 دبنائست نا نی دی نشتہ پہ زمین کی
 عاشقان دی پہ دیدن ہسی کپیری

خمارى متركى دى بىكارى چراغان

چى دزر كى په شان اخلى قد مونه

ستالیدوتہ ہر سہری دی بہ ارمان

رب دپارہ دوسرہ مکوہ نازونہ

تل دی مینہ کی کپیری عاشقان

سوزوی ولی پہ اور کی دغہ زرونہ

چی بیکارہ شی ستا بشرلا پہ آئین کی

نن دی شنه خالونی ایبھی پہ جبین کی

پہ صورت می ستادحسن اور بلہیری

عاشقان دی پہ دیدن ہسی کپیری

توری زلفی دی په مخ جوړ کړی کلونه
 سپین غاښونه دی رڼا کړی لکه لمر
 داسری شو نه دی په شان لکه لعلونه
 غونډه زنه دی ده په کده د اثر

تور و ربل دی اړولی ولونه ولونه
 کچ پانډه لری تیره لکه نیستر
 په ور بل کی چی کتار گلان رنگین کی
 نن دی شنه خالونو ایښی په جبین کی

په گریوان می در پسی اوښکی بهیری
 عاشقان دی په د بدن پسی کړی پری

ستا په دوه سترگو کی شکاری شه کمال
 ځکه شپه ورځی کوومه فریادونه

درته وایم لپری مور که په وصال
 رب دپاره نور می لری گره غمونه

ای دلبری درته کرمه دغه سوال
 نوردی پر پرده دا جفا او د اظلمونه

ولی وری می په شپه ابا سین کی
 نن دی شنه خالونه ایښی په جبین کی

نور رحمن مسکین یار تا پسی ژر پری
 عاشقان دی په بدن پسی کړی پری

د فضل غنی آواز

ددیری مجلس

په پښتني تنگ ټکورکي

د کيسی نمونه

عيسی و پښمېر استازی دا کبر

داخل په اديره شو د زاړه قبر تر څنگ

ديره و یومنگ

• • •

عيسی ووی ای خواهه پوښتنه کړم لتانه

دا خوسره موده کيږي دی مکان تهر اغلی کله

دی خای کی ناست ئی څله؟

• • •

فقیروی پښمېره د ټولو معتبره

یوزه بوه می ښځه دواړو کړی مصلحت و

چی دای حکایت و

ما وویل نجلی له عشقه ایونی

که زه مړ شوم اول ته ښاکوم پرا ته کونلوتون

چی خو دی وی ژوندون

دی وویلی هوښیاره ز ما د مینې یاره

که زه مړ شوم اول چی بیا ودان نه کړی بل کور

ديره-سی شه په گور

مونیر دا کبری وعده وه بلاشوی موده وه
 داشوه راغخه **میره محکمه** ناست یمزه به قبر
 په خاوروئی کوم صبر
 بی شانہ بناؤسته وه په حسن آراسته وه
 مین مخ ئی محلید ورنائی کره لکه دلمر
 عیسی ؤ پیغمبر

داوه په نوم مهتابه بناؤسته وه بی حسابہ
 سری شونډه سره غابونہ بلوری پیاله دبتک
 دیره ؤ یوملنگ

• • •

عیسی ویل لیونیه کم عقل سارانیه
 ورخه بیرته خپل کورته دغه ممتا خوشی خواری ده
 د سروخه یاری ده
 فقیر ویل کورمی دادی قسم خوړلی مادی
 تر سرگه پوری شپې ورځی په کریمه ورته تیری
 که لیری وی که ډیری

عیسی وی په ریښتینی مین په ناز نینی
 د اتلی عدوتلی باقی کریمه سره قسمت
 که ډیر دی وی حاجت

چی و کریمه دعازه په حکم د بولازه
 دا ښځه به ژوندی ؤ شی نور به څی دغاړه به غاړه
 میره او ښځه دواړه

فقیر ویل پیغمبره په ټولو معتبره
 د اپاتنی عمر ما کړو ددی ښځی سره نیم
 ورځه یاد کره رحیم

عیسی ویل غنی خدایه دخلکو ره نمایه
 په عمر گئی غمچین دی دغه ستا بنده فقیر
 په قبر ناست زهیر
 دی ژاری روز و شب حاصل ئی که مطلب
 زور قبر شوه و نه پایه چی قبول ئی دعا شوه
 حاصله ئی مدعا شوه
 مړه بڼه ژوندی شوه راهورته په توندی شوه
 له ویری لړزیدله هری خواته ئی که نظر
 عیسی و پیغمیره
 مړه او بڼه دواړه روان شولو همغاړه
 چی بیره ئی گتلو عیسی ورک شو هغه درنگ
 دیره و یو ملنگ

•••

دی بڼی وی شینینه د عمر کرمنه
 راجه چه خوشیل کورته خه په وگړو ا دیره کی
 په دی خوشی میره کی
 فقیر ویلی نکاری یو دم کینه تواری
 ما کړی شو گبرونه چی وده شمه په ناز
 ورنونه دی کپه ساز
 دی غبر کپه ورته سمه ویده شو پری بی غمه
 ناگاه یوشه زاده و چی راهین گرو کرد کار
 وتلی و په بنکار
 له وراپه ئی ولیدله چی ناسته وه هلبله
 ورو ورو ئی خواته راغی ورنه ئی وگړو پرسیان
 حال کپه راته عیان

ته هو گنگ ئی راته واهه راغلی له گوم لجاپه
 دا هوک دی چی بی غمه دی په غیو کی کوی خواب
 چی نه دی شته حجاب
 دی بنخی وی داغل دی همیشرا سره مل دی
 زه ده هم تیتولی په تگی له خپل مکه نه
 که ته شی مهر بانه
 مین پری شهزاده شو په مینه ئی لوده شو
 داهم شوه پری مینه دواړو جوړدغسی چل کړو
 فقیر ئی منخ کمی غل کړو
 سوره ئی کړه په اس په جه خندا هوس
 فقیر ئی ویده پرینود هیخ په خان نه و خبر
 عیسی و پیغمبر
 ده بنجه کړه روانه خوشحاله و بی شانه
 په مځکی به ئی وهل شول سرودونه رنگه پد رنگه
 دیره و یوملنگه
 راویش چی هغه لخوان شو خوار پاتی هک حیران شو
 تری ور که معشوقه وه گرخید و په غر اوسمه
 ژړل به ئی له غمه
 گرخیدو به چپ چاپیر په غر اوسمه دیر
 له ورايه ئی ولیدل یو خوشواره په یو مکان
 فقیر شوور روان
 روان چی دا غریب شو لیکرته ور قریب شو
 چی گوری خپله بنجه ئی شهزاده پسې سوره وه
 بی شوی مسخره وه

فقیر ویلی حا که به ما باندی ظالمه

زما دانکاح کبری ته لمانه بها ئی چری
مومن ئی که کا فری

راستون چی شهزاده شو فقیر ته په غوصه شو

ویل دا بنجه خووانی چی په مائی کبری چل دی
میره می له دی غل دی

سوت بوت ئی فقیر کپرو بندی ئی په زنجیر کپرو
داخل ئی کپرو په بنار کی په لاس پر بوت دکوتوال

غور کیده وایم حال

پاچا ئی له دی حاله خیر کپرو زما لاله
ماغل دی راوستلی بنکارته تملی ووم سحر

عیسی و پیغمبر

د ده سره نجلی وه راغلی په خوانی وه
بی غمه ئی په غیبر کی خوب کا و لکه پالنگ

دیره و یوسانگ

پاچا ویلی کوتواله خیر شه له دی حاله
ته راوله سړی چی په ریشتمینی سره غل دی

که دوی جور کبری چل دی

میره او بنجه ئی سم روان کپل هغه دم
پاچا ویلی دی بنخی ته چی غنگه قهیل قال دی

داغده پیش شوی حال دی

دی بنخی ویلی شا زمونږ د سر پنا
زده ده یم تیتولوی په تگی له خپل مکا نه

خبره نه یم له مخا نه

فقیر ویلی سلطانه دا دروغ وائی شیطانه
دولت می دی ور کبری په هوس می واده کبری

زما ده نکاح کبری

پاچا ویلی ایخوانه خبره دی شوه گرانه
دوار و شریعت دی یو شاهد تیر که پری بانندی

ددی قاضی به و پرانندی

فقیر شو په خندا ویل شاهد لرم عیسی
سیا دلهر په خړک کی په ئی دلته کرم ز هیر
روان شو د افقیر

عیسی به چرته گوری په کوم طرف به بنوری
چی دائی بهانه وه بخان ئی کړلو ارا و بر
عیسی و پیغمبر

دی بنخی ویل امیره جوگی لار و له گیره
دعوه ئی خوشی لاره بخان له مرگه ئی کړو په بخنگ
دیره و یو ملنگ

جاسوس ئی پسی سم کړی روان ئی غغه دم کړی
ویل لار شه لاس تپلی سړی راوله په لاس
چی نه شی درنه خلاص

فقیر چی له دی بتاره وتلی و زما یاره
بهر په یوه دیتنه کمی ولاری ونی تانندی
ویده شودی و رلانندی

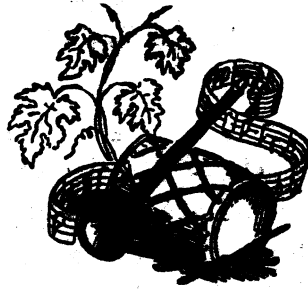
عیسی په یو دستور په خوب شوور حضور
ویل خه په ما سپین دخیره در به شم سبا له
داده لار شه خوش حاله

له خوب چی شو بیدار ولاړ و خو کیدار
فقیر ئی لاس تپلی هلته بیرته کړ و روان
خضور ته د سلطان

پاچا ویلی بدر ایه عیسی خه شو اوس و ایه
دروغجنه ستا فقه کار دی ټول و اړه د چل دی
راغلی دي اجل دی

فقیر و یلی صاحبه دا او ره مناسبه
 میا په ما سپهین به ئی عالم وینی تمام
 عیسی علیه اسلام
 خوشیا په ما سپهین عیسی له شوتعین
 فقیر غریب خپه و غلی کچه ناستو ستو ما نه
 پا چا و یلی شیطان نه
 راغلی دی اجل دی خولر په کی معطل دی
 جوگی ئی په ربته ئی چی لری مکرو هنر
 عیسی و پیغمبر
 ناخا په شو یو غبر بازار کی جور شوز و بر
 عیسی حضور ته راغی ددی بنخی ز پر شور نگه
 دیره و یو ملنگ
 پاچا و پیل په نمبره په تولو معتبره
 ددی دواړو دعوه ده که معاوم وی درته حال
 نولنه کپه دا جنجال
 عیسی و یلی ای بنخی گم عقلی بی تمیزی
 در کبری امانت ددی سړی ور کپه دو باره
 چی شی په خپله لاره
 ددی بنخی دانیت و راغلی ئی شومیت و
 دوزخ نه تیری شوی او به بیا کله جار اوغی
 ز ما په خوله به خه لخی
 وی واخله امانت که بیتاوی شه دولت
 خو دا ددی ویناوه نور د خاورو شو د پیران
 فقیر شو تری روان

پا چاوی پیغمبره پد تولو معتبره
 داغنگه معاسله وه چی تا پته فیصاه کپه
 زمونیز دی تلوسه کپه
 قصه ئی کپه بیان پا چا شو هک حیران
 دربار کی چی شوک ناست و واره شول پهدی خبر
 عیسی و پیغمبر
 سید عبد الغفاره گل نشته بی له خاره
 چی چرتنه معشوقه وی نه وفا لری نه ننگ
 دیره و یوسلنگ

د فضل غنی آواز

د دیری مجلس

لوبه

په ژړاځی ځی څنګ ته می راځی نجلی
 په لاس کی شمع گرځوی ما پری سیزی نجلی
 په ژړاځی ځی دا دی څه مکیز وړو کسی
 په فیشن گرځی دځوانی دی کپری خیز وړو کی
 ولی دی زه له تش دیدن نه کرم پرهیز وړو کی
 لکه ملنګ په ژړاځم ستا له روضی نجلی

لکه ملنګ غواړمه خیر ستا د دیدن وړو کی
 مینه دی تیغ دی پری غوڅه پری می کردن وړو کی
 سمه دی نشم اوس خبر شو ټول وطن وړو کی
 ستا عاشقی می په زړه ځینی کسری فیزی نجلی

ستا عاشقیء راله را کپری په زړه داغ دینه
 مخ دی فانوس رنیا کوی بدن دی باغ دینه
 اوس تری راڅپی څه وشو ئی لوی دی دماغ دینه
 ټیک دی بلبل دی په کی کاندی آوازی نجلی

تیک دی بلبلدی زه توتی ستا دچمن یمه
 سمیدی نشم ستا د زلفو په دام بند یمه

یو محل می پریرده ارمانی ستا د مروند یمه
 تا غور و لی دی د زلفو د وگزی نجلی

• • •

زلفی می دواړه دوگزی تا به پری گیر کړمه
 دا باقی عمر به په تا باندی اندیر کړمه
 سپینه کوکی به زه په تا زارو گنایر کړمه
 ما په یارنی کی ستا کولی ملازی نجلی

• • •

ما په یاری کی تا سره کپری اقرار دینه
 کله رغیرم ټول وجود می نا قرار دینه

په شاعرانو کی می خوبش عبدالغفار دینه
 ټول شاعران ئی لاندی کپری تر قبضی نجلی

• • •

د حیات الله آواز
د ویری مجلس

رنگارنگ چا ریته

سپینه ده نجلۍ سپین ئی په غاړه هیکلونه دی
سپین ئی اننگۍ سپینه ئی خوله سپین ئی غاښونه دی

• • •

توره ده نجلۍ تور ئی په غاړه لونگین دی
تور زړوکی کړی تور گلهیس ئی کمرچین دی

توری سترگی راغله تور وړبل خوئی رنگین دی
تور ئی ایونی کرم تور دزلفوئی تالونه دی

• • •

خره ده نجلۍ خړۍ جامی د یارانې کړی
خره شپه کی راغله خړۍ غه دغلوکانې کړی
خړۍ نه خوله غواړم خړۍ داراته بانې کړی
خړموزی موانډ وینی خړ دمیڼی تومونه دي

• • •

زیره ده نجلۍ زیره زیری تپی کـوینه
زیر دعا شق رنگ دی چی زیری معشوق لرینه

زیر کمیس ئی کپری زیر به شوک ورپسی مرینه
زیره نجللی راغله زیر ئی خهوک کی گوانه دی

• • •

شنه ده نجللی شنه شین ئی په سردی زرین شال
شین باغ ئی تالا کپود شنی کبرشه زوال

شنه کشمالی گوری دشنی غومره دی ډیر خیال
شین می پسی زره دی شنه ئی خه عجب خالونه دی

• • •

برگه ده نجللی برگه له ورا کوی کتلی
برگی ئی جامی دی برگه فن کوی سیزل

برگه ورته ولاییم ډیرگی نه راحی چل
دی برگی خوړلې په تکی رانه مالونه دی

• • •

برگه نجللی ډیر پرده ای پاچا سید مهربانه
برگه ورته ولای ئی خواره ډیر به ئی ستمانه

برگه زمانه ده کیله خله کپری له چانه
برگی یارانې دی برگه ئی کوره ډیر نمونه دی

• • •

دمشکی آواز ددیری مجلس

لوبه

فن می یاد پیری شمندر روز د گلبد نه سره
خنک مزه کپری سور چار گل د سپین بد نه سره

فن می یاد پیری شمندر روز د سور پیزوانه سره
زرگره و کپره اشنا ئی ز ما د خانه سره
سپینه خولگی به در کووم دینه احسانه سره
پیزوان می جور کپره لرم سپینه د فیشنه سره

پیزوان به جور کپرم ستاد مرو شونده و دپاره نجللی
و کپره معطل مکره تلواز درب دپاره نجللی
تاله به راورمه غمی زه د بازاره نجللی
ته لیونی ئی هر غمه خونند کپری له وطنه سره

سبابه خم چی تاله راورمه غمی صنمی
یاد کابل یا بخارا د جگدلی صنمی
د عمر دین سره و نکپری بی لوزی صنمی
ستادینا ئست ئا نی هیخ نشته له ختنه سره

زر جانه ورشه تسلیم جان ته په ورو ورو باندی
ورته ووايه خالی می ایینی په ابرو باندی
زیاتی می گرغحه د سپینی په منارو باندی
لکه طوطی ناری وهم له هر گلشنه سره
فن می یاد پیری شمندر روز د گلبد نه سره

دمشکی آواز ددیری مجلس

چار بیتہ

تاچی دخیال زلفی پہ عطرو معطر کپلی ن
 دخوشبوئی پسی دی چتر بوراگان گرخی
 تہ چی لہ خیالہ زلفی خورند پہ صدر گرخی
 دحسن غرودی محکہ خورشوپہ اطراف صنم
 وباسی زرونہ دعا شق پہ لاس خنجر گرخی
 بیکلی بشر دی نورانی نشته خلاف صنم
 لکہ نرکس مترگی شہلا چی لراو پر گرخی
 برون لہ حدہ خوی خصات لری اشراف صنم
 کہ دی عاشق لہ ورا عطالی بی ثمر کپلی ن
 تاچی دخیال زلفی پہ عطرو معطر کپلی ن
 شی بہ صحت پہ جسہ تجودی رنخوران گرخی
 دخوشبوئی پسی دی چتر بوراگان گرخی

رنخوران دیرزما پہ در بانندی کپیری مودام
 ورخہ ہلکہ لاس پہ سرشہ لہ دیدنہ زما
 وصال دیشکلوپہ خوارو موندلی کپیری مودام
 تہ پہ کالہ کی میوہ غواری لہ چمنہ زما
 عاشقان د پردمحبیت پہ اور سوزیری مودام
 کہ ارمانجن نی پہ رشتہ مالہ خپل بدنہ زما
 پلارمی خونکار دی خلکی نی زیروز بر کپلی ن
 تاچی دخیال زلفی پہ عطرو معطر کپلی ن
 ہیلتون شوورک شوق سی د عشق مہربان گرخی
 دخوشبوئی پسی دی چتر بوراگان گرخی

داستاد اول میر آواز

ددیری مجلس

تبی

مجنون بخت گل * کی په ژړا شو
 مسته لپلا به نن په کوم گلشن کی وینه
 سپینی سپوږمی حال راته وایه
 چی می آشنا مجلس دچا سره کوینه

سترگی دی سری لکه د زر کی
 که په نظر کی می ساتی اشنادی چمه

شه به دزړه جا لونه وایم
 دغو نچه فم صنم په غم کی قلم شومه
 قلم د سرو کاغذ سپینو
 دزړه په وینو کاغذ سور یا رته لپړمه

خبرئی بیما داخیستودی
 په پخوانی کله و به بیا ولاړه وینه

خبرمی کله کله اخلا
 دلیونتوب آواز می نن سیادرخینه
 راشه په دی د نیصله وی
 دخدای رحمت دی په دی ناستوخلکو وینه

۷۱۳۵۸

د حضرت باز آواز
د ديري مجلس

لوبه

ا کچه غرمه ده ميمونه حلا لويڼه
سره لاسونه وار په وار وهی سلام کويڼه

• • •

د ميموني د مرگ آواز شو زرگي ز ما پسي دراز شو
توتی لکه د پياز شو

راغي خزان پدی تير شو دوران پدی
کوم ارمان ددی

داخو خوشحاله خوشحالی له زړه نه ورپڼه

• • •

چه ميمونه ئی کره حلاله په شهيد کی شوله خوشحاله
به دی شوه خلاصه له جنجاله

ميمونه گل ؤ کنه اختیاری ئی خپل ؤ کنه
زړه ئی بلبل ؤ کنه

همزولوئی پريښودل منکی په گود رونه

• • •

دا شپه علم په کرسی ناست ؤ کنه د ميموني سره ئی خوی باس ؤ کنه

دا خبر کړی کوم خناس ؤ کنه

د متر گوتور ؤ ددی

خایل خو ورو ر ؤ ددی

اوس ئی پيغور ؤ ددی

دا شاعران د جان محمد سلام کويڼه

دمحمد عثمان آواز ددیری مجلس

لس مصری چار بیتہ

پہ چپاو راغلی ما سپین بانڈی
خالو نہ ایسی پہ جبین بانڈی
تیک دور ہل پہ کنار و گرجوی
مستہ پیزوان پہ شونہ و سرو گرجوی

• • •

تور لو نگین و سرہ مل دی	غونچہ پیزوان سپین دی ہیکل دی
بنہ تاو یزونہ بنہ نشان لری	خولہ پتاسہ خوند ہر زمان لری
پہ چپاو راغلی ما سپین بانڈی	ہیش نظر نہ کبری پہ مسکین بانڈی
پہ غضب تیرہ شوه له قارہ	ہیش نظر نکووی نگارہ
مستہ پیزوان پہ شونہ و سرو گرجوی	اوس می لیلا پہ جزیر و گرجوی

• • •

درپسی زہ شوم هوا گیر	سینہ دی باغ دی دکشیر
نخان بہ داستاد درملنگ کریمہ	کہ مسلی درپسی لنگ کریمہ
نہدی پہ گار نوری ہلبلی زما	ستاد درخاوری دی منلی زما
پہ چپاو راغلی ما سپین بانڈی	کہ می وہی پہ تبرزین بانڈی
پت بہ می خیلہ پہ حجاب کبری	کہ می پہ تورو کی قصاب کبری
مستہ پیزوان پہ شونہ و سرو گرجوی	عاشقان سر پہ معشوق و گرجوی

• • •

ور تہ پیش کش بہ ہر زمان کریمہ	خپل سراو مال بہ تری قربان کریمہ
زہ خپہ نہ یم پہ داکار بانڈی	کہ خرغوی می پہ بازار بانڈی

زه خوه نه یمه خوشحال یمه دیوانه گریم هر کمال یمه

چرته دی و ینم په دور بین باندي په چپا وراغله ما سپین باندي

دیوانه گریمه ملنگ یمه په شمع خان سیزم پتنگ یمه

په سینه چترد کونگرو گرځوی مسقه پیژوان په شونه و سرو گرځوی

• • •

زر جانه! پیردی د بغداددی یر نازولی په سواددی

کنددی راواچوه وړوله چی پاتی نشی نور و شپوله

کنددی راواخله برا بر اخله د میا عمر صاحب په در ر اخله

په سینه ولگید سنگین باندي په چپا وراغله ما سپین باندي

خان دی د پیر با بانو کر کره خپل همگی مطامب تر سر کره

اوس می بلا په جزیر و گرځوی مسقه پیژوان په شونه و سرو گرځوی

دمحمد عثمان آواز

ددیری مجلس

اته مصری چار بیتہ

دلایلا پہ لاس کی سری او شنی گجری دی
پور تہ کیپی ترینہ ہر رنگہ سازونہ

ستا دغم او پکی زما پہ مخ خوری دی
چی اشنامی شامد ام کہ مکیزونہ

دہجران لہ لاسہ دو ب شوم پہ دریاب کی
رار سیرہ نندی و اردی دستگیرہ
ہیرو مہ دلایلا غم پہر باب کی
عمر تول را بانندی تیر شو بی تہ پیرہ

دپتنگ پہ شانہ وسوم پہ دی باب کی
رب دی خلاص کپی عاشقان لہ دی زنجیرہ

ہر طرف تہ دغم جو ری نظاری دی
ہر سپاد بیلتانہ دی آوازونہ

دہجران لہ لاس ناست یم پہ تور تم کی
ر بہر اولی ہماغہ مخ خراغہ

شپہ او روخ و ہم تھا لونہ ستا پہ غم کی
دجبین پہ گلئی مہ وای تورہ زاغہ

کج بانه می شوورامته دسترگونم کی
دلاله په شان می زره له غمه داغه

ملغلری دی په سور پیزوان سپری دی
تاوی زلفی دی سینه بانندی مارونه

• • •
هجران شه غواړی کم بخته نوی کال دی
چتکی و کړه چی زه نشم خراب

سپین هیکل سپینه وړی بل می شین خال دی
که دی ولید ته په خلاص شی له عذاب

په سر کړی می هجبه زر زری شال دی
در له وایم بخان بیدار کړه تله خواب

زما ستا دیاریء هرچیری ناری دی
لیلاتو روړیل دی جال نومی بازونه

• • •
تور وړبل می الول لتانه جار شه
زه پوهیږم ته زما دزرگی سرنی

سردی کپړده زما غیږ کی پری خمار شه
چی په مینه کی زما تل در په درنی

در په خوله دی دازما زنه انار شه
دیاریء خبری و اوری برابرنی

سید کماله دم محبوبو تل نغری دی
نروی دعا شقاو دزره خو نه

د ظلام محمد او سید علم آواز و ته ددیری مجلس

توده لوبه

په مخ شانه که توری زلفی و لونه و لونه
شنه دی خالونه

توری دی و ر بل	په مخ شانه که توری زلفی الول
سپین دی هیکل	تور لوفنگین دی دزلفانو سره بل
شنه دی خالونه	سپینوپا و لیودی سینه کی کتارونه

په زره غمجن یم	خو کاله کیری چی په تا با ندی سین یم
سوی بدن یم	یو لخلی راشه د دیدن دی ار ما نجن یم
شنه دی خالونه	لرم په زره کی د دیدن دی اریا نونه

صفت دی و ایم	د گلو خانگی زه بلبل په تاشیدا یم
مودام دیستا یم	شونده ی سی و چی ر نک سی زیر په و او یلا یم
شنه دی خالونه	در ته معلوم دی د مسکین عاشق حالونه

ای پریواری	کله راوخی په خندا کله په قارئی
بنکلی نگاری	د ستادیدن ته زه سنانگ شومه دلاری
شنه دی خالونه	خواجه محمد یم زما و منه سوالونه

زنتحیری

چاریمته

دوه سترگی دی خونکاری پری وژنی عاشقان
چی وخی له حرمه سو پلپلونه په سرکی عالم به در به در گری

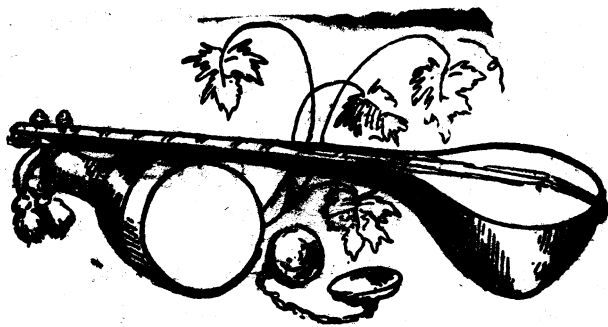
• • •

پانه دی لکه غشی چی هر طرف خواره شی لبر پری می په تشی
په دی نری خندا دی د پری خو نی کړی آواری دوه سترگی دی خونکاری
دی دوه ورو وخی دی توری پناست کی مشهوری خپل حسن ته مغروری
خندا د نزاکت سره چی بیرته کړی لبان پری وژنی عاشقان
سپین مخ لری گلاب چی پورته کړی حجاب عالم دی کړ کباب
چی سیل ته د گلشن وخی په وخت د ناز د بگر کی عالم به در به در کی
ته سرود چمن نی گلرخ غونچه دهن نی پری فازک بدن نی
خوبانی د حرم دی مخی په مخ کی خد متکاری دوه سترگی دی خونکاری
ابرو په منخ دی خال په مثل د هلال چار گل غمی دی لال
سیننی په خزانه دی توری زلفی بشا ماران پری وژنی عاشقان
خوبانو کی افسری گل رخ پری پیکری ز ماد زگی سری
که دواړه خماری سترگی را پورته په هنر کی عالم به در به در کی

په زړه کې مې مدام ئې ته روح مې د اندام ئې
 زنجير مې شود غاړې ستا خواړه واره زلفان
 شيرينه شکر لوب ئې خوړه لکه عنب ئې
 که ميس گل بخمل بنار مې شال چي په سر کې
 ناز کې گل اندام ئې
 پری وژنی عاشقان
 زما دژوند سپې ئې
 عالم به در په در کې

• • •

نرگس په شانې سترگې چي راشې په نظر کې رفتار لري دز رگې
 دانوري سويلې به در پسي گرځي کتاري دوه سترگي دي خونکاري
 عاشق که سوداگر شي چي تير تر مال و سر شي پوره به دي ولور شي
 عاشق نهدی چي نه وي ستاد زلفو بند يوان پری وژنی عاشقان
 پرو ن مې و ليد لي شير ين سخن بلبلې دکمې باغچي گل ئې
 ملاخواجه محمد وائي که سور شال دي په سر کې عالم به در په در کې

دشاولی اوسپین بادام آوازونه

د دیری مجلس

چار بیته

لیلا روپی په سر کتاری نه کړې ز ما د زړه بازار به وړان شینه

رویی دی زانگې په جبین باندی صورت دی سم دی د کجوری په شان

مکوه ظلم په مسکین باندی با هو دی پرک وهی د تودی په شان

او از دی خور په سر زمین باندی بیکلی قدم اخلی د حوری په شان

مترگی رنجو باندی خمار ی نه کړې وطن به ټول په ما نیران شینه

وطن به ټول در باندی اور کړمه بند می د زلفو په زنجیر شولی

زه چی که یس په رنگریز تور کړمه لاری له سلکه هوا گیر شولی

دا ټول وطن به په تا گور کړمه که می په سینه کی اسیر شولی

در محله کوز ته چی کو کار ونه کړې کور و رسالت به په سوران شینه

لازی ساتی مل می اکبر دینه زه تری په چل تاله در تیر شومه

زما استاد مومند زرگر دینه ستا دپا لنگ نه به چاپیر شمه

ما شو کرا نه سنلی سردینه که ستا په نر موشو نه و سیر شمه

وز بهیبه شونډی مخ نو کاری نه کړې رنگک به سی زیر لکه زعفران شینه

د عبد الله او فاضل غني آوازونه

د ديري مجلس

شپاړس مصري ء چار بيته

چرگوناري کړي سردو باره
خوندمي د سرو لبا نو هير که
پاڅه زما له غيږي ياره
هلکه له څوک به دي کير که

په ما خبر کور او عالم شو
هلکه و څه رانه غلي
مشغولا مکوه په زوره
ورته معلوم د ياري ء چل دي
چادي په خوله اخيستي نوم دي
ته چي راتلي څه دي غرض دي
پاڅه زما د غيږي ياره
هلکه زه څوک به دي کير که

چرگوناري کړي صبحدم شو
په ما خبر شو کور او کلي
غلي مي و و څه له کوره
دادا به غيږو که چي غل دي
چل د ياري ورته معلوم دي
نوم دي ليکلي په کاغذ دي
ته چي راتلي شو مه کزاره
په ورو ورو خلاص دوره ز نڅير که

ر يباره راغله مازديگر صنمي
څنگه مغروره په خپل زورئي
و ږي دي مياشت پيزو اواندي لردي
ته په کي ناسته ئي خوشحاله
زه دي اخته کړمه په غم گي
را کړه ملهم د سرو لبا نو
پاڅه زما د غيږي ياره
هلکه له څوک به دي کير که

شه شيرمي غوخ کړد زره سر صنمي
تا ورته و کړي ستغي سپوري
زوردي په شان د سکندر دي
رنا دي ځي له شينکي خالسه
خو شاله گرځي په حرم کي
زه دي سوري کړم په مژگانو
زه چي راتلمه ستا د پاره
جانانه غيږ رانه چا پير که

دغازی جان اوملگرو آوازونه

ددیری مجلس

دپکتیا شوری

سپینه خوله کمی دی تاری شکری خواند دی لیلیا

شونډنگرو یو شور ماشور دی په سرواند دی لیلیا

سپینه خولی نی چی وړی وړی کیسی کوی

سره غامو دی په پیزوان کی تجالی کوی

عاشقا نو بانندی تل ناز او نخری کوی

خال دی وهلی تورو وروخو په پیواند دی لیلیا

سپینه خولی نی چی واره واره خندا کوی

کیله من یم چی ظلمونه تل په ما کوی

پوری راشه که دیدن دخوږ اشنا کوی

تورور بل دی نن جوړ گری ډیر په خواند دی لیلیا

سپینه خولی کمی دی آجب ښکلی غابونه دی

غنم رنگی جلکی ډیر دی صفا تونه دی

ستا دیدن پس می گری ارمانونه دی

غازی جان زره دی په تورو زلفو بند دی لیلیا

د شاه ولی اوسید علم آوازونه

ددیری مجلس

چار بیته

د زاغ دواړه ځانگونه دی له مخه کړه چا پیره جمال په شوش کی گوری
تایا په سرو لیا نو د نداسه بو بلی دیره لیلادخیا له بنوری

ځانگونه دی له مخه کړه چا پیره د غراب

فن شه دی په مطلب دی

رنا در ځنی خییچی انگی دی سپین حباب

سری شونډی دی ذهب دی

چنجوسی زړه غاپیل که تری کولی نشم خواب

کارونه ټول درب دی

مین شومه په تاغونه شو رانه چا پیره

شاه سره لمبه داوری

هلاک شوی غلی غلی راته گوری په تمبو کی

کعبه خنه نه کړی مپیر

بی وخته چری رانه شی ته گیر په شی سومبو کی

څو کی می کوی کپیر

دامتا په شانته دیرمی ستی کړی دی لمبو کی

کوچره یم د جبر

آدم د درخانی مینه به کرمه درنه هیره

تیه و خوری سترگی توری

په سترگومی تیاره شوه په زرگی می راغی دود
تک زپر لکه زعفران شوم

ملهم می لگولی طبیا فوپه وجود
زه نه رغه یرموزان شوم
ماستا په یارانہ کی له ونی ونه کپړوسود

که مخکه په سوران شوم
لمن پوری دی نیتی یم دارو را کپړه
مغرو په خپل زوری

• • •

مغروه نه یم باره خان ساتمه پری له بدو
توبه می له یاری ستا

کوم مطالعی تل په دائره کی دا بجدو
لرم مهروریء ستا
بیالمن هدی پری نیردم زه په صدر د وردو

که وی منت زاریء ستا
لتاسره نامراده چری ماته گاندى گهره
غایم زما دوروری

• • •

دننگ په براق سورئی رسوی هرچا ته نفی
ماسره امداد که

صفت دی نورالدین کاپه عالم کی مشرفی
نصیب دی خدای دیدار که
ولارار ساخانہ د جرئت تور په کفنی

دبمن دی مولا خوار که
مغنی نه رویی اخلم کمی نه غوارم له سیره
زه شپي نه کووم نوری

۳ ر ۱۳۳۸

دنور محمد او جمال آوازونه

ددیری مجلس

سر وکی

بل به نوی جوړومه داسی لیل اوایی چار گل سی وړک دی

• • •

د سینې کور د زره زانگوده
چو سودا و زیان دی په کی نه وی
شوکه په کی زانگې د چاوشلیده لرونه
غمازه ولی بدوی د خلکو زرونه
سوی به یم سوی به گرهیم
نه سی دارو شته او نه حال ویلی شمه

۲۰۱۳۵۲

دهستی گل او نور محمد آوازونه
ددیری مجلس

سروکی

ورشه ریباره ناری که ورته پخلا می نه کپه مروره رانه خینه
ناری کپه ورته

د طبیا نو دلی را غلی ز مادر نخ طبیب رانه غی سر به شمه

په مساپرو می زره نه سو اوس می هری سوزی چی می یار مساپر شونه

کله په زیر کله په بم شی دلاس بنگری دی ر نکار نک شرنکا لرینه

د تجلی آواز
د دیری مجلس

سروکی

په بام ورو ورو راجه په زنده دی شین خال و هلی دی مازدیگردی کنه
سرو شونده و دی گرد نیولی دی

د بام په سرو لاری تجلی سترگی په وروز او اړوه زخمی دی کپسه

په دیوال نیمه را کوری شه د تورو زلفونه را و اچوه تالونه

وطن خو تا ظالمی وړان کپ چی سپینی پوندی گرنجیدی په لور با مونه

چی مازدیگرشی ز پری امرشی میل په گودرشی جنکی منگی را و پینه

دشاه ولی آواز ددیری مجلس

چار بیته

چی واده شوه گل اندامه په نخرو رو
 نیمه شپه بهرام ته ورغله په شرنک شرنک
 شهزاده ته به ئی همداویل په ورو ورو
 لتا زار شه زما سری لبانی رنک رنک

• • •

په نخرو د گل اندامی واده جوړ شو
 بیا پیریا نو به کول په کی سازو نه
 هر فقیر په نعمتونو با نندی مور شو
 کسرخولسو په ساقیا نو شرا بونه
 چی عاشق و د زر کی بازار ئی سوړ شو
 هر یولار په زره ئی ویول ارمافونه
 په ژړا کی به ئی ویل په مسترگو سرو سرو
 لاره لاره گل خوبان د گل په رنک رنک

• • •

چی واده شوه هغه مسته گل خوبانده
 سپین جبین ئی په زیورو کی سینکاره
 هسکه غاره خپل اشنا ته شوه روانه
 گل اندامه گل غونچه شوه د بهاره

نری ملا کجکک بانه جبین رو بیا نه
 دسرو تیکک ئی پری چراو که شغله داره
 تور کجکل ئی کپل په سترگو خمارو رو
 مستانه شوه لکه خکلوی وې چا بنگک بنگک

• • •

ورختی نه شو بهرام له دیره سامه
 دواړه پینی ئی لړزیدلی له هییمته
 په خندا شوله را کوزه گل اندامه
 لاس په غاړه ئی که پالنگک ته ورو چته
 هره چاره په سپی شی له نا کامه
 گل اندامه شوه په خپله ناطا قته
 تر سهاره ؤ په توکو مسخرو رو
 محبت ئی سره وکړ په خورنگک رنگک

• • •

چی په عشق کی خوک چل او یا هنر که
 و به نه گوری مخونه د خوبانو
 عاشق هنه دی چی خان ئی قلندر که
 خود به و گوری شغالی د کوکبانو
 چی قبول ئی خاکستر دیار درکه
 بهرام هله شو لایق د سرو لپانو
 نور صاحب د پینی شعروائی ورو ورو
 راوباسی ملغری په خو رنگک رنگک

• • •

د سيد محمد آواز
د ديري مجلس

داستان

يو ورځ مجنون له كوره شو روان
پښې لوشې سرسرتور شيري گريوان

ناگهانه په يودښت ور برابر شو
د ليلا كورنۍ له ورايه په نظر شو

هله كېناسته په فكر كې حيران
په ژړا ژړائې ستړي كړو خپل محان

په ارمان ئې زنگونه كړ سرپورته
پس له هني شو روان د ليلا گورته

د ملنگ جا مه كې لاپلوزهير
د ليلا بدر كاته ودر يد د لگير

غږنې وگرچې ليلا دخداي دپاره
برون خوارو زار ولاړيم نا كزاره

ليلا ويل ورته زما ياره مجنونه
نارې مه وهه درحمه محكر خونه

مجنون ویل ورته زما دزره بلبلی
 چیرته ئی بلادی واخلم نازولی
 لیلا و نیو لیونی مجنون له لاسه
 دوازه لارو کیناسته دغره د پاسه

مجنون ویلی ورته خوبته می زپه کبیری
 لیلاستا دسروند خوب می دیریاد بیری
 په شنگل ئی دلایلا کیشود خپل سر
 پریشانیء و یور په بخان نه و خبر

مجنون پر پرده چی بی غمه کپی خوبونه
 دلایلا به درته و وایم حالونه

دلایلا کده ایلبندته شوه روانه
 مجنون پروت دی ههخ خبرنه دی له بخانه

په کوم وخت چی لیلا بیا راغله په بیره
 ویلی داچی به مجنون غریب وی چیرته

لیلا هغه بخای ته ورغله یا رانو
 چی مجنون په کی ویده و هوشیارانو

مجنون گوری چی همغسی ویده دی
 پروت عاجز فقیر په خاو رو کی سپیره دی

د تاج محمد او هیکل آوازونه

ددیری مجلس

لوبه

ارمان په ژبا راغی او آرزو می په سلکو
هجران دیارانې په کور راوستی دهرکو

• • •

که هرغومره دزړه په لار ور وړاندی شوم حضورته
د مینې نه دیک زړه می گپه پود مخی د منظورته

په روغ نظرونه گتم د ناز سترکو کپرو
هجران دیارانې په کور راوستی دهرکو

• • •

شاعروم گونگی نوم نه می مینه چل او ول و
د مینې په ریزو می هر مقام او هر غزل و

په اتون می ایشولی زړه کی ویی دین کو
هجران دیارانې په کور راوستی دهرکو

هغه ساعته غه شوی چی به مینه مشغو لاره
مچنون ته به د مینی مخا مخ هغه لیلاره

ساعت په تیریدلو په خوړو قصو چرگو
هجران دیارانې په کور راوستی ده مرگو

• • •
هغه کلو نه مراوی شول خزان شول بی غوری نه
باغ لوت شود وصال آشنا مخ واراؤ یاری نه

پناهونه دغونو سره رابار شول په وړو
هجران دیارانې په کور راوستی ده مرگو

• • •
هماغه بڼی کی کریمه خوبه بوتو کی گل نشته
در نه ناسته ولاره غه و یل او کتل نشته

خودسری او بکی بهوری دینا په اننگو
هجران دیارانې په کور راوستی ده مرگو

مسته چار بیته

مستی نن په مستو اننگو ایښی خالونه دی
مسته ئی سینده ده مستی ئی زلفی پری تالونده دی

مسته چی بیکاره شی مستی مترگی ئی ویشتل کوی
مسته د مستی نه ښه په تښ باندی خندل کوی
مسته ئی کو کی ده مسته زنه ئی چیچل کوی
مستی نه می بیا کپری ده ست د بدن سوا لونده دی
مستی نن په مستو اننگو ایښی خالونه دی
مسته چی می ولیده قسم دی مسقانه شومه
مسته چی په مسته خوله موسکی شوه د روانه شومه
مست گریوان ئی گورم زه د مستی پروانه شومه
مست خبی په کینج د مستی تلو کی کما لونده دی
مسته ئی سینده ده مستی زلفی پری تالونده دی
مسته شپه کی راغله مستی جوخته وعده کپری ده
مستی می فریاد کاؤ په غیور کی مسته ستړی ده
مستی بیا په تلو کی مسته ښه ما نه وپری ده
مستی راسره کپری د مست پالنگه سیلو نه دی
مستی نن په مستو اننگو ایښی خالونه دی
مست یم زه جهشید مستی ته زه هسی زاری کووم
مست حسن می خوبش شی ورسره لکه یاری کووم
مست کریمه خوبانو لکه مسته قاعری کووم
مست پری عاشقان شی داسی مست می مثالونه دی
مستی نن په مستو اننگو ایښی خالونه دی
مسته ئی سینده ده مستی زلفی پری تالونه دی

د صنم او هیکل آوازونه ددیری مجلس

چار بیته

تالا شول چمنو نه بلبلان یخی دباغچو پورا موړی منگولی
آخربه د بیلتون له لاسه غوڅ شی په برچو سرمه ږده په څنگلی

دادواړه ښکلی شونډی دی د شونډو ښکوپیا لی دی نشه ئی کرمه پر کاله
په زلفو دی موړلی بی حسا به مسالی دی پری تیر د سر او ماله
نن پیادی په سر کړی شنه شنه او نه دوشا لی دی په منځه راغلی ماله
ور بل دی ښکلی کړی د میملی دباغ غونچو د خیاله څنگولی

ناترسی ما پری ولی نه ویریری له ازاره دوب ناست یه په غم کی
عجیبه خوشبوئی دی پورته کیری له گلزاره په وخت د صجدم کی
په شانې د مجنون له خلکو پیل ناست یم کناره شر میوم په عالم کی
گی بوغلی دی موړ کرمه د شونډو په مانچو صفت به دی کریم کلی
مولامی په نصیب کانه جلی ستا دمیخی باغ ټول غم می اواره که
ساتلی دی په پتر چی خبر پری نشی زاغ توتی په کی دیره که
شین خال دی غلیده که په جبین لکه چراغ دورا په را ښکاره که
آخر به شریف پر پوزی د همزولو له چرچو نور به نه وائی غزلی

دمیر افضل آواز ددیری محلس

لوبه

ماتہ اصیلہ لو پتہ راو پہ د بزارہ
گلو نہ د بازارہ چی خان درتہ سہنگار کرم

پہزون بہ پاس بہ شونہ و سور کرم
عاشق بہ ہلتہ و ریت بہ اور کرم
پہ تور خاور و کئی بہ ئی گور کرم
دائیکلی مبخ چی زہ لرسہ جلوہ دارہ

ستایارانی کرمہ کباب صنمی
ژوندون دی کپرو راتہ خراب صنمی
شوم ستاپہ مینہ کئی بی تاب صنمی
مینہ دی زستی بہ اور کرمہ ای یارہ

لکہ بلبل بہ چمن ناست و م
بیا پینتہ گلو نو تہ بہ خواست و م
حضرت ولی سرہ ہم راست و م
سترگی می سری بہ نم ژر پیرم خوار و زارہ

دمنور او سید محمد آوازونه

ددیری مجلس

لوبه

روپی می ستا دپاره دبنگری و ساتلی دینه

دواړه متهی دکی کره بنگری راغلی دینه

راشه روپی یوسه بنگری واخله متهی دکی که

مهرانه شرمیره نجلی سترگی نوری کلگی که

یا به دی شوک راگری یا به شناختی په مالکی که

په زره باندی سوری شوم چی دخولی می شاشی وینه

دواړه متهی دکی کره بنگری راغلی دینه

په زره باندی سوری شوم چی دی وینم تشی متهی

نه بدیع شوک راگری نه مړه کیوری دغم غتهی

ای په محان مغروری رانه تیره شوی مخ پتهی

همزوی بنا پیری دباغ ارم درته راغینه

دواړه متهی دکی کره بنگری راغلی دینه

(۲۲۵)

همزولی بنا بهیری دی سلامی تدر الحی و ااره
و اچوه بنگری متی دی د کی که بری دوا ره
ولی ناراستی کگری لری چم کی بنگر یوا له

آزار به دعا شقو پاره ستاله غاری وینه
دوا ره متی د کی کپه بنگری ر اغلی دینه
آزار اود پیرونه زه دچا کله و یر بزم
نه یاری کوم نه په یاری نه باند پوی هم بزم
نه می چرته یار شته نه دچا سره و دو بزم
یویار می کلبت خان دی مود ام لوبی جو رو وینه

دوا ره متی د کی کپه بنگری ر اغلی دینه
رو پی می ستاد پاره د بنگر و ساتلی دینه

دگل شیرین آواز
ددیری مجلس

دادم خان دنکل ناری

مال چی بنوری دنوتیا زلفی می بی شهاله بنوری
میرهنی زیری می در بانندی آشیرین اشنادی راغی کهئی گوری

• • •

مال کهشین دی له نیادی نه می زره شین دی
باو نظرور بانندی و گره دادمستی له باهونه پروند سپین دی

• • •

داپاس په بام ناستی محبوبی بحال ز مادر ته معلوم دی
چی په خدای می قسم در گرو هغه مستی در خاننی دگورور کوم دی

• • •

مال که خان نه آدم خان نه داخیالی رباب دی لری کپه له مخی
ددر خاننی داسی رضاده چی په مخکی دی پرهردی که دی زخی

• • •

دغه دندی دهیلایو دله خه غواری نرغخی
له مخی لری شی توفان شی آدم خان او در خاننی ترغاره وخی

• • •

درخو بیما شت دینجلمی ده نرسی متر که دمیاده
که چهرته ویش دنجونور اغی آدم خان نه درخو متا نرسی ز ماده